

زنجیره رینماییه کانی ریگای راست

(۳۴)

پوخته یه ک له بیروباوهری ئیسلامه تی

نووسینی : شیخ محمد صالح العثیمین

وهرگیرانی : ماموستا محمد عبدالرحمن لطیف

وتار خوینی مرگوتی (عذلی کوری شهید طالب)

مونتداي إقرأ الثقافي

للكتب (كوردی - عربي - فارسي)

www.iqra.ahlamontada.com

پوخته یهك

له

یروباوه ری ئیسلامه تی

(نبذة في العقيدة الإسلامية)

نووسینی : شیخ محمد صالح العثیمین

وهرگیرانی : ماموستا محمد عبد الرحمن لطیف

وتارخوینی مزگهوتی (شیخ إبراهيم) / که لار

ناوی کتیب : پوخته یهك له بیروباوه ری ئیسلامه تی

ناوی نووسەر : شیخ محمد صالح العثیمین .

ناوی وەرگیر : محمد عبد الرحمن لطیف .

ژماره ی سپاردن : ژماره (٢٤٦) ی سالی (٢٠٠٢) پی دراوه له ٤٠٠

وه زاره تی پۆشنیبری حکومه تی هه ری می کوردستانه وه .

زنجیره : زنجیره ی (٢٤) سی و چواره م له زنجیره ی پێنهاییه کانی پێگای پاست .

نۆره و سالی چاپ : چواره م - (١٤٣١ هـ / ٢٠١٠) .

چاپ خانه : چاپه مه نی زانا / سلیمانی .

بنکه ی بلاوکردنه وه : کتیبخانه ی سوننه — سلیمانی .

کتیبخانه ی پێشین — هه ولیر .

کتیبخانه ی زانستی به سوود — که لار .

کتیبخانه ی سیما — چه مچه مان .

له بلاوکراره کانی

کتیبخانه ی زانستی به سوود / که لار

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْغَلَةٌ   إِلَّا الْحَدِيثَ وَالْإِمْفَهَ فِي الدِّينِ
الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا   وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسِوَا الشُّهَاطِينِ

پېښه کی وهرگیر

خوښه ری به پېژ : ناوه پړوکی نه م کتیبه بریتۍ به له هندیك زانیاری
سهره تایی زور گړنگ سهاره ت به (بیروباوه پی راستی نیسلام : بیروباوه پی
نه هلی سوننه و جهماعه) که به به لگه ی نایه ته کانی قورثانی پیروز و
فرموده صه حیحه کانی پیغه مبري خوا (ﷺ) پشتر استکراونه ته وه به
شیوازیکی زور پوخت و ناسان .

بویه به پتویستم زانی وهریگپرمه سر زمانی کوردی بق نه وه ی ببیت
به دهروازه یك بق نه و که سانه ی که دهیانه ویت ناشنا بن به بابه ته کانی
بیروباوه پی په سنی نیسلامه تی که به هوی لادان و چه واشه کاری و لاسایی
کردنه وه ی کویرانه و بن ناگای زوریک له خه لك غریب و نامق بووه له نیو
کره لگای موسلماناندا به گشتی !

وه به باشی ده زمانم له م پېښه کی یه دا سنی خالت بق پوونیکه مه وه :

یه که م : پیناسه ی بیروباوه پ (العقیده) که بریتۍ به له :

زانیاری به حوکمه شرعی به گریدراوه کان له دلدا که وهرگیراون له
قورثان و فرموده صه حیحه کانی پیغه مبر (ﷺ) به تیگه یشتنی سه له فی
صالح .. وهك باوه پوون به خوا و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبرانی
و به پړوکی دواپی و به قه در خیر و شه پی ، هروه ها باوه پوون به هه موو
بواره کانی غیب .. و په تکرده وه و به په رچدانه وه ی بیدعه و شوبهات و
بیروباوه په پوچه له کان .

که واته بیروباوه پ - لای نه هلی سوننه - به و زانیاری به راستانه ده و تریت
که له دلدا جیگیربون و دلی له سره گریدراوه و قه بولی گومان ناگن .

••••• : سه رچاوه ي وه رگرتني بيروباوه پ كه بريتي به له :

ئا به ته كاني قورئان و نه رموده سه حيه كاني پيغه مبه ر (ﷺ) به
تيگه يشتني سه له فسي صالح و پيشه واياني ئوممه ت .

ئه مه به سه رچاوه ي وه رگرتني بيروباوه پي پاست و په سه ني ئيسلامه تي
، جا هر كه سيك له هر كات و شوي نيك بيت بيروباوه پي له م سه رچاوه به وه
وه رنه گري ت نه وا دوو چاري لادان (انـحـراف) و گومرپا بوون (ضـلال) و
تياچوون (هـلاك) ده بيت ، په نا به خوا .

••••• : هر زانياريه ك كه له په راويزي نه م كتي به دا نووسراوه نه وه
له لايه ن وه رگير په وه به مه به ستي پوونكر دنه وه و زانباري زياتر بق خوينه ر
خراونه ته سه ري .

داواكارم له خواي په روه ردگار له سه ر بيروباوه پي پاست و دروستي
ئيسلام دامه زراومان بكات تاوه كو مردن و پاشان له سه ري هه شرمان بكات
له كه ل پيغه مبه ران و پياوچاكان و پيشه واياني ئوممه ت و زاناياني په سه ني
ئيسلام ...

وه رگير :

محمد عبد الرحمن لطيف

كوردستان / كه لار

(٠٧٧٠١٩٨٨٦٢٣)

پیشہ کی دانہر :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَتُتُوبُ إِلَيْهِ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ،
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا .
أَمَّا بَعْدُ :

بہ پراستی (زانستی یہ کھواپہرستی / علم التوحید) بہ پرتزترینی زانستہ کانه و
لہ ہم مووشیان پایہ دارترہ و فیریوون و گہ پان بہ دوایدا لہ زانستہ کانی تر
پیویست و واجب ترہ ، چونکہ (زانستی یہ کھواپہرستی) بریتی بہ لہ بوونی
زانباری بہ خوائ گہ ورہ و ناو و سیفہ تہ کانی و مافہ کانی بہ سہر
بہ ندہ کانیہ ورہ ، وہ کلیلی پنگای بہرہ و لای خوا چوونہ ، وہ بنچینہ و
بنہ وای شہریعہ تہ کانیہ تی .

لہ بہر نہ مہ ہم موو پیغہ مہرہ ران کوبوون لہ سہر بانگہ وازکردن بز
(یہ کھواپہرستی / التوحید) ، خوائ گہ ورہ فہرموویہ تی : ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [سورة الأنبياء] .

واتہ : ہیچ پیغہ مہرہ ریکمان لہ پیش تو نہ ناربدوہ ٹیلا وہ حیمان بز
ناربدوہ کہ وا ہیچ بہرستراویک نی بہ شایستہ ی بہرستن بیت جگہ لہ من
نہ بیت بزہ تہ نہا من بہرستن .

وہ خوائ پایہ بہر ز شایہ تی داوہ بہ تاک و تہ نہایی خوی ، مہرہ و ہا
فریشہ کانی و زانایانیشی کردوہ بہ شاہید لہ سہر نہ مہ ، خوائ گہ ورہ

فه رموویه تی : ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَابِئًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ [آل عمران] .

واته : خوا شایه تی داوه به وهی که وا هیچ په رستراویک نییه شایسته ی پرستن بیت ته نها ئه و نه بیت هه روه ها فریشته کان و زانایانیش شایه تیه کی پاره ستاو له سهر دادپه روه ریان داوه ، هیچ په رستراویک نییه شایسته ی پرستن بیت ته نها ئه و نه بیت خوا ده سه لاتدار و دانایه .

جا له بهر ئه وهی پله و بایه خی (یه گخوا په رستی) ناوه هایه پیویسته له سهر هه موو موسلمانیک که وا گرنگی و بایه خی پیبدات به فیریوونی و فیرکردنی و تیفکران تئیدا و باوه پ پیوونی بۆ ئه وهی دین و ثاینه که ی بنیات بنیت له سهر بنه مایه کی راست و دلنیا و نارام و ملکه چبوون ، وه به خته وهر و دلشاد بیت به بهر و بووم و دهر ئه نجامه کانی .

دانهر

ثانی نیسلام

ثانی نیسلام : نه و ثاینه به که و خوا پیغه مبه ر (موحه مادی ﴿﴾ پی ناردووه ، و هه موو ثاینه کانی پی کوتایی هیناوه ، و کاملی کردووه بۆ بهنده کانی و نیعمه تی خوویی پی ته و او کردووه به سه ریاندا ، پازیش بووه بییت به ثانیان ، وه له هیه که سیک هیه ثاینیکی تر قه بول ناکات جگه له ثانی نیسلام نه بییت .

خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴾ [الأحزاب] .
واته : موحه مه د باوکی هیه به کیک له پیاوانی ئیوه نه بووه به لکو پیغه مبه ری خوابه و کوتاهینه ری پیغه مبه رانه ، و خوا زانیاری به هه موو شتیک هه به .

وه فه رموویه تی : ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴾ [المائدة] .

واته : نه مرۆ من دینه که تانم بۆ کامل کرد و نیعمه تی خووم به ته وای دابه سه رتانا و به نیسلامیش پازی بووم بییت به دین و ثانیان .

وه فه رموویه تی : ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۚ ﴾ [آل عمران] .
واته : به پراستی ثاین له لای خوا بریتی به له نیسلام .

وه فه رموویه تی : ﴿ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴾ [آل عمران] .

واته : هه که سیک به دوی هه ر ثاینیکی تر دا بگه ریت جگه له نیسلام

نه وای لی قه بول ناکریت و نه وکسه ش له پلزی دایدا له دپاو و زهره رهنه ندانه .

وه خواى پایه به رز له سه ره موو خه لکی فره ز کردروه که واینداری بۆ بکه ن به پی نی ناینی نیسلام ، بۆیه قسه له که ل پیغه مبه ره کهیدا (ﷺ) ده کات و ده فره مویت : ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِيْ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِىْ وَيُمِيتُ فَتَاْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِىُّ الَّذِىْ اٰتٰنِى الْوَحْيَ بِاللّٰهِ يُوْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهِۦ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۳۸۴﴾﴾ [الاعراف] .

واته : نه ی پیغه مبه ر بلنی نه ی خه لکینه من پیغه مبه ری خوام بۆ نیوه هر هه مویتان نه وخوایه ی که وای مولکی ناسمانه کان و زهوی هی نه وه هیچ په رستراویک نی به شایسته ی په رستن بیّت ته نها نه و نه بیّت مردوو زیندوو ده کاته وه و زیندوویش ده مرینیت له بهر نه مه باوه پ بینن به خوا و پیغه مبه ره هه والپیدراوه نه خوینده واره که ی که وای باوه پی هه یه به خوا و وته کانی و نیوه ش شوینی بکه ون به لکو هیدایه ت دراوین .

وه له (صحیح مُسلم) دا ها تووه (أبو هريرة ۷) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) ده گپ رته وه که وای فره موویه تی : «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِيْ أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ»^(۱).

واته : سویند به وخوایه ی که گیانی منی به ده سته هیچ که سیک نی به له م نوممه ته دا هاتنی من بیسیّت (واته ناینی نیسلامی پی بگات) : جووله که بیّت یاخود گاورد نه نجا بمریت و باوه پی به و ناینه نه هیتنا بیّت که وای منی پی

^(۱) رواه مسلم ، کتاب الإیمان ، باب وجوب الإیمان برسالة نبينا محمد ﷺ رقم : (۳۸۴) .

نیردراوه نیللا نه و کهسه ده بیته خه لکی ناگری دوزخه .

وه باوه پ بوون پی پی بریتی به له : به پاست زانینی نه و ناینه ی که پی پی هاتووه له که ل قه بول کردن و ملکه چ بووندا ، نه که ته نها به پاست زانین ، له به نه مه (أبو طالب) ی مامی پیغه مبه ر (ﷺ) باوه پدار نه بوو به پیغه مبه ر (ﷺ) له که ل به پاست زانینی نه و ناینه ش که پی پی هاتبوو ، وه له که ل شایه تی دانیشی به وه ی که وا باشتیرینی ناینه کانه .

وه ناینی نیسلام : هه موو نه و به رژه وه ندیانه ی تیدایه که وا له ناینه کانی پیشوودا هه بووه ، له که ل نه وه شدا نه و تایبه تمندی و چاکه یه ی تیدایه که وا شیاو و گونجاوه بق هه موو کات و شوین و نوممه تیک ، خوی گه وره به پیغه مبه ر که ی (ﷺ) ده فرمویت : ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ ﴾ [المائدة: ٤٨]

واته : نیمه قورئانمان دابه زاندووه بق تو به حق و نه و کتیبانه ی پیش خوی به پاست ده خاته وه و هه موو نه و به رژه وه ندیانه شی تیدایه که وا له کتیه کانی پیشوودا هه بووه و زالیشه به سر هه موویاندا .

وه مه به ست له شیاویتی ناینی نیسلام بق هه موو کات و شوین و نوممه تیک نه وه یه که وا ده ست گرتن به ناینی نیسلام وه به رژه وه ندیه کانی نوممه ت پهد ناکاته وه له هه ر کات و شوینیکدا بیت ، به لکو چاکیتی نوممه تی پیوه به نده ، وه نه مه ش نه وه ناگه یه نیت که وا نیسلام ملکه چه بق هه موو کات و شوین و نوممه تیک هه روه کو هه ندیک له خه لک ده یانه ویت .

ناینی نیسلام : ناینی حق و پاستی به که وا نه گه ر هه ر که سیک به پاستی ده ستی پیوه بگریت نه و خا نه وه ی بق مسوگر ده کات که وا سه ری بخت و

زالی بکات به سەر جگه له خۆیدا ، خوای گه وره فرمویه تی : ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿١﴾﴾ [سعد] .

واته : ئەو خوا بهی که وا پێغه مبه ره که ی ناردووه به هیدایهت (زانستی به سوود) و دینی حق (کرده وهی چاک) بۆ ئە وهی سەری خات به سەر هه موو ئاینه کاندایه که ر چى هاوه لبریارده ره کانیش پێیان ناخۆش بێت .

وه خوای گه وره فرمویه تی : ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾﴾ [المر] .

واته : خوا به ئێنى داوه به و که سانه ی که باوه پێان هێناوه و کرده وهی چاکه ئە نجام ده ده ن که وا جێنشینیان بکات له زه ویدا هه روه کو چۆن ئە وانه ی پێش ئە وانی جێنشین کرد ، وه ئە و ئاینه شیان بۆ جێگیر و به رقه رار کات که وا پێی پازی بووه بۆیان و ترسه که شیان بۆ بگوێته وه به ئە من و ئاسایش بوون بۆ ئە وهی من به ته نها بپه رستن و به هیه چ شتیك هاوه ل و شیرك ئە نجام نه ده ن بۆم ، وه هه ر که سیك له دوا ی ئە وه بێ باوه پێ بکات ئە و ئه وانه فاسق و له رێده رچوون .

وه ئاینى ئیسلام : بیرویاوهر و شه ریه ته (واته : له گه ل ئە وه دا که بیرویاوهره له هه مان کاتدا ده ستوری به رپۆه بردنی ژیا نیشه) ، وه کامیشه له بیرویاوهر و هه موو بپیاره کانیدا :

۱ - فه رمان ده کات به یه کتا په رستی خوای گه وره ، وه پێگری ده کات له شیرك و هاوه لبریاردان بۆ خوا .

- ۲ - فرمان دهکات به پاستگویی ، وه پیگری دهکات له دروکردن .
- ۳ - فرمان دهکات به دادپهروهی ، وه پیگری دهکات له ستهم کردن ، وه دادپهروهی بریتییه له یه کسانی له نیوان شته هاوشیوهکان و جیاکردنه وهی نیوان شته جیاوازهکان ، وه دادپهروهی بریتی نییه له یه کسانیه کی په ها ههروه کو چۆن هه ندیک له خه لک دریده بپن له کاتیکدا که ده لپن : ئاینی ئیسلام ئاینی یه کسانیه به په های ، چونکه به پاستی یه کسانی له نیوان شته جیاوازهکاندا سته مه و ئاینی ئیسلامی پی نه هاتوه و دهست خۆشیش له نه جامدهری نه م کاره ناکریت .
- ۴ - فرمان دهکات به دلپاکی و سه پاستی و نه مانهت پاریزی ، وه پیگری دهکات له ناپاکی و خیانهت کردن .
- ۵ - فرمان دهکات به وه فاداری و په یمان پاریزی ، وه پیگری دهکات له غه در کردن و ناپاکی و په یمان شکاندن و بی وه فایی .
- ۶ - فرمان دهکات به چاکه کردن له گه ل باوک و دایکدا ، وه پیگری دهکات له نه زیت و نازار دانیان .
- ۷ - فرمان دهکات به گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی ، وه پیگری دهکات له پچراندنی نه و په یوه ندیه .
- ۸ - فرمان دهکات به چاکه کاری له گه ل دراوسیدا ، وه پیگری دهکات له خراپه کاری له گه لیاندا .
- به گشتی ده لپم : به پاستی ئیسلام فرمان دهکات به هه موو په وشتیکی به رز و چاک ، وه پیگری دهکات له هه موو په وشتیکی سووک و خراپ .
- وه فرمان دهکات به هه موو کرده وه یه کی چاک ، وه پیگری دهکات له هه موو کرده وه یه کی خراپ .

خواي گه وده فهرموويه تي : ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (النحل).

واته : به پاستي خوا فهرمان دهكاته به دادپهروهري و چاكه كاري و به خشيڼي مال به خزمانى نزيك و پريگريش دهكاته له خراپه كاري و تاوان و ستم ، به مه ناموزگاريتان دهكاته بۆ نه وهى بيريكه نه وه .

پايه كانى ئيسلام

پايه كانى ئيسلام : بريتي به له و بنچينانه ي كه وا ثاني ئيسلامى له سه ر بنيات نراوه و بريتي به له پينچ پايه كه باسكراون له و فهرمووده يه ي كه (ابن عمر رضي الله عنه) له پيغه مبهروه (ﷺ) ده يگيرته وه كه وا فهرموويه تي : ((بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسَةٍ : عَلَى أَنْ يُوحَدَ اللَّهُ — وَفِي رِوَايَةٍ : عَلَى خَمْسٍ — : شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ ، وَالْحَجِّ)) ، فَقَالَ رَجُلٌ : الْحَجُّ وَصِيَامُ رَمَضَانَ ، قَالَ : لَا ، ((صِيَامُ رَمَضَانَ وَالْحَجِّ)) هَكَذَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ^(۱) .

واته : ئيسلام بنيات نراوه له سه ر پينچ پايه : له سه ر نه وهى كه وا خوا به ته نها بپه رستريت . وه له ريوايه تيكي ترده هاتووه : شايه تي دان به وهى كه وا هيچ په رستراويك نيه شايسته ي په رستن بيت جگه له خوا ، وه به پاستي (مُحَمَّدٌ ﷺ) عه بد و پيغه مبهري خوايه ، و نه نجامداني نويز ، و

^(۱) رواه البخاري ، كتاب الإيمان ، باب الإيمان وقول النبي ﷺ : «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ» ، رقم :

(۸) ، ورواه مسلم ، كتاب الإيمان ، باب بيان أركان الإسلام ودعائه العظام ، رقم : (۱۱۱) .

زہکات دان ، و پڙووی پرمہ زان ، و حج کردن ، پیاوِیک وتی : حج کردن
و پڙووی پرمہ زان ، (ابن عمر) فرموی : نہ خیر ، پڙووی پرمہ زان و
حج کردن ، بہم شیوہ بیستوومہ لہ پیغہ مبرہوہ (ﷺ) .

۱ - شایہ تی دان بہوہی کہوا ہیچ پەرستراوِیک نییہ شایستہی پەرستن
بیت جگہ لہ خوا ، وہ بہراستی (مُحمَّد ﷺ) عہد و پیغہ مبرہری خواہیہ :
بریتیہ لہ باوہ پِکی یہ کلا و بن گومان کہوا بہ شایہ تی دان بہ زمان
دہریدہ بریت ، نہوہندہ یہ کلا و بن گومانہ لہ و باوہ پریدا وہ کو بلتی بہ چاو
دہیبینت ، وہ نہم شایہ تی دانہ کراوہ بہ یہ ک پایہ لہ گال نہوہی کہ
شایہ تی پی دراو لہ دانہ یہ ک زیاترہ :

نہم شیان لہ بہر نہوہیہ کہوا پیغہ مبر (ﷺ) راگہ نہرہ لہ لایہن
خوای گہورہوہ ، نہوا شایہ تی دان بڑی بہ عہدایہ تی و پیغہ مبرایہ تی لہ
تہواو کہری شایہ تی دانہ بہوہی کہ ہیچ پەرستراوِیک نییہ شایستہی
پەرستن بیت جگہ لہ خوا .

وہ یان لہ بہر نہوہیہ کہوا نہم دوو شایہ تی دانہ بنچینہ و بنہمای
راست و دروستیتی و قہ بول کردنی کردہوہ کانہ ، چونکہ ہیچ کردہوہ یہ ک
راست و دروست نییہ و قہ بولیش ناکریت نیلا بہ نہت پاکی بڑ خوای
گہورہ و شوینکہ وتنیش بڑ پیغہ مبرہ کہی (ﷺ) نہ بیت :

چونکہ بہ (نہت پاکی بڑ خوای گہورہ / الإخلاص لله) شایہ تی (ہیچ
پەرستراوِیک نییہ شایستہی پەرستن بیت جگہ لہ خوا) بہ دی دیت ، وہ بہ
(شوینکہ وتن بڑ پیغہ مبرہ کہی ﷺ) شایہ تی (بہراستی مُحمَّد ﷺ) عہد و
پیغہ مبرہری خواہیہ) بہ دی دیت .

وه له بهرهمه كاني هم شايه تومانه گه وړه يه : ئازاد كړدني دل و دهروونه له بهنډايه تي كردن بڼ دروستكراوه كان و هـروهـا له شوينكه وتنـيش بڼ جگه له پټغه مبهـران .

٢ - وه نه نجامداني نوټز به پړكوپيكي بریتيـيه له : په رستني خـوای گه وړه به كړدني نوټز هـ كان له سـهـر شـيوازيكي پړك و پاست و بهـردهـوام و تهـواو و كـامل له پړوي كاته كان و شيـوهـي نه نجامدانيـه وه .

وه له بهرهمه كاني نوټز كړدن : فراوان بووني سنگ و ټوږه گرتني چاو و پړگري كړدن له خرابه كاري و تاوان .

٣ - زه كات دان بریتيـيه له : په رستني خـوای گه وړه به بهـخـشـيني نه نـدازـهـي وـاجـب كـراو له وـمالـانهـدا كه وـا حـقـي زه كاتي تيډايه .

وه له بهرهمه كاني زه كات دان : پاك كړدنه وهـي دهـروـونه له پـهـوشـتي سوکي پـهـزيلي و چاوچنڅکي ، هـروهـا پـر كـړدنه وهـي پـيـداوـيـسـتي ئيـسـلام و موـسـلمانان .

٤ - پوڅووي مانگي په مهـزان بریتيـيه له : په رستني خـوای گه وړه به خـوگـرتـنه وه له بهـتـالـكهـره وهـكـاني پوڅوو له پوڅي په مهـزاندا .

وه له بهرهمه كاني پوڅوو : پاهيتاني دهروونه له سـهـر وازهيـنان له شـته خـوـش و خـواـزـراوهـكان به مهـبهـسـتي دهـسـتـخـسـتـني پهـزامهـندي خـوای گه وړه .

٥ - حـج كـردني مـالي خـوا بریتيـيه له : په رستني خـوای گه وړه به پوښتن بڼ ماله حورمه تگـيـراوهـكهـي بڼ نه نجامداني دروشمه كاني حـج .

وه له بهرهمه كاني حـج كـردن : پاهيتاني دهروونه له سـهـر بهـخـشـيني تواناي مـالي و جـهـسـتـيي له گوڼـپـايـهـلي كـردني خـوای گه وړه ، له بهر نه مه

حاج کردن جوریکه له جیهاد و تیځوشان له پیناوری خوی گوره .

نهم بهرهمانهی که باسماں کردن بق نهم پایه و بنه مایانهی نیسلام و نه وانهش که باسماں نه کردون نهم نوممه ته وا لیده کات که وا ببیت به نوممه تیکی موسلمانن پاک و بن گورد و دینداری نه نجامبدات بق خوا به دینی حق و پاستی ، وه پرفتار بکات له گه ل دروستکراوه کانی خوادا به دادپه روهری و پاستگزیه تی ، چونکه دروشم و نه حکامه شهرعیه کانی تری جگه له م پایانه چاک ده بیت به چاک بوونی نه مانه ، وه بارودوخ و حالی نوممه ت چاک ده بیت به چاک بوونی باری ثابینی نوممه ت ، وه به نه اندازهی له دهست چوونی چاکیتی باری ثابینی نوممه ت چاکیتی و باش بوونی حال و بارودوخ له دهست ده چیت و ده فته و تیت .

جا هر که سیک ده به ویت نه مهی بق پوونیبیتته وه نه وا با نهم نایه تانه بخوینیتته وه :

خوی گوره فرمویه تی : ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿١٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾﴾ [الأعراف] .

واته : به پاستی نه گهر خه لکی شار و دیتاته کان باوه پینن و له خوا بترسن و خو پاریزی بکن له تاوان نه وا نئمه ده رگا کانی خیر و فیهی ناسماں و زه و بیان بق ده کهینه وه به لام نه وان حق و پاستیان به درق

خسته وه بڼه نيمه ش له ناويا نمان برد به هوې كړده وه كاني خويانه وه ، ناي خه لكې شار و ديهاته كان دلنيان له وهې كه وا له شه ودا سزامان نايانگريته وه له كاتيكددا كه خه وتوون ؟ يان ناي خه لكې شار و ديهاته كان دلنيان له وهې كه وا له كاتي چيشته نكاودا سزامان نايانگريته وه له كاتيكددا كه ياري ده كه ن ؟ ناي نه وان دلنيان له مه كړي خوا به پاستي كه س دلنيا نيه له مه كړي خوا ئيلا خه لكانيكي خه سارومه ند نه بن .

وه با بهوانيته ميژوي خه لكاني پابردو ، چونكه به پاستي ميژوو پهنه و ناموزگاري به بو خاوهن بير و هوشه كان ، وه چاو پوښني به بو نه وانه ي كه وا په رده سهر دلي نه گرتوون ، خواش يارمه تيده ره .

بنه ماکانی بیروباوه‌ری نیسلامی

ثابینی نیسلام - وهك له پیشه‌وه باسماں کرد - بریتی‌یه له بیروباوه‌ری و شه‌ریعت ، وه ناماژه‌شماں کرد بق هه‌ندیك له دروشمه‌کانی و باسی نه‌و پایانه‌ی نیسلامیشماں کرد که‌وا به بنچینه و بنه‌مای هه‌موو دروشم و نه‌حکامه‌کانی تر داده‌نرێن .

بنه‌ماکانی بیروباوه‌ری نیسلامی بریتین له : باوه‌پیوون به‌خوا و فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی و پۆژی دوابی و قه‌ده‌ر به‌خیر و شه‌په‌وه .

وه قورئان و فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌لگه‌ن له سه‌رنه‌م بنه‌مایانه .

خوای گه‌وره له کتیبه‌که‌یدا فهرموویه‌تی : ﴿أَلَيْسَ الْإِلَٰهَ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْإِلَٰهَ مِنْ ءَمَانٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِتَابِ وَالْيَتِىْنِ ﴿٧٧﴾﴾ [الفره] .

واته : چاکه به‌وه‌نی‌یه که‌وا پوو‌بکه‌ن له پوو‌ه و پۆژه‌لات و پۆژاوا به‌لکو چاکه به‌وه‌یه که باوه‌پت هه‌بیته به‌خوا و پۆژی دوابی و فریشته‌کان و کتیبه‌کان و پیغه‌مبه‌ران .

خوای گه‌وره سه‌باره‌ت به‌قه‌ده‌ریش فهرموویه‌تی : ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿١١﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿١٢﴾﴾ [الفره] .

واته : ئیعه هه‌موو شتی‌کمان دروست کردووه به‌قه‌ده‌ر و نه‌ندازه ، وه فرمانی ئیعه ته‌نها یه‌ك فرمانه وه‌ك چاو‌تروکانیک وابه .

وه له فەرموده کانی پیغه مبه ریشدا (ﷺ) پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له وه لامي (جبریل) دا کاتیک که پرسپاری لیکرد سه باره ت به نیمان فەرمووی : «الإِيمَانُ : أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ»^(۳).

واته : نیمان بریتی به له وه ی که : باوه پ بینیت به خوا و فرشته کانی و کتبه کانی و پیغه مبه رانی و پږی دواپی و باوه پ بینیت به قه در به خیر و شه پیه وه .

باوه پ بوون به خوی که وړه

باوه پ بوون به خوی که وړه چوار بوار ده گړته وه :

بواپی په کمه : باوه پ بوون به بوونی خوی که وړه :

به لگیش له سر بوونی خوی که وړه بریتی به له : فیره ت و عه قل و شرع و ه ست پی کردن :

۱ - به لگای فیره ت له سر بوونی خوی پاک و بی که موکوپي نه وه به که : به پاستی ه موو دروستکراویک ه موارکراوه و به دیه تیراوه له سر باوه پ بوون به خوی به دیه تیر و دروستکاری به بی بیرلیکړنه وه یان فیرکردنی پیش وخت ، وه لاش نادات له خواستراوی نه م فیره ته نیلا که سیک نه بیت که و ا شتیک ه اتبیت به سر دلیدا که له م پاستی به لایدا بیت و گوړیبیتی ، نه مه ش له به فەرموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) : «مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ ، أَوْ يُنَصِّرَانِهِ ، أَوْ يُمَجَّسَّانِهِ»^(۴).

^(۳) رواه مسلم ، کتاب الإیمان ، باب بیان الإیمان والإسلام والإحسان ، رقم : (۹۳) .

^(۴) رواه البخاري ، کتاب الجنائز ، باب ما قيل في أولاد المشركين ، رقم : (۱۳۱۹) .

واته : هیچ مندالتیک نییه له دایک بییت ئیللا له سەر فیترهت* له
دایک ده بییت ، دواى ئه وه باوک و دایکی ده یکن به جووله که یان به گاوریان به ئاگر په رست .

٢ - به لگه ی عه قل له سەر بوونی خواى گه وره ئه وه یه :

که وا ئه م دروستکراوانه ئه وانیه پابوردوو و ئه وانیه داهاتووشیان
پتویسته به دیهینه ریک هه بیته که وا دروستیانی کردبیته و هیئنا بیته دی ،
چونکه مومکین نییه که خۆیان خۆیانیاان به دیهینا بیته ، وه مومکینیش
نییه که به ریکهوت به دیهینا بیته .

مومکین نییه که خۆیان خۆیانیاان به دیهینا بیته : له بهر ئه وه ی شت
خۆی خۆی دروست ناکات چونکه ئه وشته له پتیش به دیهینا و هه بوونی
نه بوو (عه ده م) بووه جا چۆن ده بیته به دیهینه ر و دروستکار بیته ؟!

وه مومکینیش نییه که به ریکهوت به دیهینا بیته : له بهر ئه وه ی هه موو
به دیهینه راویک پتویسته به دیهینه ریکی هه بیته ، وه چونکه هه بوونی ئه م
دروستکراوانه به م شیوازه ریکخراوه سه رسوپهینه ر و یه گخته پتیکهاتوو
په یوه ندیه یه یه گگرتوه که له نیتوان هۆکاره کان و ئه وانیه که له
پشتیان وهن هه یه ، وه ئه وش که له نیتوان بونه وه ران هه ندیکیان له گه ل
هه ندیکی تریاندا هه یه ریکر ده بیته ریکرتنیکى یه کلایى که وا بوونیاان به
ریکهوت بیته ، چونکه ئه وه ی که به ریکهوت دیته بوونه وه ریکخراو نییه له
بنچینه ی هه بوونیه وه جا چۆن ریکخراو ده بیته له کاتى مانه وه و
پیشکه و تنیدا ؟!

وه نه گەر مومکین نه بیټ ته م دروستکراوانه خویان خویانیان به دیهینا بیټ ، وه به ړنکه ونیش به دینه هاتبیټن ، نه و ته نه ا نه وه ده مینیته وه که به دیهینه رنکیان ه بیټ ته ویش خوی په ورو ردگاری ه موو جیهانه .

وه خوی گه وړه نه م به لکه عه قلی و به کلاکه ره وه ییه ی باس کردووه له ویدا که فرموویه تی : ﴿ اَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴾ ﴿۳۶﴾ [طرا] .

واټه : نایا نه و دروستکراوه بې باوه پانه به بې هیچ دروست کراون یان خویان به دیهینه ر و دروستکاری خویانن ؟*

که واټه نه و بې باوه پانه دروست نه کراون به بې دروستکار و به دیهینه ر ، وه خۆشیان خویان دروست نه کردووه ، بۆیه ته نه ا نه وه ده مینیته وه که و دروستکار و به دیهینه ر یان خوی کار پرپه ره که ت و پایه به رز بیټ ، له به ر نه مه کاتیک (جیر بن مطعم ؓ) گوئی له پیغه مبه ر (ﷺ) بوو سوره تی (الطور) ده خوینده وه و گه یشته نه م نایه تانه که خوی گه وړه فرموویه تی :

﴿ اَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴾ ﴿۳۶﴾ اَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ بَلْ لَا يَوقُونَ ﴿۳۷﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصْطَفُونَ ﴿۳۸﴾ [طرا] .

* بې گومان نه نه وه یانه تانې که بې هیچ دروست کرابیټن چونکه عه قل ه رگیز ته صوری نه وه ناکات که واشتیک له خړا و به بې به دیهینه ر دروست بوو بیټ و هاتبیټه بوونه و ، به راستی نه مه مهاله ! وه نه نه وه شیان که و خویان خویانیان دروست کردبیټ چونکه به ه مان شتیه عه قل ه رگیز ته صوری نه وه ناکات که و دروستکراویک که خوی له خویدا دروستکراوه بتوانیټ خوی دروست بکات ، به راستی نه مه مهاله !

که واټه ده بیټ که سیک ه بیټ نه و دروستکراوانه ی دروست کردبیټ که بریتی به له خوی به دیهینه ر و خولقینه ری ه موو بوونه و ر و دروستکراوه کان .

واته : ئايا ئه و بئ باوه پانه له ههچ وه دروست كراون يان خويان دروستكارن و خويان دروست كرڊوه ؟ يان ئاسمانه كان و زهويان دروست كرڊوه ؟ ئه وان ده زانن ئه مانه ههچيان وا نيه و ته نها خوا به ده مینه ريان به لام دلتيا نا بن ، ئايا خه زينه كانى په حمه تى خوا لای ئه وانه يان ئه وان ده سه لاتيان هه يه به سهر دروستكراوه كانى خوادا ؟ بئ گومان نه ههچيان به ده سته و نه ده سه لاتيشيان به سهر دروستكراوه كانى خوادا هه يه .

(جبر ﷺ) كاتيك گوئى له م ئايه تانه بوو بئ باوه پ و موشريك بوو له گه ل ئه وه شدا وتى : نزيك بوو دلم بفریت ، وه ئه وه ش سه ره تاي جتيگر بوونی ئيمان بوو له نيو دلمدا^(٩).

با نمونه يه كه به ينينه وه كه ئه مه مان بۆ پوون بكاته وه :
به راستى ئه گه ر كه سيك باسى بالاخانه يه كى به رزت بۆ بكات ، كه چواره ور دراييت به چەندين باخچه ، وه چەندين پوپار به نتيودا به روات ، وه پپر كرابييت به چەندين فهرش و پاخراو ، وه پارزئترابيته وه به جؤراو جؤرترين شتى پاراوه له بنه ماكانى و ته واو كه ره كانى ، ئه جا ئه كه سه پييت بلييت : به راستى ئه م بالاخانه يه و ئه وه شى كه تييدا هه يه له كامليتي خوى خويى به دييه ناوه ! يان هه روا به پڙكه وت هاتوه ته بوونه وه به بئ به دييه نه ر ! ئه وا تق ده سته پيشخه رى ده كه يت له نكولى كردنى ئه و نسه يه و به درؤ خسته نه وه ي ، وه ئه و قسه يه ي به قسه يه كى گيلانه ده ژمي ريت ، ئايا دواى ئه وه ده بيت ئه م گه رڊونه فراوانه : به زهوى و ئاسمان و ئه ستيره كان و بواره كان و پڙكخسته سه يره نؤر جوان و

^(٩) رواه البخاري مرفقاً ، كتاب التفسير ، باب تفسير سورة الطور ، رقم : (١٥٧٣) .

سه رسوپهینه ره خۆی خۆی به دیهیناییت یان به ږیکه وت هاتیته بوونه وه به بئ به دیهینه ر ؟!

۳ - به لگه ی شهر له سه ر بوونی خوی گه وړه نه وه یه :

که وا هه موو کتیه ناسمانیه کان نه مه درده بپن و ناشکرای ده که ن ، وه نه وه ی که پی هاتون له حوکمه دادپه روه ریان ه کان که وا به رژه وه ندیه کانی بوونه وهر ده گرنه خویان به لگه یه له سه ر نه وه ی که وا له لایه ن په روه ردگار یکی دانا و زانا به به رژه وه ندیه کانی دروستکراوه کانی هاتون ، وه نه وه ی که پی هاتون له هه واله گه ربوونیه کان که وا پږږگار شایه تی دا به پاستیتیان به لگه یه له سه ر نه وه ی که وا نه و کتیه یان له لایه ن په روه ردگار یکی به توانا به سه ر به دیهینانی نه وانه ی که هه والی پیداون هاتون .

۴ - به لگه ی هه ست پی کردن له سه ر بوونی خوی گه وړه له دوو پوه وه یه :

یه که میان : به پاستی نیمه نه ونده ده بیستین و ده بینین له وه لامدانه وه ی پارانه وه ی نه وانه ی که وا له خوا ده پارینه وه ، وه له فریاکه وتنی داماو و لیتقه و ماوه کان که وا به لگه یه کی یه کلایکه ره وه بن له سه ر بوونی خوی گه وړه ، خوی پاک و بن که م و کوپی فه رمویه تی : ﴿وَتَوَّالًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ [الانباء].

واته : وه له پیښه وه نوح بانگی کردین نیمه ش وه لامیمان دایه وه .

وه خوی گه وړه فه رمویه تی : ﴿إِذْ تَسْتَفِئُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ

واته : له کاتیکدا که ئیوه داوای فریاکه و تنتان ده کرد له خوای

پهروه ردگارتان و نهویش وه لامي دانه وه و فریاتان کهوت .

وه له (صحيح البخاري) دا هاتووه (أنس بن مالك رضي الله عنه) فهرموويه تي : ((إن أعرابياً دخل يوم الجمعة والثبي عليه السلام) يخطبُ فقال : يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْكَ الْمَالُ ، وَجَاعَ الْعِيَالُ ، فَادْعُ اللَّهَ لَنَا ، فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَدَعَا ، وَمَا تَرَى فِي السَّمَاءِ قَرَعَةً ، فَسَارَ السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ ، ثُمَّ لَمْ يَنْزِلْ عَنْ مَنبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَلَى لِحْيَتِهِ عليه السلام) .

وفي الجمعة الأخرى : قَامَ ذَلِكَ الْأَعْرَابِيُّ أَوْ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ تَهْدِمُ الْبِنَاءَ ، وَغَرِقَ الْمَالُ ، فَادْعُ اللَّهَ لَنَا ، فَرَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ : اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا ، فَمَا يُشِيرُ بِيَدِهِ إِلَى نَاحِيَةِ مِنَ السَّحَابِ إِلَّا انْفَرَجَتْ ^(١) [صحيح البخاري رقم : (٨٩١)] .

واته : پیاویکی ده شته کی له پوژی جومعه دا هاته ژووره وه له کاتیکدا که پیغه مبهه عليه السلام و تاري ده خوینده وه ، نهجا وتی : ئه ی پیغه مبهه ری خوا سه روه ت و سامانمان تیاچو ، خیزانمان برسی بوو ، که واته له خوا بپاړیره وه بۆمان ، پیغه مبهه ریش عليه السلام هه رږوو دهستی به رز کرده وه و له خوا پاراپیه وه ، وه هیچ په له هه وریکمان نه ده بیني به ئاسمانه وه ، جا کوتوپر په له هه ور بلاوه ی کرد و ته قیه وه له شیوه ی شاخه کان ، وه پیغه مبهه عليه السلام له مینه ره که ی دانه به زیه خواره وه تاوه کو بینیم باران به پیشیدا ده چۆرپیه خواره وه .

وه له جومعه ی دووه مدا هه مان پیاوی ده شته کی یان که سیکی تر هه ستا و وتی : پیغه مبهه ری خوا خانووه کان رووخان ، مال و سامان له نیو ئاودا نقوم بوون ، که واته له خوا بپاړیره وه بۆمان ، پیغه مبهه ریش عليه السلام

هر دوو دهستی به رز کرده وه و وتی : خواجه بېبارینه به سر ده ورو به رماندا نه ك به سر سه رماندا ، جا ناماژه ی نه ده كرد بۆ هر لایه کی هه وره كه ئیلا به و لایه دا ده ته قیه وه .

وه به رده وام وه لادمانه وه ی پاپانه وه ی نه وانه ی كه وا له خوا ده پاپانه وه شتیکی بېنراوه تا پوژگاری نه مړومان ، نه وهش بۆ كه سانیک كه به پاستی هانا بۆ لای خوای گه وره بېن ، وه مه رجه كانی وه لادمانه وه ی دوعا له خویندا جی به جی بكن .

رووی دووهمیان : به پاستی نیشانه ی پیغه مبه ران كه ناو نراون به (المعجزات) و خه لك ده یانبینن یان ده یانبیستن ، به لگه یه کی به كلاكه ره وهن له سر هه بوونی نه و كه سه ی كه ناروونی ، نه ویش خوای گه وره یه ، چونكه نه وانه شتانیكن به دهر له توانای مرقف ، خوای گه وره به پتیان ده كات و به دیان ده هیئت بۆ نه وه ی بېنه پشتگیریه ك و سه ر خستنیك بۆ پیغه مبه رانی .

نمونه ی نه مه : نیشانه ی پیغه مبه ر (موسی ﷺ) كاتیك كه خوای گه وره فه رمانی پئ كرد به وه ی كه به گۆچانه كه ی بدات له ده ریاكه ، نه ویش لئى دا ، نه جا دوانزه پنگای وشكى لئ ته قیه وه و ناو به نیویاندا كه وته پئ وه كو شاخه كان ، خوای گه وره فه رمویه تی : ﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۚ ﴾ [النمل: ۱۷] .

واته : سروشمان نارد بۆ موسا كه وا به گۆچانه كه ت بده له ده ریاكه نه ویش لئى دا ، نه جا ده ریاكه ته قیه وه بۆ دوانزه ته پۆلكه كه هه ر ته پۆلكه به كیان وه كو شاخیکی گه وره وابوو .

نمونه‌ی دووم : نیشانه‌ی پیغمبر (عسی ﷺ) که‌وا مردوی زیندو
 ده‌کرده‌وه و له‌گوره‌کانیان ده‌ریانی ده‌هینایه‌ ده‌روه به‌ئیزی خوا ،
 خوی‌گه‌وره له‌باره‌یه‌وه‌ فەرموویه‌تی : ﴿وَأَخِي الْمَوْقُ يَأْذِنُ اللَّهُ ۝۹۱﴾ [ال عمران] .
 واته : وه‌ مردو زیندو ده‌که‌مه‌وه به‌ئیزی خوا .

وه‌ فەرموویه‌تی : ﴿وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْقُ يَأْذِنُ ۝۱۱۰﴾ [الباقه] .
 واته : وه‌ تو مردو له‌گور ده‌هینایه‌ ده‌روه به‌ئیزی من .

نمونه‌ی سێ‌یه‌م : نیشانه‌ی پیغمبر (محمد ﷺ) کاتیک که‌وا
 قوره‌بشیه‌کان له‌مه‌که‌دا داوی نیشانه‌یه‌کیان لێ‌ی کرد ، پیغمبریش
 (ﷺ) ناماژه‌ی کرد بۆ مانگ ، ئه‌ویش بوو به‌ دوو له‌ته‌وه و خه‌لکیش بینان
 ، وه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ خوی‌گه‌وره فەرموویه‌تی : ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ
 الْقَمَرُ ۝۱۰۰﴾ [النسرا] .

واته : پۆژی دوا‌یی نزیک بوو‌ته‌وه و مانگیش له‌ت بوو ، وه‌ نه‌گه‌ر
 بێ‌باوه‌په‌کان نیشانه‌یه‌ک ببینن پشته‌له‌که‌ن و ده‌لێن نه‌مه‌ سیرحێکی
 به‌رده‌وامه .

جا نه‌م نیشانه‌هه‌ست پێ‌کراوانه که‌وا خوی‌گه‌وره به‌پێیان ده‌کات و
 به‌دییان ده‌هینیت بۆ ئه‌وه‌ی بینه‌ پشته‌گیریه‌ک و سه‌رخستنی‌ک بۆ
 پیغمبرانی ، به‌لگه‌یه‌کی به‌کلاکه‌روه‌ن له‌سه‌ر مه‌بوونی خوی‌گه‌وره .

بوا‌ری دووم که‌ باوه‌پوون به‌خوای گه‌وره‌ ده‌یکه‌رتنه‌وه :

باوه‌پوونه به‌په‌روه‌ردگاریتی خوی‌گه‌وره واته باوه‌پوون به‌وه‌ی که
 نه‌نا خوی‌گه‌وره په‌روه‌ردگاره و نه‌هاوبه‌شی هه‌یه و نه‌یارمه‌تیده‌ر .

وه په روه ردگار : نه وه په كه وا دروست كردن و خاوه نيټي و بريار داني به ده ست بيت ، جا دروستكار (به ديته نه) نسيه ته نها الله نه بيت ، وه خاوه ني په ها نسيه ته نها الله نه بيت ، وه بريار دان به ده ستی كه سه وه نسيه ته نها الله نه بيت ، خواي گه وړه فرمويه تي : ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْآخِرُ﴾ [الأعراف] .

وا ته : بزانه كه وا دروست كردن و بريار دان ته نها بق خوايه .

وه فرمويه تي : ﴿ذَٰلِكُمْ أَفْعَلُ اللَّهُ بِكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْعٍ﴾ [نمل] .

وا ته : نه وه خواي په روه ردگار تانه كه وا مولك هي نه وه و نه وانه ش كه نيوه ده يان په رستن و هاواريان تي ده كه ن جگه له خواي په روه ردگار خاوه ني تويزالي سر ناوكه خورمايش نين و ته نانه ت نه وه شيان به ده ست نسيه .

وه نه شزانراوه كه وا هيچ كه سيك له دروستكراوه كان نكولي (نينكاري) كرد بيت له په روه ردگار تي خواي پاك و بي كه م و كوپي ، نيللا مه گه ر كه سيكي ملنه ده نه بيت كه خوشي باوه پي نسيه به وه ي كه ده يلي ت ، هر وه كو چون له (فيره ون) وه رووي دا ، له كاتيكا كه به گه له كه ي خويي وت : ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَىٰ﴾ [النعام] . من په روه ردگاري گه وړه ي نيوه م [النعام] .

وه (فيره ون) وتي : ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾ [النعم] .

وا ته : نه ي خه لكينه* وا نازانم په رستر او يكي تر تان هه بيت جگه له من .

* وشه ي (مَلَأ) له زماني عه ره بيدا بق خه لكيني تاييه ت به كار ده مي نري ت كه له زماني كورديدا پييان ده و تري ت : (پياو ما قولان يان راويژكاران و پياواني ده و رويه ي كاريه ده ستان) .

به لام نه می (فیرعون) له باوه پیتیونه وه نه بوو ، خوی گه وه
له رمویه تی : ﴿وَحَدِّثُوا بِهَا وَاسْتَفْتَهَا أَنْفُسَهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا﴾ [السل].

واته : (فیرعون و گه له کی) له روواله تدا دانیان نه نا به نایه ته کانی
خوا بویان و له ناخیشه وه دلنیا بوون لییان که وا له لایه ن خواوه هاتوون
نه مهش به هوی سته مکاری و خوی گه وه زانیانیه وه بوو . **

وه پیغه مبر (موسی ﷺ) به فیرعونی وت - وهك خوی گه وه لییه وه
ده گی پرتیه وه - : ﴿لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَافِرٍ وَإِنِّي
لَأَطُنُّكَ يَنْفِرْعَوْتُ مَشْجُورًا﴾ [الإسراء].

واته : به دلنیا ییه وه تو ده زانیت نه م نایه تانه که س داینه به زاندوون نیلا
په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی نه بیت که به لگن له سه ر پاستیتی نه و
به رنامه یی که من پی هاتووم ، وه به پاستی من دلنیا م نه ی فیرعون
که وا تو تیا چوویت و به ر له عنه تی خوا که وتویت .

** ده وه نه کوه نه هس کوه ت :

۱ - ﴿جَعَلُوا بِهَا﴾ واته : به زمان نکولیان لی کرد و دانیان پیدا نه نا ، چونکه ﴿جَعَلُوا﴾ نینکاری
کرد ﴿فعل اللسان﴾ به کاری زمانه ، به لام ﴿اسْتَفْتَهَا﴾ واته : به دل دلنیا بوون لییان ، چونکه
﴿اسْتَفْتَنَ﴾ دلنیا بوو ﴿فعل القلب﴾ به کاری دل ، که واته فیرعون و شوینکه وته کانی نینکاری کردنیان
بۆ خوا و نایه ته کانی ته نها به زمان بووه چونکه نه وان له ناخه وه دلنیا بوون له هه بوونی خوی
په روه ردگار.

۲ - هوی نه م نینکاری کردن و دان پیدا نه نانه ی فیرعون و شوینکه وته کانی ده گه پرتیه وه بۆ دوو
هۆکار که لیره دا خوی گه وه باسی کردوون : ﴿ظُلُمًا وَعُلُوًّا﴾ واته : بۆ نه وه ی بتوانن ستم بکه ن و
خویان به رز راگن به سه ر خه لکدا و ده ست دریزیان بکه نه سه ر ، که واته وشه ی ﴿ظُلُمًا﴾ و ﴿عُلُوًّا﴾ به
(مفعول لأجله) (اعراب) شیده کړینه وه ، چونکه نه گه ر بیتوو نه وان دانیان به هه بوونی خواوا
به نینایه ت نه و نه یانده توانی ستم بکه ن و خویان به رز راگن چونکه ده رپینی باوه پوون به خوا و
ستم کردن و خۆ به رز راگرتن پیکه وه ناگو نین و نه سازن .

فَارْمُوْیْهِمْ فِيْهِمْ : ﴿ قُلْ لِّیْنَ الْاَرْضُ وَمَنْ فِیْهَا اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴾ ﴿ ۵۷ ﴾

الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِزُ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ يَدِينُ مَلَكَوتُ كُلِّ

شَقِيْرٌ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ نَعْمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنَّى

تَسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾ [المؤمنون].

واته : نهی پیغمبر به هاو به شریاده ره کان بلی : نایا زهوی و نه وهشی که

تبییدا هه به مولکی کین ؟ نه وانیش ده لێن : مولکی خوان ، بلی : نایا نه ی

بِوِ بَر نَاکَہ نَوَہ ﴿۸۵﴾ بَلّٰی : کئی یہ روہ رِنگاری حَوت نَاسْمَانِہ کَہِہ و

په روږدگاری عهړشي که وره په (۵۱) ؟ نه وانیش ده لټین : خوابه ، بلې : نایا

ئەي بۆلە خوا ناترسن و خۇپاريتىزى ناكەن لە تاوان بلى : مولكى ھەموو

شتيک به دهستی کنیہ و بیگری دهکات و بیگری لسی ناکریت نہ گہر نیوہ

ده زانن ؟ نه وانیش ده لَین : نه وه بۆ خواپه ، بلی : ئایا نه ی بیر و

ہوستان بڑ کوئی دہچیت وہ کو بلی سیحرتان لی کرا بیت ؟

وہ خواہی کہ وردہ فہرموویہ تی : ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

لَيَقُولَنَّ خَلَقْنَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ [الزعرف] .

واتہ : نہ گھر پر سیار بکہیت لہ ہاویہ ش نہ نجامدہ رہ کان ثایا کی

ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه ؟ به دنیایی ده لټین : خوای به ده سه لات

و زانا دروستی کردوون .

وه خواى پاك و بى كه م و كړې فہرموويه تى : ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنَّا يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾﴾ [الرعرعرف] .

واته : نه گەر پرسىار بکهیت له هاوېش نه نجامده ره کان نایا کى ئیوهى

دروست کردووه ؟ به دلتیایى ده لئین : خوا ، نایا بۆ جگه له خوا ده پرستن

و به ناحق شەریکی بۆ بریار ده دهن .

وه بریار و فەرمانى خوا بریار و فەرمانى گەردوونى و شەرعیش

ده گرتنه وه ، جا هر وه کو چۆن به پړوه به رى گەردوونه و فەرمانه وایه

تتیدا به وهى که خوى وىستى لى هه بیته به پى ئی وهى که دانایه تى خوا

ده یخوازیت ، به هه مان شتوه فەرمانه وایشه تتیدا به دانانى پرستشه کان

(العبادات) و نه حکامه کانى مامه له کان (المعاملات) به پى ئی وهى که

دانایه تى خوا ده یخوازیت ، جا هر که سیک له گه ل خواى گه ورده دا

به رنامه دا پړتیک هه لېژتیت له پرستشه کاندایان بریارده ریک هه لېژتیت له

بواری مامه له کاندایان ، نه و به پاستى نه و که سه شەریکی بۆ خوا بریارداوه ، و

ئیمانى به دى نه هیتاوه .

بواری ستریه م که باوه ربوون به خواى گه ورده ده یگرتنه وه :

باوه ربوونه به پرستراویتی خوا (الإيمان بالوहितه) ، واته : باوه ربوون

به وهى که به پاستى ته نها خوا پرستراوى حقه و هاوېشى نى یه ، وه

[الإله) بمعنى : (المألوه) أي : (المعبود) حُبًا وتعظيمًا] واته :

پرستراو له بهر خو شه وىستى و گه ورده یی .

خوای گه وده فرموویه تی : ﴿وَاللَّهُ كُذِّبَ إِلَهُ وَحْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ

الرَّحِيمُ ﴿١٣٣﴾ [البقرة] .

واته : په رستراوی ئیوه ته نها يه كه په رستراوه هیچ په رستراویك نی به شایسته ی په رستن بیټ جگه له ئه و نه بیټ ئه ویش میهره بان (خواه نی په حه تینکی فراوانه) و به به زه یی به .

وه خوای گه وده فرموویه تی : ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾﴾ [آل عمران] .

واته : خوا شایه تی داوه به وه ی که وا هیچ په رستراویك نی به شایسته ی په رستن بیټ ته نها ئه و نه بیټ هه روه ها فریشته کان و زانایانیش شایه تیه کی پاوه ستاو له سهر داد په روه ری ، هیچ په رستراویك نی به شایسته ی په رستن بیټ ته نها ئه و نه بیټ خوا ده سه لاتدار و دانایه .

وه هه ر که سیک په رستراویك هه لبریزیت له گه ل خوا دا ، بیپه رستیت جگه له خوا ، نه وا ئه و په رستراویتی به پوچه له ، خوای گه وده فرموویه تی : ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿١٦﴾﴾ [الحج] .

واته : نه وه له بهر نه وه به که وا به پاستی ته نها په رستراویتی خوا حه ق و پاسته ، وه به پاستی ئه و په رستراوانه ی که هاو به ش نه نجامده ره کان ده یان په رستن و لییان ده پارینه وه جگه له خوا ئه وه پوچه له ، وه به پاستی ته نها خوا به رز و گه وده یه .

وه ناو نانیا ن به (په رستراو / خوداوه ند) مافی په رستراویتیان پینا به خشیت ، خوای گه وده سه باره ت به - سئ به ته په رستراوه کان له لایه ن

هاویش نه نجامده ره کانی مه ککه و ده ورو بهری - (الذِّكْرُ وَالْعَزَّيْنِ وَمَنْزُورَ)
 فرمودیه تی : ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾
 ﴿۱۲﴾ [الحج] .

واته : نه مانه هیچ نین ته نها چه ند ناوِیک نه بیت که وا ئیوه و
 باوایپیرانتان ناوتان لیناون و خوا هیچ به لگه یه کی له باره یانه وه
 دانه به زاندووه .

وه خوی گه وره سه باره ت به پیغه مبه ر (مرد علی السلام) که به گه له کی
 وتوه : فرمودیه تی : ﴿اتَّجِدِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ ﴿۱۶﴾ [الأعراف] .

واته : مشتومرم له گه ل ده کن سه باره ت به ناوانِیک که وا ئیوه و
 باوایپیرانتان ناوتان لیناون و خوا هیچ به لگه یه کی له باره یانه وه
 دانه به زاندووه .

وه خوی گه وره سه باره ت به پیغه مبه ر (یوسف علی السلام) که به دوو هاوه لی ناو
 سجنه کی وتوه : فرمودیه تی : ﴿أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
 ﴿۲۱﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
 سُلْطَانٍ﴾ ﴿۱۰﴾ [یوسف] .

واته : نایا چه ند په رستراویکی په رته وازه - له نیوان دار و به رد و گوږ و
 مردوو و خوړ و فریشته ... هتد - باشتن یاخود خوی ته نها و به ده سه لات
 ﴿۲۱﴾ ؟ ئیوه هیچ ناپه رستن جگه له خوا ته نها چه ند ناوِیک نه بیت که وا ئیوه
 و باوایپیرانتان ناوتان لیناون و خوا هیچ به لگه یه کی له باره یانه وه
 دانه به زاندووه .

له بهر نه مه پټغه مېرآن (عليهم السلام) به گه له كانيان لېرمووه :

﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ [الاعراف] .

واټه : خوا بېرستن به ته نها هيچ پرستراوړيكتان نې به شايسته ي پرستن بېټ جگه له نه و .

به لآم هاوېش نه نجامده رڼه كان خوږيان گرته وه له نه مه وځه بوليان نه كړد و چه ندين پرستراوړي تريان هه لېژارد جگه له خوا و ده يانې پرستن له گه ل خواي پاك و بهر زدا و دلاوي سر كه وټن و فرياكه وټنيان لږيان ده كړد .

وه به پاستي خواي گه وړه هه لېژار دني هاوېش نه نجامده رڼه كانې بڼ نه م پرستراوانه پوچه ل كړدووه ته وه به دوو به لگي (عقلې) :

په گه م : به پاستي نه م پرستراوانه ي كه نه وان هه لېانېژار ديوون هيچ تايبه ته ندېتي پرستراوړيكتان تېدا نې به ، چونكه نه م پرستراوانه دروستكرون و هيچ دروست ناكه ن ، وه هيچ سووډيك ناهيټن بڼ نه وانه ي كه ده يانې پرستن و هيچ زيانېكي شيان لږ ديوور ناخه نه وه ، وه نه ژيانيان به دهسته و نه مړدنيش ، وه خاوه نې هيچ شتيك نين له ناسمانه كان و هاوېه شيش نين تپيدا .

خواي گه وړه لرمووي ته ي : ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ [الفرقان] .

واټه : هاوېش نه نجامده رڼه كان چه ند پرستراوړيكتان هه لېژار ديووه جگه له خوا كه ناتوانن هيچ شتيك دروست بگه ن و خوږيان دروستكرون و بڼ

خودی څړشيان نه زیان و نه سودیشیان به دهست نییې و نه مردن و نه ژيان و نه زیندووکړدنه و هشیان به دهست نییې .

وه خوای گه وره فهرموویستی : ﴿ قُلْ اَدْعُوا الَّذِيكَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُكُمْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهيرٍ ﴿١٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ اُذِنَ لَهُ. ﴿١٣﴾ ﴾ [۱۱].

واته : نهی پیغه مېر بلئی به موشریکه کان : بانگ که نه نه وانه ی که دهیانپه رستن جگه له خوا و داوایان لی ده که کن که و ا سودتان پی بگه یه نن و زیانتان لی بوورخه نه وه تا بۆتان ده که ویت که نه وانه : خاوه نی سهنگی میړوله یه کیش نین له ناسمانه کان و زه ویدا ، وه شهریکی خواش نین تییاندا ، وه یاریده دهر و جیگری خواش نین له هیچ شتیګدا ، وه تګا و پچا و شه فاعه تیش سوودی نییې لای خوا نیللا بۆ که سیګ نه بیت که نیزن و روخسه تی پیداییت *

* واته بۆ شهوی ناخیاویتی و ناخیاسته پتی په رسترلویتی غیبری خوا نیفانی موشریکه کان بدهیت و به لگی پرون به پته به رده ستیان له سر شهوی که په رسترلوه کانیان به هیچ شتوره یه ک هیچ له سود و زیانان بدهست نییې ، که وایو خیاسته ی شهوی نین په جای دهست خستنی خیر و لادنی زیانان لږ بکړیت و هاولریان بکړیتی له بر شهوی هیچان به دهست نییې ، چونکه نه وانه :

- خاوه نی سهنگی میړوله یه کیش نین سهریه خق له ناسمانه کان و زه ویدا .
- وه له وهش که متر به شه ارکه تیش له گ ل خوا هیچ به شتیګیان نییې .
- وه له شه ارکه تیش که متر یاریده دهر و جیگری خواش نین له هیچ شتیګدا .
- وه ههروها له وهش که متر تا توانن تګا و پچا و شه فاعه تیش بګن لای خوا بڼ نیزن و پوخسته تی نه و په تلوی .
که واته بۆمان ده که ورت که غیبری خوا هیچی بدهست نییې ، که هیچی بدهست نه بیت بڼ عه قلی و بڼ شه ری په مرق لای به وان څړش بیت و پختیان پښه ستیت ، چونکه مرق ل کاتیک دوا له په کتیک ده کات له بر شهوی دوا لای لږ ده کات باوه پی وایه که شتیګی بدهست بیت له هینانی خیر و لادنی زیان به په کتیک له م چوار شهوی په :

(۱) به پختیوهی سهریه خلی خاوه نی سولته بیت (علی وجه الاستقلال) .

(۲) یاخود که سهریه خلیش نه بیت به هاویه شی و شه ارکه ل لگ ل په کتیک تری خاوه ن دهسه لادا (علی وجه

وه خواى گه وده فهرموويه تى : ﴿ اَبَشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴾ [الاعراف].

واته : ئايا كه سانيك و شتانيك ده كه ن به شهريكى خوا و ده يانپه رستن و هاواريان تى ده كه ن كه وا هيچ شتيك دروست ناكه ن و خويان دروست ده كرين ۝ وه ناتوانن سهريان بخه ن و نه خودى خو شيان سه رده خه ن .
جا نه گه ر نه مه حالى ئه و په رستراوانه بيت ئه و به پاستى كردنيان به په رستراو گيلانه ترين گيليتى به و پوچه ل ترين پوچه ليتى به .

دووهم : به پاستى ئه و هاوبه ش نه نجام ده رانه خويان دانيان به وده دا ده نا كه وا به ته نها خواى گه وده په روه ردگار و دروستكاره و مولكى مه موو شتيك به ده ستي ئه وه و پئگري ده كات و پئگري لى ناكريت ، نه مه ش ناچاركاره بۆ ئه وهى كه به كتاي بكه نه وه به په رستراويتى مه روه كو چۆن به كتايان كردوه ته وه به په روه ردگاريتى ، وه ك خواى گه وده فهرموويه تى : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ [البقرة].

واته : ئه ي خه لكينه په روه ردگار ه كه تان به رستن كه نيوه و نه وانى

(٢) ياخود نه گه ر شهريكى ده سه لات داره كه ش نه بوو ، ئه وه يارمه تى ده و و چيگير و ژير ده ست و وه زيوى بيت .

(٤) ياخود كه ئه و مافه شى نه بوو ، مافى ئه وهى مه بيت كه دوا له خاوه ن سولته بگات بۆ مه ر كه ستيك و له مه ر كا نيكدا بيت .

به لام په روه ردگار له م بوو ئايه تى (سوره تى سبأ) ده پوهنى كردوه ته وه كه غه يري خوا مه ر چه ند پله وپايه شى به رز بيت ، وه ك پيغه مبه رانى نيزدراوى خوا و ليريشته كا نى له خوا نزيك و پياوچا كا نيش ، هيچ كام له م چوار مافه يان نى به و ناتوانن دواى شه فاعه تيش بكه ن مه گه ر خوا نيزنيان بدات و شه فاعه تى كه ش بۆ كه ستيك بيت كه خوا پلزي بيت به شه فاعه ت كردن بۆ . بپوهنه ككتيى : (خوا پهرستى ئەك شەخس پهرستى) لاپه ره : (٤١ - ٤٢) .

پیش نثوهشی دروست کردوه بۆ نهوهی لسی بترسن - به نه نجامدانی کرداره چاکه فه رمان پیکراوه کان و خۆپاراستن له کرداره خراپه قه دهغه کراوه کان - ﴿٨٦﴾ نه و په روه ردگاره ی که زهوی پاخستوه و ناسمانی بینا کردوه بۆتان و له ناسمانه وه ناوی بۆ هیناونه ته خواره وه پاشان به و ناوه به رویوومی بۆ ده رهیئان بۆ نهوهی بییت به پرزی نثوه ، که واته هاوشیواز و شهریک بۆ خوا دامه نین له په رستندا چونکه نثوه ده زانن خوا هاوشیواز و شهریکی نییه و ته نها نه وه به دیهینەر و پۆزیده ر و به پتوه بهری هه موو دروستکراوه کان .

وه خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ ﴿٨٧﴾ [الزمر: ٨٧] .

واته : نه گه ر پرسیار بکهیت له هاوبهش نه نجامده ره کان نایا کئ نثوهی دروست کردوه ؟ به دلنیا یی ده لئین : خوا ، نایا بۆ جگه له خوا ده په رستن و به ناحق شهریکی بۆ به ریار ده ده ن .

وه خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا نُنْقِزُ﴾ ﴿٨٨﴾ ﴿فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾ ﴿٨٩﴾ [یونس: ٨٩] .

واته : نه ی پیغه مبه ر به هاوبهش نه نجامده ره کان بلئ : کئ پۆزیتان ده دات له ناسمان و زه ویدا ؟ نایا کئ توانای بیستن و بینینی به دهسته ؟ و کئ زیندوو له مردوو ده هینیتته ده ره وه و مردووش له زیندوو ده هینیتته

دهره وه ؟ و كئ فەرمانپه وایه و بوونه وهر به پټوه ده بات ؟ نه وانیش ده لټین : خوا ، بلن : ئایا نه ی بڼ له خوا ناترسن و خو پاریزی ناکن له تاوان (٣) ؟ نه و خوا به په روږدگاری حه قی ئیوه به ، ئایا چ شتیک هه به له دواى حه ق ئیلا گومپایی نه بیټ ؟ ئیتر بڼ خو تان لاده دن له په رستنئ نه و خوا به ته نها و جگه له نه و ده په رستن که هیچیان به ده ست نی به و هیچیان له ده ست نایه ت ؟!

بوارى چوارم که با وېر بون به خواى که وړه «هیکریتته وه» : با وېر بونه به ناو و سیفه ته کانی :

واته : سه لماندنئ نه وه ی که خوا بڼ خو یی سه لماندوه له قورئاندا یان له سوننه تی پټغه مبه ره که یدا (ک) له ناو و سیفه ته کان ، به و شیوازه ی که شیواوه بڼ خوا به بڼ (تحریف) و (تعطیل) و (تکیف) و (تمثیل)^(١).

(١) بڼ تنگ یشتن له م زاراوانه پټویسته پټناسه یان بکین، بڼ به کورنئ ده لټم : — (تعریف : هو صرفُ اللفظ عن معناه الظاهر إلى معنى مَرَّوح بغیر دلیل) .

واته : (تعریف) بریتى به له : گورپنئ ولتای ووشه کان له مانا پاست و پواله ته کان یان بڼ ولتایه کی دوور و نه گونجاو به بڼ به لگه .

— (تعطیل : هو عدم إثبات الصفات ، أو إثبات بعضها ونفي الباقي) .

(تعطیل) بریتى به له : نه سه لماندنئ سیفاته کانی خوا ، یان سه لماندنئ هه ندیکیان و نه سه لماندنئ باقى به کى .

— (تکیف : هو حكاية كيفية أو صورة ذات الله وصفاته) .

واته : (تکیف) بریتى به له : گټرانه وه ی چو نټی یان شیوه ی خودی خوا و سیفاته کانی .

— (تمثیل : هو إثبات المحل للشيء ، مُثْنِهاً لهُ من كُلِّ الوجه) .

واته : (تمثیل) بریتى به له : سه لماندنئ نمونه بڼ شتیک ، که له هه موو روویه وه و ده

خوای گه ورده فەرموویتە : ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يَلْحَدُونَ فِيْ أَسْمَائِهِمْ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [الأعراف].

واتە : ناوہ چاک و جوانەکان تەنھا شایستەى خوان بۆیە بەو ناوانە داوا لە خوا بکەن و بە خاتری ئەو ناوانە لە خوا بپارینەو و وازیبێنن لەوانەى کەوا بێباوەڕ و لاپەڕدەبن لە ناوہکانى خوادا ، ئەوانە پاداشتی کردەوہکانیان وەرەدەگرنەوہ .

وہ خوای گه ورده فەرموویتە : ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ﴾ [مردم].

واتە : نموونەى بەرزى لە نێو ئاسمانەکان و زەویدا تەنھا بۆ خوايە و ئەویش بەدەسلات و دانایە .

وہ خوای گه ورده فەرموویتە : ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى].

واتە : هیچ شتێک وەکو خوانیە و خواش بێسەر و بێنەرە .

سودیک : ھەروەھا (ئەھلى سوننە و جەماعە) ناو و سێفانەکانى خوا پاکپادەگرن لە (تشیبە) و (تفویض)یش ، کە ئەمە پێناسەکەیانە :

— (تشیبە : ھو إثبات المثل للشيء ، مُشْتَبَهاً لهُ مِنْ بَعْضِ الْوُجُوهِ) .

واتە : (تشیبە) بریتیە لە : سەلماندنێ نموونە بۆ شتێک ، کە لە ھەندیک رووہوہ وەک ھەک بن .

— (تفویض : ھو إثبات مُحرَد اللفظ ، وتفویض العلم بِمعناه إِلَى اللَّهِ وَحْدَهُ) .

واتە : (تفویض) بریتیە لە : سەلماندنێ خودی رووشەکان بە تەنھا و گێڕانەوہى زانینی واناکانیان بۆ لای خوا بە تەنھا .

* وه له م بواره دا دوو تاقم کومړې بوون :

يه که مينيان : (المعطلة* / نه سه لمينه ره کان)ن ، نه وانه ي که و
 ټينکاري مه موو ناو و سيفه ته کاني خوا ده که ن يان ټينکاري مه نديکيان
 ده که ن و باوه پيان پټيان ني يه ، چونکه بچوونيان وايه که و سه لماندني
 ناو و سيفه ته کان ناچارکاره بچ ويکچواندن (التشبيه) ، واته : ويکچواندن
 خوي گوره به دروستکراوه کاني ، نه م بچوونه ش پوچه له له چاند
 پويه که وه ، له وانه :

يه که م : به پاستي نه م بچوونه ناچارکاره بچ چاندن ناچارکاري تري
 پوچه ل (يستلزم لوازم باطله) ، وه کو مه بووني نه سازي (تناقض) له نيو
 که لامي خوي پاک و بټ که م وکوپدا ، چونکه خوي گوره ناو و سيفاتي بچ
 خوي سه لماندووه و نه وه شي ره دکړيووه ته وه که و هيچ شتيک وه کو نه و
 بټ (أَنَّ اللَّهَ أَثْبَتَ لِنَفْسِهِ الْأَسْمَاءَ وَالصِّفَاتَ ، وَنَفَى أَنْ يَكُونَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) ، جا
 نه گره سه لماندنيان ناچارکار ببويه بچ ويکچواندن ، نه و ناچارکار ده بوو بچ
 نه سازي (تناقض) له نيو که لامي خوادا ، وه مه نديکي مه نديکي تري به درو
 ده خسته وه . نه مه ش مه حاله ..

د ههم : به پاستي ريکه وتني دوو شت له ناودا يان له سيفه تدا ناچارکار
 ني يه بچ نه وه ي که و وه کو يه ک بن ، چونکه تډ ده بينيت دوو که س

* (المعطلة) به رامبه ره که ي له زماني کورديدا بريتي يه له : (په کښه ره کان) واته : نه وانه ي که
 ده که کاني قورټان و سوننه په کده خه ن و واناکنيان ناسه لمټن ، که واته مه به ست له لاي نه م تاقمه
 کومړايه نه سه لماندني واته ي نه و ده قانه يه که و سه بارت به ناو و سيفه ته کاني خوي گوره وه
 هاتون ، بزي به واته يکي تر ده توانن پټيان بلټين : (نه سه لمينه ره کان) ، چونکه (په کښت)
 ده رنه نجامه که ي (نه سه لماندن) ه .

ریکده که ون له وه دا که هه ردوکیان مروفن و بیسه رن و بینه رن و قسه ده کن ، نه مهش ناچارکار نییه بۆ نه وه ی که وا هه ردوکیان وه کویه ک بن له ماناکانی مروفایه تی و بیستن و بینن و قسه کردندا ، وه ده بینیت زینده وه ره کان (الـحیوانات) ده ست و پی و چاویان هیه ، وه نه م ریکه وتنهش ناچارکار نییه بۆ نه وه ی که ده ست و پی و چاوه کانیاں وه کو یه ک بن .

جا نه گه ر ده رکه وت که جیاوازی هیه له نیتو دروستکراوه کاندایا له و شتانه دا که وا تیتیدا ریکده که ون له ناوه کاندایا له سیفه ته کاندایا ، نه وا جیاوازی له نیتوان دروستکار و دروستکراودا پوون تر و گه وه تره .

تاقمی دووه مییان : (المشبهه* / ویکچوینه ره کان)ن ، نه وانیه که وا ناو و سیفه ته کانی خوا ده سه لمینن له گه ل ویکچواندنی (شوبه اندنی) خوی گه وره به دروستکراوه کانی یه وه ، چونکه بۆچوونیاں وایه که وا نه مه داخوازیکاری به لگه خوازی ده قه کانه (زاعمین أن هذا مُقتضى دلالة النصوص) ، چونکه خوی گه وره به وه ده دویت له گه ل به نده کانیدا که لسی تیپگه ن ، نه م بۆچوونهش پوچه له له چه ند پوویه که وه ، له وانه :

یه که م : به پاستی له یه کچوونی خوی گه وره به دروستکراوه کانی شتیکه عه قل و شرع پوچه لی ده که نه وه ، وه ناشکریت و مه حاله که وا داخوازیکاری (مُقتضى) ده قه کانی قورئان و سوننه ت شتیکی پوچه ل بیت .

* (المشبهه) به رامبه ره که ی له زمانی کوردیدا بریتییه له : (ویکچوینه ره کان) وانه : نه وانیه که سه لته ته کانی خوی گه وره ده شوبه یین به سیفه تی دروستکراوه کانی ، مه به ست له لای نه م تاقمه گوهرایه سه لماندنی واتای نه و ده قه نه یه که وا سه بارت به ناو و سیفه ته کانی خوی گه وره وه هاتوون له گه ل شوبه اندنی به سیفه تی دروستکراوه کان .

دووهم : به پاستی خوی گوره دواوه له گال بهنده کانیډا به وهی که لئی تیده گن له رووی بنچینه ی و اتاوه (أصل السمعی) ، به لام (الحقیقة والکنه) حه قیقه ت و خود و ناوه پړک که واته و اتایه ی له سهر وه ستاوه ، نه واته میان له و شتانه یه که خوی گوره زانینی تاییه ت کړیووه به خویوه له وده دا که په یوه ندی هه په به خودی خوا و سیفه ته کانیوه (ذاته و صفاته) .

جا نه گره خوا سه لماندی بق خوی که و بیسره ، نه و بیستن زانراوه له رووی بنچینه ی و اتاوه (که هه ست کردن به دهنه گان) ، به لام حه قیقه ت و خودی نه وه به نیسبه ت بیستنی خوی گوره وه نه زانراوه ، چونکه حه قیقه ت و خودی بیستن جیاوازه ته نانه ت له نیوان زینده وه ره کانیښدا ، که واته جیاوازی تپیدا له نیوان دروستکار (خالق) و دروستکراو (مخلوق) دا پوون تر و گوره تره .

وه نه گره خوی گوره هه والی دا سه باره ت به خوی که و به رزیوونه ته وه* به سهر عرشه که یدا (استوی علی عرشه) ، نه و به پاستی (الاستواء) له رووی بنچینه ی و اتاوه زانراوه ، به لام حه قیقه ت و خودی (الاستواء) که واته و اتایه ی له سهر وه ستاوه بق نیمه نه زانراوه به نیسبه ت به رزیوونه وه ی خوادا به سهر عرشه که یدا (استواء الله علی عرشه) ، چونکه حه قیقه ت و خودی به رزیوونه وه (الاستواء) جیاوازه له ناستی دروستکراودا ، به رزیوونه وه به سهر ته ختیکی دامه زراودا وه کو به رزیوونه وه نی یه به سهر کړپانی و شتریکی نا په حه تی هه لچودا ، جا نه گره به رزیوونه وه (استواء)

* [پېږانه : فتح الباري شرح صحيح البخاري : (۱۳ / ۴۹۳)] .

جياواز بيٽ له ٺاسٽي دروستڪراودا ، ٺهوا جياوازي تييدا له نيوان دروستڪار و دروستڪراودا پوون تر و گه وره تره .

ره باوه پوون به خواي گه وره به و شيوازي كه باسماڻ ڪرد چه ندين به رمهي گه وره بز باوه پدار به رمه م دينيت ، له وانه :

به ڪم : به ديهي ناني به ڪتا په رستي خواي گه وره ، به شيويه ڪه وانه نه ٺوميد پي پوون و نه ترساني په يوه ست بيٽ به جگه له خواوه ، وه جگه له خواش نه په رستريت .

دوهم : ڪاملتيتي خوشه ويستي خواي گه وره و به گه وره داناني به پي داخوازيڪاري ناوه جوانه ڪاني و سيفاته به رزه ڪاني .

سٽيهم : به ديهي ناني په رستي خواي گه وره به جي به جي ڪردي نه وهي ڪه فرماني پي ڪردوه ، وه به دور ڪه وٽنه وه له وهش ڪه له ده غهي ڪردوه .

باوه ربوون به فریشته

فریشته : جیهانیکی نادیارن ، دروستکراون ، به ندایه تی ده که ن بق
خوای گه وده و ده پهرستن ، هیچ تایبه تعه ندیتی په ووه ردگاریتی و
په رستراویتیان نی یه ، خوای گه وده دروستیانی کردووه له روناکی (نور) ،
وه پابه ندبوونی ته و او و توانای جی به جی کردنی فه رمانه کانی
پی به خشیون .

خوای گه وده فه رموویه تی : ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا
يَسْتَحْسِرُونَ﴾ ١٩ ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ ٢٠ ﴿[الانباء] .

واته : نه و فریشتانه ی که لای خوای گه وده ن خویان به گه وده دانانین له
په رستنیدا و ماندویش نابن ﴿٢١﴾ به شه و به پژ به رده وام ته سببجانی
ده که ن به بی داپران .

فریشته کان ژماره یان زۆره ، که س ناتوانیت بیان ژمیریت ته نها خوای
گه وده نه بیت .

له هه ردوو (صحیح البخاري و مسلم) دا له فه رمووده ی (أنس) وهه ﴿ﷺ﴾ له
به سه رهاتی (به رزبوونه وهی پیغه مبهردا ﴿ﷺ﴾ بق ئاسمان / قصة المعراج) هاتووه :
که و پیغه مبهردا ﴿ﷺ﴾ مالی ئاوه دانکراوه ی (البيت المعمور) له ئاسماندا بق
به رز کرایه وه بیبی هه موو پژژیک (٧٠٠٠٠) هه فتا هه زار فریشته نویژی تیدا
ده کات ، نه گه ر ده رجوون تیدا ناگه پینه وه بژی تا دوا دانه یان ^(٧) .

^(٧) رواه البخاري ، كتاب فضائل الصحابة ، باب السمرج ، رقم : (٣٦٧٤) ، ورواه مسلم ، كتاب
الإيمان ، باب الإسراء برسول الله ﷺ إلى السماوات وفرض الصلوات ، رقم : (٤٠٩) .

* وه باومړپوون به فریشته چوار یوار دهگریته وه :

یه کهم : باوه پړپوون به هه بوونیان .

هوهوم : باوه پړپوون به وانه یان که ناویان ده زانین به ناوه کانیا نه وه کو (جریل) ، وه نه وانه شیان که ناوه کانیا نازانین باوه پیمان هیه به گشتی .
سزیه م : باوه پړپوون به وهی که دهیزانین له سیفه ته کانیا ن ، وه کو سیفه تی (جریل) که پیغه مبه ر ښه والی داوه به وهی که وا بینویه تی له سر نه و سیفه ت و شیوازه ی که دروست کراوه له سهری که وا (٦٠٠) شه سد بالی هه بووه به ری ناسوی گرتبوو .

وه هه ندیک جار فریشته به فرمانی خوا ده گورپیت و ده چیتته سر شیوازی پیاو ، هه روه کو چوڼ رویدا بؤ (جریل) کاتیک که خوی گوره ناردی بؤ لای (مهریم) که وا خوی نواند بؤی له شیوه ی موفیکسی ریک و کاملدا ، وه کاتیک که هات بؤ لای پیغه مبه ر ښه له کاتیکدا که دانیشتبوو له نیو هاوه له کانیدا ، هات بؤ لای پیغه مبه ر ښه له شیوه ی پیاویکی جل و بهرگ نقد سپی و موو نقد پدهش ، که وا شوینه واری سهر کرنی پیوه نه ده بینرا ، و که سیش له هاوه لان نهیده ناسی ، نه جا له لای پیغه مبه ردا (ښه) دانیشست و هه رپوو نه ژنوی دایه پال هه رپوو نه ژنوی پیغه مبه ر وه ، و هه رپوو له پی خسته سر هه رپوو پانییه وه ، وه پرسپاری کرد له پیغه مبه ر ښه سهاره ت به نیسلام و نیمان و نیحسان و پوژی دواپی و نیشانه کانی ، پیغه مبه ریش ښه وه لای دایه وه و پویشست ، نه جا پیغه مبه ر ښه فهرمووی :
نه مه (جریل) بوو هات بؤ لاتان بؤ نه وهی ناینه که تانتان فیتر بکات^(٨) .

^(٨) رواه مسلم ، کتاب الإيمان ، باب الإيمان والإحسان ، رقم : (٩٣) .

پروانه کتبی : (سن بنچینه کی بیروباوه و به لکه کانیا ن) لاپره : (٢٧ - ٢٩) .

مه روه ها نه فریشتانهش که خوی گه وره نارديانی بۆ لای (ابراهيم ولوط) له سهر شپوهی پياوان بوون .

بواسی چوارم که باوهر بوون به فریشته دهیگر بته وه :

باوه رپوونه به وهی که ده یزانی له کرده وه کانیان که پییه لده سن به فه رمانی خوی گه وره ، وه کو ته سبیحات کردنی و په رستن بۆی به شه و به پوژ به بئ ماندوو بوون و دابړان .

وه مه ندیکیان کرده وهی تاییه تی خویان مه یه .

وه کو : (جبریل الامین علی وحی الله) : واته سه ره رشتیار به سه ر سروشی (وحی) خوی گه وره وه ، خوا سروشی پیدا ده ینیرت بۆ (الانبیاء والرسل) مه واله پیدراو و نیردراوانی .

وه (میکائیل الموکل بالقطر والنبات) : واته پاسپارده کراو به باران و رووه ک .

وه (إسرافیل الموکل بالنفخ في الصور) : واته پاسپارده کراو به فووکردن به که په نادا له کاتی هاتنی قیامت و زیندوو بوونه وهی دروستکراوه کاندای .

وه (مَلَكِ الْمَوْتِ الموکل بقبض الأرواح) : واته فریشته ی گیان کیشان که پاسپارده کراو به ده ره مینانی گیانه کان له کاتی مردندا .

وه (مالک الموکل بالنار) : واته پاسپارده کراو به ناگر ، که به ره پرسی دوزخه .

وه (الملائكة الموکلین بالأجئة في الأرحام) : واته فریشته پاسپارده کراوه کان به کوپه له کان له منالدانی دایکدا ، کاتیک که مړوف

چوار مانگ ته او د هکات له سکی دایکیدا خوی گه وړه فریشته به کی بق
ده نیرت و فرهانی پئ د هکات به نووسینی پوزی و ماوهی ته مه نی و
کرده وهی و به د به ختی یان به خته وری .

وه (الملائكة الموكلين بحفظ أعمال بني آدم) : واته فریشته
پاسپارده کراوه کان به چاودیری و پاریزگاری کردن له کرده وهی
ناده میزاده کان و تومار کردن و نووسینه وه یان ، هه موو مؤفیک دوو
فریشتهی هیه ، به کیکیان لای پاستیدایه و دوو میشیان لای
چه پیدایه .

وه (الملائكة الموكلين بسؤال السميت) : واته فریشته
پاسپارده کراوه کان به پرسیار کردن له مردو له کاتیکدا که ده خریته
گورپه وه ، دوو فریشته دین بق لای ، پرسیار لئ ده که س باره ت به
په وهردگاری و ثابینی و پیغه مبری .

وه باوه ربوون به فریشته چه ندین به ره می گه وړه به ره م دینیت ،
له وانه :

یه که م : زانینی گه وری و توانا و ده س لاتی خوی پایه به رز ،
چونکه به پاستی گه وری دروستکراو (المخلوق) به لکه یه له سر گه وری
دروستکار (الخالق) .

دووه م : سوپاس کردنی خوی پایه به رز له سر بایه خدانی به ناده میزاد
، که وا هندیک له و فریشتهانی پاسپاردووه به وهی که هستن به پاراستنیان
، وه تومار کردن و نووسینه وهی کرده وه کانیان ، وه جگه له مانه ش له

به رژه وه ندیه کانیان .

سایه بهم : خوشویستنی فریشته کان له بهرام بهر نه وهی که وای
پښه لده سن له په رستنی خوی گه ورده دا .

* وه خه لکانیک له لاریسوان نکولی (شینکاری) نه وه ده که ن که وای
فریشته به رجه ستن ، وه ده لاین : فریشته بریتین له توانای چاکه کاری که
له ناخی دروستکراوه کانداهن ، وه نه مهش به درو خستنه وه به بر
کتیبه کهی خوی گه ورده و فرموده ی پیغه مبه ره کهی (ﷺ) و کتوبا و
یه که دهنگی موسلمانان .

خوی گه ورده فرموده تی : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلٰٓئِكَةَ رُسُلًا اُولٰٓئِیْ اٰجِیْمَ مَتٰی وُتِلَتْ وَرُبَّعَ یَزِیْدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ
قَدِیْرٌ ﴿١﴾﴾ [فاطر] .

واته : سوپاس و ستایش بر نه و خوی بهی که دروستکاری ئاسمانه کان و
زهویه و فریشته کانی کردوه به نیردراوی خاوهن بالی دوانی و سیانی و
چواری و له دروستکراوه کانداهن زیاد ده کات نه و نه دهی ویستی لیبت ،
به پاستی خوا به توانایه به سه ره موو شتی کدا .

وه خوی گه ورده فرموده تی : ﴿وَلَوْ تَرَى اِذْ یَتَوَفٰی الَّذِیْنَ كَفَرُوْا
الْمَلٰٓئِكَةُ یَضْرِبُوْنَ وُجُوْهُهُمْ وَاَذْبَحُهُمْ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِیْقِ ﴿٥٠﴾﴾ [الأنفال] .

واته : وه نه گه ربینیت له کاتی کدا که فریشته کان نه وانهی
بی باوه پېوون دهمرین و ده دهن له پوومه تیان و دواوه یان و پیمان ده لاین :
بیچین سزای سوتینه ر .

وه خوائ گه وره فرمويده تي : ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (١٣) [الانعام].

واته : وه نگر ببينيت له کاتيکدا که سته مکاره کان له ناپه حه تي و ناهه مواريه کاني سه ره مه رگدان و فريشته کان باله کانيان پاخستوه بئ ليدانيان تاوه کو گيانيان بيته دهره وه و پييان ده لئين : گيانتان بهيئنه دهره وه .

وه خوائ گه وره فرمويده تي : ﴿حَقُّ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (١٣) [الباق].

واته : له کاتيکدا که ترس لاده چيت له سر دلي فريشته کان ده لئين : نه وه په روه ردگارتان چي فرموو ؟ ده لئين : حق و پاستي فرموو ، وه خوا به رز و گه وره به .

وه خوائ گه وره سه باره ت به خه لکي به هشت فرمويده تي : ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ (١٣) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ (١٤) [الرعد].

واته : وه فريشته کان له هه موو دهرگايه که وه ده چنه ژورده وه بئ لاي باوه پرداره کان له به هشتدا (١٤) پييان ده لئين : سه لامي خواتان له سر بيت له به رامبه رنه وه دا که له دونيادا نارامتان گرت ، نه م ماله باشتري سر نه نجامه .

وه له (صحيح البخاري) دا هاتوه له (أبسي هريرة) وه (ﷺ) له پيغه مبه روه (ﷺ) فرمويده تي : ﴿إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَىٰ جِبْرِيلُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبْهُ . فَيَحِبُّهُ جِبْرِيلُ ، فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

فَلَا تَا فَاحِیُوهُ ، فِیْحِیُهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ، ثُمَّ یُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِی الْأَرْضِ»^(٩) .

واته : نه گەر خوا به نده یه کی خوشویست بانگی جبریل ده کات و ده فەرمویت : به پاستی خوا فلانه که سی خوشده ویت تویش خوشت بوئ ، (جبریل) یش خوشی ده ویت ، نه نجا (جبریل) بانگ ده کات له نیتو خه لکی ناسماندا و ده فەرمویت : به پاستی خوا فلانه که سی خوشده ویت نیتو هوش خوشتان بویت ، نه نجا خه لکی ناسمانیش خوشیان ده ویت ، پاشان په سهند کردنی له لای خه لکه وه بۆ داده نریت له سهر زه ویدا .

هه روه ها تنیدا هاتووه له (أَبِي هُرَيْرَةَ) وه (رضی الله عنه) فەرمویه تی : پیغه مبه ر (رضی الله عنه) فەرمویه تی : «إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ ، يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَلِأَوَّلٍ ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّأَ الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ»^(١٠) .

واته : نه گەر پوژی جومعه بوو له پیش هه موو ده رگایه ك له ده رگا کانی مزگه وتدا فریشته هه یه یه که مین کهس و نه وهی به نوایدا دیت بۆ مزگه وت ده نووسن ، جا نه گەر پیشنوویژ دانیشته نه وان تیانووسه کانیان ده پیچنه وه و دین گوئی ده گرن بۆ زیکره که .

^(٩) رواه البخاري ، كتاب بدء الخلق ، باب ذكر الملائكة ، رقم : (٣٠٣٧) .

^(١٠) رواه البخاري ، كتاب بدء الخلق ، باب ذكر الملائكة ، رقم : (٣٠٣٩) .

باوه‌رپوون به کتیبه‌کان

کتیبه‌کان (الکُتُب) کوی کتیبه (کتاب) به واتای نووسراو (مکتوب) .

وه مه‌به‌ست پی‌ئی لی‌ره‌دا : نه‌و کتیبانه‌یه که خوای گه‌وره داییه‌زاندوون
بۆ سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رانی له به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌یدا به دروستکراوه‌کانی ، بۆ نه‌وه‌ی
بی‌یت به ریتنمایی بۆیان ، تاوه‌کو به هۆیه‌وه بگن به به‌خته‌وه‌ری دنیا و
دواپۆژ .

* وه باوه‌رپوون به کتیبه‌کان چوار یوار ده‌گریته‌وه :

یه‌که‌م : باوه‌رپوون به‌وه‌ی که به‌راستی دابه‌زینیان له لایه‌ن خواوه‌یه .
دووه‌م : باوه‌رپوون به‌وانه‌یان که ناویان ده‌زانیان به ناوه‌کانیانه‌وه
وه‌کو (القرآن) که دابه‌زیوه بۆ سه‌ر (مُحَمَّد ﷺ) ، وه (التوراة) که دابه‌زیوه
بۆ سه‌ر (مُوسى ﷺ) ، وه (الإنجیل) که دابه‌زیوه بۆ سه‌ر (عیسی ﷺ) ، وه
(الزبور) که دراوه به (داود ﷺ) ، به‌لام نه‌وانه‌یان که ناوه‌کانیان نازانیان نه‌وا
باوه‌رپمان پی‌یان هه‌یه به گشتی .

سه‌ی‌ه‌م : به راست دانانی نه‌وه‌ی که (صحیح) به له هه‌واله‌کانیان ،
وه‌کو هه‌واله‌کانی قورتان ، وه نه‌و هه‌والانه‌ش که نه‌گه‌راوان یان ده‌ستکاری
نه‌کراوان له کتیبه‌کانی پیشوو .

چواره‌م : کرده‌وه کردن به‌و حوکمانه‌ی که هه‌لنه‌وه‌شیتراونه‌ته‌وه
تیاندا ، وه پازی بوون و ملکه‌چ بوون پی‌یان نه‌گه‌ر له مه‌به‌سته‌کانیان
تیبگه‌ین یان تیینه‌گه‌ین به‌کسان بی‌ت به لمانه‌وه ، وه هه‌موو کتیبه
پیشوو‌ه‌کان هه‌لوه‌شیتراونه‌ته‌وه به قورنانی گه‌وره ، خوای گه‌وره
هه‌رموویه‌تی : ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ

وَمُهَيِّمَنَا عَلَيْهِ ﴿١٨﴾ [المائدة] .

واته : نيمه قورئانمان دابه زاندووه بڼو ته به حق و نه و کتیبانه ی پيش
خو ی به پاست ده خاته وه و په کلاکه ره وه شه به سه رياندا .
به پښی نه مه دروست نی په کرده وه بکړیت به هيچ هوکمیک له
هوکه کانی کتیبه کانی پيشوو ته نها نه وانه یان نه بیت که پاستن و قورئانیش
هیشتونیته وه .

وه باوه پړوون به کتیبه کان چه ندین به رمه می گه وره به رمه م دینیت ،
له وانه :

په که م : زانینی بایه خدانی خوی گه وره به بنده کانی که و بڼو ه موو
که لیک کتیبیکي دابه زاندووه بڼو ته وه ی پښمایان بکات پښی .
هووم : زانینی دانایه تی خوی گه وره له به رنامه (شهره) که یدا ، که و
بڼو ه موو که لیک به رنامه په کی داپشتوو که گونجاو بیت له که ل بار و
حالیا ندا ، ه روه کو چو ن خوی گه وره ه رموویه تی : ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ
شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ [المائدة] .

واته : بڼو ه ر که لیک له نثروه شهریه ت و ریبازنکمان داناوه .
سه ریه م : سوپاس کرنی نیمه ته کانی خوا له مه دا .

باوه ربوون به پټغه مبه ران

پټغه مبه ران * (الرُّسُل) كڅی پټغه مبه ره (رسول) به واتای نټردراو (مُرْسَل) واته نټردراو به گه یاندنی شتیک .

وه مه به ست پئی لټره دا : نو که سه یه که وا سروشی بق کراوه (أَوْحَى إِلَيْهِ) له مړوځدا به شه ریمه تیک و فرمانیشی پئی کراوه به گه یاندنی . **

* **تبینی** : وشه (پټغه مبه) له (په یام + به) هوه هاتوه ، چونکه (رسول) نو که سه یه که په یامینکی پټیبه له که سیکه وه و ده یکه په نیت به که سیک یان که سانیک تر ، به لام له بهر نڅی به کارمیتانی وشه (په یام + به) بووه به (پټغه مبه) . (وه رګڼ) .
** **دوو تبینی تر** :

په که : جیاوازی نټوان (نبي) و (رسول) :

النبي : رجل أوحى الله إليه وأمره بتليغ شريعة رسول قبله .

واته : هه والپټدراو : پیاوټکه خوا وه حیسی بق نارڼووه و فرمانی پئی کړووه به گه یاندنی شه ریمه ته پټغه مبه رڼکی پټش خڅی .

الرُّسُول : رجل أوحى الله إليه وأمره بتليغها .

واته : نټردراو : پیاوټکه خوا وه حیسی بق نارڼووه و شه ریمه تیک بق دابه زانډوو و فرمانیشی پئی کړووه به گه یاندنی .

قال رسول الله (ﷺ) : «إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيٌّ قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتُهُ عَلَى غَيْرِ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ وَيُنْذِرُهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ ...» [صحيح مسلم رقم : (١٨٤٤) وسلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٢٤١)] .

واته : به پراستی هېچ پټغه مبه رڼک نه بووه له پټش من ټیلا پټویست بووه له سه ری که وا پټنمایي نه ته وه که ی بکات بق هه موو چا که یه که ده یزانیت بځیان ، وه ناگاداریانی کړووه ته وه له هه موو خړاپه یه که ده یزانیت بځیان .

سودیک : قال الإمام الألبانی رحمه الله مُعلقاً على هذا الحديث : (وفي الحديث فوائد كثيرة ، من أهمها أَنَّ النبيَّ يُحِبُّ عليه أَنْ يدْعُو أُمَّتَهُ إِلَى السَّعِيرِ ، ويدُلَّهُمْ عليه ، وينلِّهم شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ ، ففيه ردٌّ صريح على ما ذُكِرَ في بعض كتب الكلام أَنَّ النبيَّ : سَنَّ أَوْحَى إِلَيْهِ وَلَمْ يُؤْمَرْ بِالتَّهْلِيلِ) السلسلة : (١/ ٤٨٦) .

واته : نوم هه مووده په سودی نڅی تڼدایه ، گړنگرتڼیان نه وه په : که به پراستی هه والپټدراویش (النبي) پټویسته له سه ری بانگه وازی نه ته وه که ی بکات بق چا که و پټنماییان بکات بځی و ناگاداریان بکانه وه له خړاپانه ی که ده یزانیت بځیان ، نه مهش به په رچدانه وه یه کی پوون و ناشکرایه بق نه وه ی

وه (نوح) يه كه مين *** پيڼغه مېره (عليه السلام) ، و (مُحَمَّد) يش (ﷺ)

دوايين پيڼغه مېره (ﷺ) .

كه باس كړاوه له همدېكې كتيبه كاني (كه لاما) كه وا هوالپتدراو (النبي) : نو كه سېه كه وه حسي بڼه هاتوه و له رمانې پي نه كړاوه به گهياندي .

نم پيئاسه يه مه له يه ! چونكه هوالپتدراو يش (النبي) له رمانې پي نه كړاوه به گهياندي ، به لام شريعتي بڼه نه هاتوه و شريعتي پيڼغه مېرني (رسول) پيش خڅي يان شريعتي پيڼغه مېرني تر كه له گهيدياوه ده گهيديت .

دوهيم : پيويسته نه وه بزانونه كه وا هومو پيڼغه مېران پياو بوون ، بڼه يه سېح پيڼغه مېرني له نالره تان نه هاتوه به به لگي نه ماتي ته : ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّرَّحْمَةٍ﴾ [الاحقاف] .
وا ته : نه ي (مُحَمَّد) له پيش تر هيچ پيڼغه مېرنيكمان نه نارووه نيلا پياوونيك نه بيت كه سروش (وه حسي) مان بڼه ناروون .

كه وا ته هاتني سروش (وه حسي) بڼه همدېكې نالره و هكو له قورئاندا باس كړاوه به لگي نه يه له سر نه وه ي كه وا نه نالره تانه ش پيڼغه مېرني .

بڼه نمونه خوي گوره له رمويي تي : ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ إِذْ رَمَيْتَ أَنْ تُرْسِيَهُ لَوْلَا نَحْنُ وَكَانَ الْقَوْمُ فِي الْيَدِ وَلَا تُخَافُ وَلَا تُخْزِي إِنَّكَ رَافِقُهُ الْإِنْسَانُ وَرَافِقُهُ مِنَ الْمَرْسِيَةِ﴾ [القصص] .

وا ته : سروش (وه حسي) مان نارد بڼه دايكي (موسي) وتمان : شيري بده رڼي ، وه نه گره ترست هوبو له سر ي نه وا لږي دهره ناو دهر ياكوه و نه ترست هوبيت و نه خه ميش بخڅي ، چونكه به راستي نيمه ده گيرينه وه بڼه و ده گيرني به په كيك له پيڼغه مېران .

*** نوح سه لامي خوي له سر بيت يه كه م پيڼغه مېره په وانه كراييت [دواي بوداني هاويه شدانان بڼه خوا له سر زويدا] * به به لگي قورئان وسونه ت .

* نه م بنده پيويسته ، چونكه باوكه ئادم له م باسه به دهره له بهر نه وه ي ئادم - سه لامي خوي لږي . يه كه م پيڼغه مېره په وانه كراييت بڼه نه و كاني بڼه نه وه ي شريعتي خويان پيښا گهيديت و فيري چرنيتي خواپه رستيان بگات ، نه دجا نه و كاني به رده وام بوون له سر خواپه رستي به نه نها تا نه وه ي ده يم هك (ابن عباس) ده رموييت : (كان بين آدم ونوح عشرة قرون كلهم على التوحيد) وا ته : كه ه لگي ئادم ميزاد هر له ئادمه وه تا سه رده مي نوح هومويان خواپه رست بوون و شريك نه دجامدان نه بوو .

خوای گه ورده فرمویه تی : ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ

مِنْ بَعْدِهِ﴾ (النساء).

واته : نهی پیغه مبهری خوا به پراستی نیمه سرووش (وه حیسی) مان ناردووه بق تو هر وه کو چون سرووش (وه حیسی) مان ناردووه بق (نوح) و پیغه مبه رانی دواى نه و .

وه له (صحيح البخاري) دا هاتووه له (أنس بن مالك) دوه (ﷺ) له فرموده ی تکاکرین (الشفاة) دا که وا پیغه مبه ر (ﷺ) باسی نه وه ی کردووه که خه لکی له پڑی قیامه تا ده پون بق لای نادم بق نه وه ی تکایان بق بکات لای خوا ، نه ویش بیانویان بق دینیتته وه که نه و ناتوانیت تکایان بق بکات و پییان ده فرمویت : ﴿اتَّبِعُوا نُوْحًا اَوَّلَ رَسُوْلٍ بَعَثَ اللّٰهُ﴾^(۱).

نه دجا دواى نه وه ی شریک نه دجامدان سهری مه لدا . به هوی زیاده پهری گردن له و پېنچ بهارچا که دا که له نایه تی (۲۳) ی (سورة نوح) دا باس کراون . خوای گه ورده پیغه مبه ر نوحی په وانه گرد بویان بق نه وه ی بانگه وانی خوا په رستیان پېرلېگه به نیت و پړگریان لیبکات له شریک .
شیخ (ابن باز - په حمه تی خوای لیبی -) له م باره یه وه فرمویه تی : (همه مو پیغه مبه ران نوردلون بق نومه ته کانپان مؤده دهر و وړیا که رموه یان بوون ، له یه که میانه وه تا دوا هه مینیان ، په که میان (نوح) ه خوا ناردویه تی بق قه ومه که ی کاتیک شریک تپیاندا پرویدا ، وه له پېشیه وه نادم هوو که به پراستی نه ویش ه ووال پیدرو (نبی) و نیدرو (رسول) و نه رکی گه یان دنیسی له سهر بووه ، خوا ناردویه تی بق نه وه که ی بق نه وه ی خوا پهرستن بهو شریعه ته ی که باوک ناده میان پتی هاتبوو درود و سه لامی خوای لیبی ، نه وایش به رده وام بوون له سهر نصلام و پړگای راست تاوه کو شریک پرویدا له نیتو قه ومه که ی نوح دا درود و سه لامی خوای لیبی ، پاشان کاتیک شریک پرویدا له نیتو قه ومه که ی نوح دا خوای گه ورده نوحی بق په وانه گردن درود و سه لامی خوای لیبی ، که واته نوح په که م پیغه مبه ر خوا ناردویه تی بق خه لکی سهر زهوی دواى پودانی شریک).

په وانه : (شرح ثلاثة الأصول) للشيخ ابن باز لاهره : (۷۲) .

^(۱) رواه البخاري ، كتاب الرقاق ، باب صفة السحنة والنار ، رقم : (۶۰۶۰) .

واته : بېژن بۆ لای (نوح) به كه م پێغه مبه ره خوا ناردویه تی .

وه خوای گه وده سه باره ت به (مُحَمَّد ﷺ) فه رموویه تی : ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ

أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ ۚ ﴾ [الاحزاب] .

واته : (مُحَمَّد ﷺ) باوکی هیچ به كێك له پیاوانی ئێوه نه بووه ، به لێكو

پێغه مبه ری خوا و كۆنایی پێهێنه ری هه موو هه والپێدراوانی (پێغه مبه رانی)

خوا به .

وه هیچ نه ته وه یه ك (نومه تێك) نه بووه (نێردراو / رسول) پێغه مبه ری كی

تیدا نه بووبێت كه خوای گه وده ناردیبێتی به شه ریه تێكی سه ره خۆ بۆ

كه له كێی ، یان هه والپێدراویك (نَبِيٍّ) كه خوا وه حیسی بۆ ناردووه به

شه ریه تی پێغه مبه ری كی پیش خۆی بۆ ئه وه ی نوێی بكا ته وه بۆ یان .

خوای گه وده فه رموویه تی : ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ

اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ ﴾ [النحل] .

واته : به دلنیا یی له هه موو نومه تێك (كه مه له مرۆفێك) دا

پێغه مبه ری كمان ناردووه بۆ ئه وه ی پێیان بڵێ : به تاك و ته نها خوای گه وده

به رستن و خۆتان بوور بخه نه وه له تاغوت (به رستنێ جگه له خوا) .

وه خوای گه وده فه رموویه تی : ﴿ وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۚ ﴾ [فاطر] .

واته : هیچ نومه تێك نه بووه ئیلا پێغه مبه ری كی ئاگا داركه ره وه ی تیدا

بووه .

وه خوای گه وده فه رموویه تی : ﴿ إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَجْعَلُهَا

الْبَنِيَّوْنَ الَّذِينَ آمَنُوا لِلَّذِينَ هَادُوا ۚ ﴾ [المائدة] .

واته : نيمه (تہورات) مان دابه زاندوہ ريټمايي و روناكي تيدياہ نه و
 هه والپيدراوانه ي (پيټغه مبه رانه ي) كه موسلمان و ملكه چپوون بڻ خوا
 فرمانبره وايي پيټ ده كه ن به سهر نه وانه دا كه بوون به جووله كه (يه هودي) .

وه پيټغه مبه ران مروفن و دروستكارون ، هيچ تاييه تمه نديتي
 په روه ردگاريتي و په رستراويتيان نيه ، خواي گه وره سه بارهت به
 پيټغه مبه ره كه ي (مُحَمَّد ﷺ) كه سه روه ري پيټغه مبه رانه و له هه موويان
 حورمه تي گه وره تره لاي خوا فه رمويه تي : ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْفَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا
 نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ [الأعراف] .

واته : نه ي پيټغه مبه ر بلن : من هيچ سود و زيانم به ده ست نه ي به بڻ
 خوم ته نها نه وه نه بيت كه خوا ويستي لتيبيټ ، وه نه گه ر من په نه انيم
 (غه ييم) بزانيايهت نه و خيريكي زډم ده ستي خوم ده خست و هيچ
 خراپه يه كم تووش نه ده بوو ، من هيچ نيم ته نها ناگادار كه ره وه و مزده دهر
 نه بيت بڻ خه لكانيك كه باوه پيټن .

وه خواي گه وره فه رمويه تي : ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ (ن) قُلْ
 إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ [الحرا] .

واته : نه ي پيټغه مبه ر بلن : من هيچ زيان و ريټماييم به ده ست نه ي به بڻ
 نيوه (ن) بلن : من كه س نه ي به په نام بدات له خوا نه گه ر بيه ويټ سزام بدات
 و كه سيش نه ي به جگه له نه و پشت و په نام بيت .

وه پيټغه مبه ران تاييه تمه نديتي مروفايه تيان پيټده گات : له نه خووشي و
 مردن و پټويست بوون به خواردن و خواردنه وه و جگه له مانه ش ، خواي

كه وده سه بارهت به پيغه مبهري (ابراهيم عليه الصلاة والسلام) له وه سف كردنيدا
 بۆ په روه ردگاري فهرموويه تي : ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۖ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ
 يَشْفِينِ ۝ (۸۰) وَالَّذِي يُسْتَنِي ثَمَرُ يَحْيٰى ۝﴾ [النمل: ۸۰].

واته : په روه ردگاري من نه و هيه كه خواردن و خواردنه وهم ده داتې ۝ (۷۹)
 وه نه گه ر نه خوڅ بكه وم نه و شيفام ده دات و چاكم ده كاته وه ۝ (۸۰) وه
 نه و هيه كه ده مرينې و پاشان زيندوم ده كاته وه .
 وه پيغه مبهري ۝ (۸۱) فهرموويه تي : ﴿إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَلَسَىٰ بِكَمَا تَسْؤُنَ
 ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي﴾^(۱۲).

واته : به پاستي منيش مروفيكم وه كو نيوه شتم له بير ده چيته وه
 مه روه كو چوڼ نيوه ش شتان له بير ده چيته وه ، بويه نه گه ر له بيرم
 چووه وه نه وا نيوه بيرمي خه نه وه .

وه خواي گه وده وه سفي پيغه مبهري كړدوه به به نديا ته
 (عه بدايه تي) كردن بوي له به رزترين جيگه ياندا ، نه و هتا سه بارهت به (نوح
 ۝ فهرموويه تي : ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝﴾ [الإسراء: ۲۰].
 واته : به پاستي نوح به نده يه كي شوكرانه برژير بوو .

وه سه بارهت به (محمد ۝) فهرموويه تي : ﴿بَارِكْ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ
 عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۝﴾ [الفرقان: ۱].

واته : پر خيرو به پيت بيت كاري نه و خوايه ي كه قورناني
 (جيا كه ره و ه ي نيوان حق و با تلي) دابه زانددووه ته سر به نده كه ي بۆ

^(۱۲) رواه البخاري ، كتاب أبواب القبلة ، باب التوجه إلى القبلة حيث كان ، رقم : (۳۹۲) .

نه وهی بییت به ناگادار که روه بق هه موو خه لکی جیهان .

وه سه بارهت به (ابراهیم و اسحاق و یعقوب صلی الله علیهم وسلم) فه رموویه تی :

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدَى وَالْأَبْصَارِ ﴿١٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ

ذِكْرَى الدَّارِ ﴿١٦﴾ وَلَهُمْ عِنْدَنَا لِمَن الْمُصْطَفَيْنَ الْآخِيَارِ ﴿١٧﴾﴾ [سورة صا .

واته : باسی بهنده کانمان (ابراهیم و اسحاق و یعقوب) بکه که خاوه نی

کرده وهی چاک و زانستی به سوود بیون ﴿١٥﴾ به پاستی نیتمه پالفته یا نمان

کرد بیون به خویه کلاکرده وه بق بیرکرده وه له به هه شت و کرده وه و

بانگه واز کردن بوی (یان به پاستی نیتمه به هه شتمان تاییهت کرد بوو بویان له

به رامبر بیرلیکرده وه و باس کردنیان بوی) ﴿١٦﴾ وه به پاستی نه مانه لای

نیتمه له هه لبریزدراو و چاکه کانن .

وه سه بارهت به (عیسی بن مریم ﷺ) فه رموویه تی : ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ

أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٨﴾﴾ [العرف .

واته : (عیسی) هیچ نی به ته نها بهنده یه که نیتمه تی خومانمان

داوه به سه ریدا به پیغه مبرایه تی و زانست و دانایه تی و کردووه مانه به

نیشانه و به لگه یه بق به نی ئیسرائیل (واته : نه وه کانی پیغه مبر یعقوب) .

* وه باو مپیون به پیغه مبران چوار بوار ده گریته وه :

یه کهم : باوه مپیون به وهی که په یامه کانیان حق و پاستن و له لایه ن

خوای گه وره هاتون ، جا هر که سیک بی باوه بییت په په یامی به کیکیان

نه وه بی باوه پ سووه به هر هه موویان ، وه کو چون خوای گه وره

فه رموویه تی : ﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ نُّوحَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠﴾﴾ [الشعراء .

واته : گه له که ی (نوح) پیغه مبرانیان به درو خسته وه .

خوای گه‌وره کردوویانیتی به به‌دروخه‌روه بۆ هه‌موو پیغه‌مبه‌ران ، له کاتی‌کدا که له و سه‌رده‌مه‌دا که نه‌وان به‌درویان خسته‌وه هیچ پیغه‌مبه‌ریکی تر نه‌بووه جگه له (نوح) ، که‌واته به پی‌ی نه‌مه نه‌و گاوارانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (مُحَمَّد) یان (ﷺ) به درۆ خسته‌وه و شوینی نه‌که‌وتن نه‌وانه به‌دروخه‌روه‌شن بۆ (مسیح بن مَرْیَم ﷺ) و به‌هه‌مان شیوه شوینی نه‌ویش نه‌که‌وتوون ، به تایبه‌تی که مژده‌ی پی‌داون به هاتنی (مُحَمَّد ﷺ) ، وه مژده پی‌دانیان به (مُحَمَّد ﷺ) هیچ مانایه‌کی نی‌یه ته‌نها نه‌وه نه‌بیته که به‌پاستی پیغه‌مبه‌ره بۆیان ، خوا به هویه‌وه پزگاریان ده‌کات له گومپایه‌تی و ریتنمایان ده‌کات بۆ پزگای پاست .

🔴 : باوه‌په‌یون به‌وانه‌یان که ناویان ده‌زانین به ناوه‌کانیانه‌وه وه‌کو (مُحَمَّد و ابراهیم و موسی و عیسی و نوح علیهم الصلاه والسلام) ، وه نه‌م پی‌نجه بریتین له خاوه‌نه‌کانی توانا و خو‌پاگرتن (أولوا العزم) له پیغه‌مبه‌ران ، که خوای گه‌وره له قورئاندا له دوو شویندا باسی کردوون له فه‌رمایشتی :

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ مِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾

﴿٧﴾ [الأحزاب] .

واته : نه‌ی (مُحَمَّد) ئیمه به‌لینمان وه‌رگرتووه له پیغه‌مبه‌ران و له تو و له (ابراهیم و موسی و عیسی بن مَرْیَم) یش که‌وا هه‌ستن به جی‌به‌جی‌کردن و گه‌یاندنی نایینی خوا .

وه له فه‌رمایشتی : ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ ﴿١٣﴾

[النوری] .

واته خوی په روږدگار : بۆتانی داناو له نایندا نه وهی که نامۆزگاری (نوح) ی پی کړدوه و نه وهش که به وهی ناروومه بۆتو و نه وهش که نامۆزگاری (ابراهیم و موسی و عیسی) مان پی کړدوه : که وا شاین به پړیک و راستی جی به جی بکه و په رته وازه نه بن تیددا * .

به لام نه وانه شیان که ناوه کانیان نازانین لیان باوه پمان پپیان هه په به گشتی ، خوی گه وره فرمویه تی : ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ [غافر] .

واته : وه به دلنیاپی نیمة چندین پیغه مبرمان نارووه له پیش تو به سرهاتی هندیکیانمان باس کړدوه بۆت و به سرهاتی هندیکیانمانیش نه گیراوه ته وه بۆت .

سریه : به راست دانانی نه وهی که راسته (صحبته) له به سرهات و هه واله کانیان .

چواره : کړدوه کردن به شریعتی نه وهیان که نیردراوه بۆ نیمة نه ویش کوتایی پیته ریانہ (مُحَمَّد ﷺ) که نیردراوه بۆ هه موو خه لکی ، خوی گه وره فرمویه تی : ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُوْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [اساء] .

واته : سویند به په روږدگارت نهی پیغه مبر نه و خه لکه باوه پ ناھیتن

* نه م نایته روون ترین به لکه په لسه هه راهیتی حزایه تی که موسلمانانی په رته وازه و پارچه پارچه کړدوه ، بپوانه کتیبی : (فه توای گه وره زانایانی هاوچه رخى نه هلی سونه و جه ماعه سه بارهت به حوکمی حزایه تی و جیاوازی و پارچه پارچه گریتی) ناماده کردن و ورگیرپانی وهرگیر : (عمد عبد الرحمن).

و بڼاوه پڼ تاوه كو تو نه كه ن به دادوه له و شتانه دا كه ناكوكي ده كه ويته
نيوانيانه وه تيدا و نه نجا له ناخيانه وه دلگران نه بڼ به و پرياره ي تو و
ملكه چ بڼ به ته واوي .

وه **باوه ربوون به پيغه مبه ران** چه ندين به ره مي گه وده ي هيه ، له وانه :
يه كه م : زانيني به زه يي خواي گه وده و بايه خداني به به نده كاني ،
كه وا پيغه مبه راني بو ناردوون ، بو نه وده ي پيتمايان بكن بو پيگاي خواي
گه وده ، و رووني كه نه وه بو يان كه چوڻ خوا به رستن ، چونكه عه قلي
مروڤ سه ربه خو نه وه نازانيت .

هه وه م : سو پاس كردني خواي پايه به رز له سه ر نه م نيعة ته گه وده يه .
سه ر يه م : خو شويستني پيغه مبه ران (عليهم العلاء والسلام) و به گه وده زانينيان
و ستايش كردنيان به وده ي كه شاينه پييان ، چونكه نه وانه پيغه مبه راني
خواي گه وده ن ، وه له به ر نه وده ي كه هه ستاوون به په رستن خوا و
كه ياندني په يامه كه ي و ناموژگاري كردني به نده كاني .

* **وه ياخي بووان له حق و پيچه وانه كه راني پاستي پيغه مبه راني**
خويانيان به درو خستوو ته وه به بو چووني نه وده ي كه وا پيغه مبه راني خواي
گه وده نابيت له مروڤ بن !

وه خواي گه وده نه م بو چوونه ي باس كردووه و پوچه ليشي
كردووه ته وه به م فه رمايشته ي : ﴿ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ إِلَّا
أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۖ ﴾ (١٦) قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةً يَمشُونَ
مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿١٧﴾ ﴿ [الإسراء] .

وانه : هيج شتيك ريگري له خه لك نه كرد له وده ي كه باوه پ بڼن له

کاتیکدا که پووناکي و پښماييان بڼ هات ته نه اوه نه بیت که ده یانگوت :
 نایا خوا مړوځی نارېوه به پیغه مېهر ؟ ﴿١١﴾ توش بلئ : نه گړ له زه ویدا
 فریشته هه بویات و به نارامی پښان بگردایه ت او نیمه ش له ناسمانه وه
 فریشته مان به پیغه مېهرایه تی داده به زاند بڼ سهریان .

خوای گه وره نه م بڼ چوونه ی پوچل کرده وه به وهی که وا پڼویسته
 پیغه مېهر مړوځ بیت ، چونکه نه و نیردراوه بڼ لای خه لکی سر زهوی که
 بریتین له مړوځ ، وه نه گړ خه لکی سر زهوی فریشته ببویان نه وا خوا له
 ناسمانه وه فریشته ی بڼ داده به زاندن به پیغه مېهرایه تی بڼ نه وهی نه ویش
 وه کو نه وان بیت .

وه خوای گه وره له به درڅخه روانی پیغه مېهرانی گڼپراوه ته وه که وا به
 پیغه مېهرانیان وتویانه : ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصْذُوناَ عَمَّا
 كُنْتُمْ يَمْبُدُّ اٰبَاؤُنَا فَاتُّوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ﴾ ﴿١٠﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ تَمْنُوْا اِلَّا بَشَرٌ
 مِّثْلَكُمْ وَلٰكِنَّ اِلٰهَكُمْ يَمْنُ عَلٰى مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ وَمَا كُنَّا اَنْ نَّاتِيَكُمْ
 بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اِلٰهٍ﴾ ﴿١١﴾ [ابراهيم] .

وا ته : نڼوه هيچ نين ته نه ا مړوځ نه بیت وه کو نیمه ده تانه ویت پڼگریمان
 لڼ بکن له وهی که باو باپیرانمان ده یانپه رستن بڼیه به لگه ی روونمان
 (موعجزه یه کمان) بڼ بیښن ﴿١٠﴾ پیغه مېهرانیان پښانیان فهرموو : پاسته
 نیمه هيچ نين ته نه ا مړوځ نه بیت وه کو نڼوه ، به لام خوا چاکه ی خوی - له
 پیغه مېهرایه تی - ده دات به هر که سیک ویستی لیبیت له به نده کانی ، وه
 نیمه بڼ مان نی یه به لگه ی پوونتان (موعجزه تان) بڼ بیښن نیلا به موله تی
 (نیزنی) خوا نه بیت .

باوه رپوون به پوژي دوايي

پوژي دوايي : پوژي مه ستانه وه يه كه وا خه لكی تيدا زيندوو ده بنه وه
بو لپرسينه وه و پاداشت وه رگرته وه .

وه ناو نراوه به (پوژي دوايي / اليوم الآخر) چونكه هيچ پوژي تري به
دواوه نـيـه ، له بهر نه وه ي خه لكی به هشت جيگير ده بن له شويني
نيشته جي بووني خويان ، وه خه لكی دوزه خيش جيگير ده بن له شويني
نيشته جي بووني خويان .

* وه باومرپوون به پوژي دوايي سى بوار ده گريته وه :

يه كه م : باوه رپوون به زيندوو بوونه وه (الإيمان بالبعث) : كه
بريتي به له زيندوو كړنه وه ي مردوه كان كاتيك كه فوو ده كريت به
كه په نادا فوو كړنى دووم ، يه كسر خه لكی ه لده سنه وه بو
په روه دگاري ه مو جيهان به پي پتي به بي پيلو ، وه به روتى به
بي پوشتي ، وه به و پسته وه كه له كاتي خه ته نه كړندا ده پريت به بي
خه ته نه كراوى ، خوى كه وړه ه رموويه تي : ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ ثُنْيِدُهُ
وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ [الانبيا] .

واته : هر وه كو چوڼ سهره تا و يه كه م جار دروستمان كړدن ناوه هاش
ده يانگيرينه وه ، به لينيكه به سهرمانه وه به پاستى نيمه جي به جي ده كين .
وه زيندوو بوونه وه : پاسته و سه لميتر اووه ، قورثان و سوننه ت و كوپا و
يه كده نكي موسلمانان به لگن له سهرى .

خوى كه وړه ه رموويه تي : ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ﴾ (١٥) ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ

الْقِيَمَةِ تَبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ [المؤمنون] .

واته : نهجا نئوه دواى ئوه به دلنبايى دهمردن ﴿١٥﴾ پاشان نئوه له پۆڤى ههستانه وه دا زیندوو دهکرتنه وه .

وه پیغه مبهەر ﴿١٦﴾ فهرموویه تی : «يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاءَ عُرَاهُ غُرْلًا»^(١٣) .

واته : له پۆڤى قیامه تدا (ههستانه وه له گۆڤ بۆ ساحه ی مه حشه ر) خه لکی کۆده کرتنه وه به پئی پهی و به پووتی و به خه ته نه نه کراوی .

وه هه موو موسلمانان کۆڤا و به کده نگن له سه ر سه لماندن پۆڤى دوايى ، وه ئه وه يش داخوازیکاری دانایه تی به ، چونکه دانایه تی ئه وه ده خوازیته که وا خواى گه وده گێڤانه وه یه ک دابنیت بۆ ئه م بوونه وه ره ، بۆ ئه وه ی تیتیدا پاداشتیان بداته وه له سه ر ئه وه ی که بۆی داناون له وشه ریه تانه دا که پیغه مبه رانی خۆیی پێناردووه ، خواى گه وده فهرموویه تی : ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ [المومن] .

واته : ئایا نئوه واتان داناوه که وا نئمه دروستمان کړبوون به گالته و بئمه به ست و نئوه ناگه ږینه وه بۆ لامان ؟

وه خواى گه وده به پیغه مبه ره که یی ﴿١٧﴾ فهرموویه تی : ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ [القصم] .

واته : به پراستی ئه و خوایه ی که قورئانی دابه زاندووه بۆت و پتویستی کردووه له سه رت بیگه یه نیت ده تگێرتنه وه بۆ پۆڤى دوايى .

^(١٣) رواه البخاري ومسلم ، واللفظ لمسلم ، كتاب الحجة وصفة نعيمها وأهلها ، باب فناء الدنيا ،

دووهم : باوه پويون به ليپرسينه وه و پاداشت وه رگرتنه وه (الإيمان بالحساب والجزاء) : بهنده ليپرسينه وهی له گه لدا ده كړيت له سهر كرده وه كانی و پاداشتی ده دريته وه له سهری ، وه قورئان و سوفته و كورپا و به كدهنگی (إجماع) موسلمانان به لگن له سهر نه مه .

خوای گوره فهرموويه تی : ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿١٦﴾﴾ [الغاشية].

واته : به پاستی گه پانه وه یان بق لای ئیمه ﴿١٥﴾ پاشان به پاستی ليپرسينه وه شیان له سهر ئیمه به .

وه خوای گوره فهرموويه تی : ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَثْمَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٧﴾﴾ [الانعام].

واته : هر كه سيك چا كه يه ك بينيت نه وه (١٠) ده نه وه نده پاداشتی بق هه به ، وه هر كه سيك خراپه يه ك بينيت نه وه پاداشت نادرته وه ئيلا وه كو خوی نه بيت و سته ميشيان ليتا كړيت .

وه فهرموويه تی : ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿١٨﴾﴾ [الانباء].

واته : ئيمه ته رازووه كانی دادپه روه ری داده نه ين بق پوڅی هه ستانه وه (قيامت) جا هيج ستم نا كړيت له هيج كه سيك ، وه نه گه ر به نه ندازه ی كيښی ده نكه خه رته له به كيش بيت ده به ينين بق نه وه ی پاداشتی خاوه ته كه ی پی بدرته وه ، وه به سه كه وا ئيمه كرده وه ی به نده كان بزميرين و ليپرسينه وه یان له گه لدا بكه ين .

وه له (ابن عمر) وه (رضي الله عنه) پيغه مبه ر ﴿١٩﴾ فهرموويه تی : ﴿إِنَّ اللَّهَ

يُذْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَفَّهُ — أَي سَتْرَهُ — وَيَسْتَرُّهُ ، فَيَقُولُ : أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا ؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا ؟ فَيَقُولُ : نَعَمْ أَي رَبِّ ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ ، قَالَ : سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا ، وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ ، فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ ، وَأَمَّا الْكُفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ : هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ ، أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ»^(١٤) .

واته : به پاستی خوا باوه پدار نزیك ده كاته وه نه جا به پاراستنی ده گریته وه و ده بیوشیت ، نه جا پئی ده فره رمویت : نایا فلانه تاوان ده زانیت ؟ نایا فیساره تاوان ده زانیت ؟ نه ویش ده لیت : به لئ نه ی په روه ردگار ، هه تاوه كو دانی پیده نیت به تاوانه کانیدا و وا ده بینیت كه وا تیاچوه ، خوا ده فره رمویت : من له دونیادا تاوانه كاتم پوشی له سهرت ، وه من نه مړو لییان خړشده بم لیت ، نه جا کتیبی چاكه كانی پئی ده دریت .

به لام بن باوه پ و دوپوهه كان نه وا بانگ ده كړین له پیش چاوی هه موو بوونه وهردا و پتیان ده وتریت : نه مانه نه وانن كه وا درویان كرد له سهر خوا ، له عنه تی خوا له سهر سته مكاران بیت .

وه پیغه مبر (ﷺ) فره رمویه تی : «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ، ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ : فَمَنْ هُمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً ، وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ ، وَمَنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً ، وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةٌ»^(١٥) .

^(١٤) رواه البخاري ، كتاب السطالم ، باب قول الله تعالى : (أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ) ، رقم : (٢٣٠٩) .

^(١٥) رواه البخاري ، كتاب الرقاق ، باب من هُم بحسنة أو سيئة ، رقم : (٦١٢٦) ، ورواه مسلم ، كتاب الإيمان ، باب إذا هُم العبد بحسنة كتب و إذا هُم بسيئة لم تكتب رقم : (٣٣٥) .

واټه : به پاستی خوا چا که کان و خراپه کانی نووسیوه ، نه نجا روونیشی کردووه ته وه : جا هر که سیك نیازی کردنی چا که یهك هات به دلیدا و نه یکرد نه وا خوا لای خوی یهك چا که ی ته وای بۆ ده نووسیټ ، وه نه گهر نیازی کردنی چا که یهك هات به دلیدا و کردی نه وا خوا لای خوی بۆی ده نووسیټ به (١٠) چا که تا (٧٠٠) هه وسه ده وه ننده تا نه وه ننده ی نۆر تریش ، وه هر که سیك نیازی کردنی خراپه یهك هات به دلیدا و نه یکرد نه وا خوا لای خوی یهك چا که ی ته وای بۆ ده نووسیټ ، وه نه گهر نیازی کردنی خراپه یهك هات به دلیدا و کردی نه وا خوا یهك خراپه ی بۆ ده نووسیټ .

وه هه موو موسلمانان کړا و یه کده نگن له سهر سه لماندنې لیپرسینه وه و پاداشت وهرگرتنه وه له سهر کرده وه کان ، وه نه وه یش داخوازیکاری دانایه تی به ، چونکه خوا ی گه وړه کتیبه کانی دابه زاندووه و پیغه مبه رانی ناردووه و پیویستی شی کردووه له سهر بنده کان که وا نه وه وهریگرن که پیی هاتوون و کرده وه ش بکن به وه ی که پیویسته کرده وه ی پی بکریټ لسی ، وه خوا پیویستی کردووه کوشتار بکریټ له گه ل نه وانه دا که به ره لستی لی ده کن و خوینیان و مندالیان و ئافره تانیان و سامانیان هه لال کردووه ، جا نه گهر لیپرسینه وه و پاداشت وهرگرتنه وه نه بوو بوایه ت نه وا نه مانه به شیك ده بوون له کاری بی سوود و بی نه نجام که په روه ردگاری دانای لی به دوور و پاک پاده گیریټ ، وه خوا ی گه وړه ئاماژه ی کردووه بۆ نه مه به فرمایشی :

﴿ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقْصُنَّ عَنْهُمْ بَعْضَ

وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾ [الأعراف] .

واته : به دلتیای پرسپار ده‌کین له‌وانه‌ی پیغه‌مبهران بۆ نیردراوه
سه‌بارت به وه‌لامدانه‌وه‌یان بۆیان و پرسپاریش ده‌کین له پیغه‌مبهران
سه‌بارت به‌وه‌ی که گه‌یاندوویانه ﴿٧﴾ به دلتیای به زانسته‌وه بۆیان
ده‌گێرینه‌وه که چیان کردووه ، وه ئیمه نادیار و بئ ناگا نه‌بووین لییان .

بواوی سه‌زیم : باوه‌پوون به به‌هشت و ناگری دۆزه‌خ و به‌وه‌ش که‌وا
ه‌ردووکیان ده‌رنه‌نجامی هه‌تاهه‌تاین بۆ دروستکراوه‌کان .

به‌هه‌شت مالی خۆشگوزرانی‌یه که خوی گه‌وره ناماده‌ی کردووه بۆ
باوه‌پداره خۆپاریزو له خوا ترسه‌کان ، نه‌وانه‌ی که باوه‌پیان هیناوه
به‌وه‌ی که خوا پتووستی کردووه له‌سهریان باوه‌پی پت‌به‌ینریت و هه‌ستاون
به گوی‌پایه‌لی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ، به پاکی په‌رستیان کردووه بۆ خوا
و شوینی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که‌وتوون .

به‌هه‌شت له جۆره‌ها خۆشگوزرانی تێدایه نه‌وه‌ی که : «مَا لَا عَيْنَ رَأَتْ
، وَلَا أُذُنَ سَمِعَتْ ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ»^(٨) .

واته : نه‌چاو بینویه‌تی ، وه گوی بیستویه‌تی ، وه به‌خه‌یالیش
هاتووه به‌سه‌ر دلی مرۆفدا .

خوی گه‌وره هه‌رموویه‌تی : ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمُ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾ [البینه] .

واته : به‌پاستی نه‌وانه‌ی که‌وا باوه‌پیان هیناوه و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان
کردووه نا نه‌وانه‌ی باشترینی دروستکراوه‌کانن ﴿٩﴾ پاداشتیان لای

^(٨) رواه البخاري ، كتاب بدء الخلق ، باب ما جاء في وصف الجنة وأهلها مخلوقة ، ، رقم : (٣٠٧٢) .

په روږدگاريان باخانيكى هه تاهه تايي به كه پوباريان به ژيردا تيده په پښت و به هه تاهه تايي تييدا ده ميننه وه ، ، نه وانه خوا لتيان پازى بووه و نه وانيس له و پازى بوون ، نه و پاداشته بى نه وانه به كه له په روږدگاريان ده ترسن .

وه فرمويي تى : ﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ [الحده] .

واته : هيچ كه سيك نازانيت چى هه لگي راوه بى به هه شتبه كان له وهى كه چاو توږدهى پى ده گړيت له پاداشتي نه و كرده وانهى كه ده يانكردن .
به لام ناگري ډوزه خ : بريتي به له مالى سزا كه خواى گه وړه نامادهى كړدوه بى بى باوه په ستمكاره كان ، نه وانهى كه بى باوه پ بوون به خوا و سه رپيچى پيغه مبه ره كانيان كړدوه .

ډوزه خ له جوړه ها سزا و ټوله تى تيدايه نه وهى كه نه هاتوه به سه ر هيچ بېر و ډليكا ، خواى گه وړه فرمويي تى : ﴿ وَأَنْقُضُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴾ [آل عمران] .

واته : خو پاريزى بكن له و ناگري كه ناماده كراوه بى بى باوه په كان .
وه فرمويي تى : ﴿ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴾ [النكهذ] .

واته : نهى پيغه مبه ر بلن به خه لكى : نه مهى كه پيتاني پاده گه به نم راسته و لاي په روږدگاران وه هيناومه ، جا هر كه سيك ده يه ويټ باوه پ بينيت با باوه پ بينيت وه هر كه سيكيش ده يه ويټ باوه پ نه هينيت با باوه پ

نه هينيت ، به پاستی نيمه ناگريکمان ناماده کردوه بؤ سته مکاران که و
چوارده وری داوڼ به په رښه کانی و ناتوانن لسی دهریاز بېن ، وه نه گه ر
داوی ناویش بکن نه و ناویکیان پی ده دریت وه کو قورقوشمی توواوه وایه
که و پوومه ته کان ده برښتیت ، نه مه خراپترین خواردنه وه یه و ډوزه خیش
خراپترین جی و شوینه بؤ هاوړی یه تی .

وه فه رمویه تی : ﴿إِنَّ اللَّهَ لَمَنَّ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٥﴾ خَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا
لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٦﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَٰلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٧﴾﴾ [الأحزاب] .

واته : به پاستی خوا نه فره تی کردوه له بی باوه په کان و ډوزه خی
گرځیبه ردراوی بؤ ناماده کردون ﴿٦٥﴾ به هه تاهه تایی تییدا ده میننه وه و هیچ
دوست و پشتیوانیکیشیان نی یه تکایه کیان بؤ بکات ﴿٦٦﴾ پوژنکه که و
پوومه تیان هه ډه گه پښته وه له نیو ناگردا و ده لښ : خوژگایه گوی پاپه لی خوا
و گوی پاپه لی پیغه مبه رمان بگردایه ت .

* وه بلوه پوون به پوژی دواپی چه نډین به رمه می گه وړه ی هه یه ، له وانه :
یه که م : حه زکردن له نه نجامدانی چاکه و سوورپوون له سهری به
نومیدی پاداشتی نه و پوژه .

دووهم : ترسان له نه نجامدانی خراپه و پازی بوون پی ی له ترسی
سزای نه و پوژه .

سپږم : دلته وایی کردنی باوه پردار سه باره ت به وه ی که له دهستی
ده رده چیت له دنیادا به وه ی که نومیدی پی ی هه یه له خوشگوزرانی
دواپوژ و پاداشته کانی .

* وه بڼ باوړه په كان نكولۍ (نښكارۍ) زیندوو بڼونه وهی دواى مردنيان كړدووه ، بڼچوونيان وايه كه وا نه مه مه حاله .

نه م بڼچوونه ش پوچه له ، شرع و هه ست و عه قل به لگن له سره پوچه ليه تيبه كى .

به لگه ى شرع : خواى گه وړه فه رمويه تی : ﴿رَمَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلْ وَرَىٰ لَئِبْتِسُهُمْ لِنَبِيِّنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [التغابن] .

واته : بڼ باوړه په كان بڼچوونيان وايه كه وا زیندوو ناكړينه وه ، توش بلۍ : به لۍ سويند به په وړه دگارم به دلنيایي زیندوو ده كړينه وه نه نجا ه والى كړده وه كانیشتان پڼ ده دريت ، وه نه وه ش لای خوا ناسانه .

وه هه موو كتيبه ناسمانييه كان پڼكهاتون له سره هه بڼونى زیندوو بڼونه وه له دواى مردن .

وه به لگه ى هه ست : نه وه په كه خوا له م دونيایه دا زیندوو كړنه وهی مردوى پيشانی به نده كانى داوه ، وه له سوره تی (البقرة) دا پېنچ نمونه هيه له سره نه مه ، كه بریتين له مانه :

نمونه ه ى يه كه م : گه لى پېغه مبه ر (موسى) كاتيك كه پتيان وت : ﴿لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ رَأَىٰ اللَّهُ جَهَنَّمَ﴾ [البقرة] .

واته : نيمه باوړه پڼ ناهيتين تاوه كو به ناشكرا خوا نه بينين .

دواى نه وه خواى گه وړه مرانديانى پاشان زیندووى كړنه وه ، وه سه باره ت به مه خواى گه وړه به (نه وه كانى نيسرايل) ده فه رمويت : ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ رَأَىٰ اللَّهُ جَهَنَّمَ فَأَخَذْنَاكُمُ الصَّعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَمَّا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨﴾ [البقرة] .

واته : وه ئیوه ووتان ئه ی (موسی) ئیمه باوه پت پی ناهینین تاوه کو به
 ناشکرا خوا نه بینین ، بۆیه هه وره تریشقه له ناوتانی برد و ئیوه یش سه یرتان
 ده کرد ﴿٧٥﴾ نهجا دوا ی مردنتان زیندووتانمان کردوه بۆ ئه وه ی سوپاس و
 شوکری خوا بکه ن .

نهمونه ی دوهم : له چیرۆکی نه و کوژراوه ی که وا (نه وه کانی
 ئیسرائیل) ناکۆکی که وته به بینانه وه تیتیدا ، بۆیه خوا ی گه وره فره مان ی
 پی کردن که وا مانگایه ک سه ربپن و نهجا به هه ندیکی بده ن لئ ی ، بۆ
 ئه وه ی هه والیان بداتی به و که سه ی که کوشتویه تی ، وه سه باره ت به مه
 خوا ی گه وره ده فره مویت : ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَأْ تُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُونَ﴾ ﴿٧٦﴾ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُعَذِّبُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ﴾ ﴿٧٧﴾ [البقرة] .

واته : وه ئیوه که سه یتکتان کوشت و که وته گومانه وه تیتیدا ، وه خوا
 ئه وه ده ردینیت که وا ئیوه ده یشارنه وه ﴿٧٦﴾ بۆیه فره موومان : به هه ندیکی
 بده ن لئ ی ، ئا به و شیوه یه خوا مردو و زیندو ده کاته وه و نیشانه کانی
 توانای خۆیتان پیشان ده دات بۆ ئه وه ی بیر بکه نه وه و ژیر بین .

نهمونه ی سه یه م : له چیرۆکی نه و خه لکانه ی که وا به هه زاران که س له
 ولاتی خۆیان ده رچوون به مه به سستی پا کردن له مردن ، که چی خوا ی
 گه وره مراندیانی ، پاشان زیندووی کردنه وه ، وه سه باره ت به مه خوا ی
 گه وره ده فره مویت : ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ
 الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١١٣﴾ [البقرة].

واته : ئايا ناپوانيت بؤ نه وانه ی که به هه زاران له ولاتى خوځيان ده رچوون له ترسى مردندا و خوا پټيانى فهرموو : بمرن نه نجا زيندوى کردنه وه ، به پاستى خوا چاکه ی زږده به سر خه لکه وه به لام زږده ی خه لکى سوپاس و شوکرى ناکه ن .

نمونەى چواره م : له چيرۆكى نه و كه سه ی كه تيبه پ بوو به لای گونديكى چۆل و ويرانى مردودا و به دووى دانا كه وا خواى گه و ده زيندوى بكاته وه ، بۆيه خواى گه و ده نه و كه سه ی (۱۰۰) سه د سال مراند و پاشان زيندوى کرده وه ، وه سه باره ت به مه خواى گه و ده ده فهرمويت : ﴿أَو كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةً عَامٍ فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٤﴾ [البقرة].

واته : يان وه كو نه وه ی كه تيبه پ بوو به لای گونديكا كه چۆل و ويران بوو بوو به سر به كدا و وتى : چۆن خوا نه مه زيندو ده كاته وه له دواى مردنى ؟ بۆيه خوا (۱۰۰) سه د سال مراند و پاشان زيندوى کرده وه ، پتى فهرموو : چه نديك مايته وه ؟ وتى : پږڤيک يان هه ندي له پږڤيک ماومه ته وه ، فهرموو : به لكو (۱۰۰) سه د سال ماويته ته وه بهرانه بؤ خواردن و خواردنه وه كه ت هيج گورپانيكى به سه ردا نه هاتووه ، وه بهرانه بؤ

گویند ریژه که ت ببینه چۆن خوا زیندووی ده کاته وه ، بۆ ئه وهی تو بکهین به نیشانه و به لگه یه که له سه ر زیندوو بوونه وه ، وه بپوانه بۆ ئیسقانه کان چۆن به رزیان ده کهینه وه و یه کیان ده خهین و ئه نجا گوشتی به به ردا ده کهین ، جا کاتیک ئه مهی بۆ روون بووه وه و توانای خوای بۆ ده رکهوت وتی : ده زانم به پراستی خوا توانای به سه ر هه موو شتی کدا هه یه .

نموونه ١١ پینجه م : له چیرۆکی پیغه مبه ر (إبراهیم الخلیل) دا ، له کاتیکدا که داوا ده کات له خوای گه وه که وا پێشانی بدات چۆن مردوو زیندوو ده کاته وه ، بۆیه خوای گه وه فه رمانی پێ ده کات به سه ر پێنی چوار بالنده و ئه نجا به ش به شیان بکاته وه و په رته وازه یان بکات به سه ر شاخه کانی ده رووبه ریدا ، پاشان بانگیان بکات ، ئه نجا هه موو به شه کان یه که ده گر نه وه و به په له دین بۆ لای (إبراهیم) ، وه سه باره ت به مه خوای گه وه ده فه رمویت : ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَى وَلَئِنْ لِيُطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦١﴾﴾ [البقرة] .

واته : وه (إبراهیم) وتی : په ره ردگارم پێشانم بده چۆن مردوو زیندوو ده که یته وه ، فه رمووی : باشه ئایا تو باوه رت نه هیتاوه ؟ وتی : به ئی به لام بۆ ئه وهی دلم ئارام بگریت ، فه رمووی : چوار بالنده بیه سه ریانبیره و پارچه پارچه یان بکه و ئه نجا له سه ره ر شاخیک به شیکانی لێ دابنێ پاشان بانگیان بکه به په له دین بۆ لات ، وه بزانه که وا به پراستی خوا به ده سه لات و دانا به .

ئه مانه چهند نمونه یه کی ههستێکراو بوون که پوویمان دابوو له واقعدا ، هه موویان به لگه ن له سه ر ئه وه ی که زیندوو کردنه وه ی مردووان شتی که ده شیت پوویدات و مه حال ئی یه .

وه له پێشه وه ئامازه کرا بۆ ئه وه ی که خوای گه و ره کردبووی به به شیک له نیشانه کانی (موعجیزه کانی) پێغه مبه ر (عیسی بن مریم) له زیندوو کردنه وه ی مردووان و ده ره مینانیان له گۆره کانیان به مۆله تی (ئیزنی) خوای گه و ره .

به لام به لگه ی عه قل له سه ر هه بوونی زیندوو بوونه وه له دوا ی مردن :
ئه و له دوو پوه وه یه :

یه که هینیان : به پراستی خوای گه و ره دروستکاری ئاسمانه کان و زه وی و ئه وه شی که له نیاواندایه ، دروستکاریانه له سه ره تاوه ، وه به توانایه به سه ر سه ره تای دروست کردنی دروستکراودا ، بێ ده سه لات نی یه به سه ر گێرانه وه ی ، خوای گه و ره فه رموویه تی : ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَبُ عَلَيْهِ﴾ (٢٧) [الروم] .

واته : خوا ئه وه یه که سه ره تا دروستکراوی دروست کردووه پاشان له دوا ی مردنی ده یگێرێته وه ، ئه وه یش (واته : گێرانه وه له سه ره تای دروست کردن) ئاسان تره له سه ری .

وه فه رموویه تی : ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (١٠٤) [الانباء] .

واته : هه ره و هه کۆ چۆن سه ره تا و یه که م جار دروستمان کردن ئاوه هایش ده یانگێرینه وه ، به ئینیکه به سه رمانه وه به پراستی ئیمه جی به جی ده که ین .

واته : له نيشانه‌ګانې توانا وده‌سې لاتې خوا نه‌وه‌يه که تو زه‌وى ده‌بينيت خاموشه و هيچ پوهه‌کى تېدا نې‌يه وه نه‌ګر ئاومان دابارنده سهرى ده‌جووليت به‌و پوهه‌ګانه‌ى ناوى و سه‌وز ده‌بيت‌وه و ګه‌شه ده‌کات ، به‌پاستى نه‌و که‌سې زه‌وى زيندو و کرده‌وه به‌ پووانده‌وه‌ى پوهه‌که‌ګان به‌دلنځايى مردووه‌ګانېش زيندو و ده‌کاته‌وه ، به‌پاستى نه‌و خوايه تواناى به‌سهره‌موو شتنگدا هه‌به .

وه خوای گه وره فهرموویه تی : ﴿وَزَلْنَا مِنْ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۝۹ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ۝۱۰ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْفُرُوجُ ۝۱۱﴾ (سوره ق).

واته : نئیمه له ئاسمانه وه ناوی به پیز و موباره کمان دابه زاندووه نه جا چه ندین باخ و تقوی دروینه کراومان پیرواندووه ۝۹ وه داره خوورمای به رزی پیرواندووه که به رویومی کزکراوه ی هیه ۝۱۰ هه موو نه وانه پهلزین بق بهنده کان ، وه به و ناوه داباریوه ولاتی مردوومان زیندوو کردووه ته وه ، به و شتیوه یه ش ئیوه ده مینینه دهره وه له گرده کانتان .

* وه باوهریوون به هه موو نه وانه ش که له پاش مردنه وه رووده ده ن ده درینه پال باوهریوون به پۆزی دواپی ، وه کر :

(أ) باوهریوون به تافیکردنه وی ناو گۆر : که بریتییه له پرسپار کردن له مردوو دواي ناشتنی سه باره ت به پهروه ردگاری و ناینه کە ی و پیغه مبه ره کە ی ، جا خوای گه وره نه وانه ی که باوهریان هیناوه جیگیر و دامه زراو ده کات له سه ر وته ی جیگیر ، بۆیه ده لئیت : پهروه ردگارم (الله یه و نیسلام ناینمه و (مُحَمَّد ﷺ) پیغه مبه رمه ، وه خوا سته مکاران گومرا ده کات بۆیه بن باوهر ده لئیت : چی چی نازانم ، وه دووپیو یان گومانکاریش ده لئیت : نازانم ده مبیست خه لکی شتیکیان ده وت منیش ده موت * .

* بق زانیاری زیاتر سه باره ت به م بابه ت : بهوانه پاشکری کتیی : (اسی بن چینه کە ی بیروباوهر و به لکه کانیان) به ناوینشانی : (فه رموده کە ی (الراء بن عازب ؓ) سه باره ت به سن پرسپاره کە ی ناو گۆر) لاپه ره : (۴۳ - ۵۶) له ناماده کردن و وه رگێرانی : (محمد عبد الرحمن لطیف) .

(ب) باومړيوون به سزا و خوشی گڼوې : که و سزای گڼوې بڼ سته مکاران

ده بیت له دوو پووان و بڼ باوه پان ، خوی گه وره فهرموویه تی : ﴿وَلَوْ تَرَىٰ
إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ
الْيَوْمَ تُجْرَزُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ
تَسْتَكْبِرُونَ﴾ [الأنعام] .

واته : وه نه گه ربینیت له کاتیکدا که سته مکاره کان له ناپه حه تی و
ناهه مواربه کانی سه ره مه رگدان و فریشته کان باله کانیان پاخستوه بڼ
لیدانیان تاوه کو گیانیان بیته دهره وه و پبیان ده لښ : گیانتان بهیننه
دهره وه ، نه مړې پاداشت دهرینه وه به سزای پرسواکار له به رامبه رنه و درې
و ناپاستیانی ته که له سر خوا ده تانوتن ، وه نیوه خوتان له وه به گه وره تر
ده زانی که و ملکچ و پابه ند ببوایه بڼ نایه ته کانی خوا .

وه خوی گه وره سه باره ت به (شوینکه وتوانی فیرعه ون / آل فرعون)
فهرموویه تی : ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ [عمر] .

واته : خراپترین سزا که (شوینکه وتوانی فیرعه ون) توشی ده بن
بریتی به له ناگری دوزه خ که به یانیان و نیواران له نیو گڼوې کانیا ندا نمایش
ده کرین بوی و پوچه کانیانی پی سزا دهریت ، وه له پوژی قیامه تیشدا خوا
ده فهرمویت : (شوینکه وتوانی فیرعه ون) بخه نه نیو تووند ترین سزاوه * .

* قال ابن کثر : (هذه الآية أصل كبير في استدلال أهل السنة على عذاب البرزخ في القبور) .

واته : نه م نایه ته بنه مایه کی گه وره به له به لکه متهانه وه نه ملی سوتنه دا له سر سه لماننی
سزای به رزه خ له نیو گڼوې دا .

وه له (صحيح مسلم) دا له فهرمووده ی (زید بن ثابت) هوه (ﷺ) له پیغه مبه ره هوه (ﷺ) فهرموویه تى : «فَلَوْلَا أَنْ لَا تَذَاقُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسَمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بَوَّجْهِ فَقَالَ : تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ ، قَالُوا : نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ ، فَقَالَ : تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، قَالُوا : نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، قَالَ : تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ، قَالُوا : نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ، قَالَ : تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ ، قَالُوا : نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ»^(۱۷).

واته : نه گهر له بهر شه وه نه بیته ئیوه مردوو نه نیژن شهوا له خوا ده پارپامه وه و داوام لى ده کرد كه وا شه وهى من ده بیستم له سزای گور

^(۱۷) رواه مسلم ، كتاب السجدة وصفة نعيمها وأهلها ، باب عرض مقعد السميت من السجدة أو النار عليه وإثبات عذاب القبر والتعوذ منه ، رقم : (٧١٤٢) .

* وه بى ټيگه يشخنى زیاتره هوى و تى شه فهرمووده یه باس ده که ین که له سه ره تاي فهرمووده که دا روون کرلوه شه :

عن زید بن ثابت (رضی الله عنه) قال یتیمنا النبی (ﷺ) فی حائط لینی الشحار علی بعلله له وتحن معهُ إذ حادت به فکادت تلغیه ، وإذا أقبر سئة أو خمسة أو أربعة - قال : کذا کان یقول الحریری - فقال : من یعرف أصحاب هذه الأکبر ؟ فقال رجل : أنا ، قال : فمتى مات هؤلاء ؟ قال : ماتوا فی الإشرک ، فقال : إن هذه الأئمة تبتلى فی قبورهم فقلوا ....» .

واته : له کاتیکدا که پیغه مبه ر (ﷺ) له نیتو باختیکی دار خورمای چواره ورگړاوی (نسی الشحار) دا بوو به سه ر قاتریکی خویوه و ټیمه ش له که لیدا بووین ، له ناکاودا قاتره که پیغه مبه ر (ﷺ) دا به لادا و نزیک بوو له وهی که لږی بده خواره وه ، له و کاته دا شه ش یان پینج یان چوار گړی بیی - به م شیوه یه (الجریری) ده یگتپایه وه - ، جا پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی : کن خاوه نى شه گړونه (واته شه وه نى ټیپاندا نیژلون) ده ناسیت ؟ پیاوړیک وى : من ، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی : جا شه مانه می چ سه رده میکن ؟ وى : له سه رده می شه ریک بى خوا شه نجامداندا (واته له پیش هاتنى نیسلا م) مردوون ، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی : به راستی شه م شه ته تاقیده کړتیه وه و سزا ده دریت له نیتو گړه کانیا ندا ، جا نه گهر له بهر شه وه نه بیته ...

بیدایهت به گوئی ئیوهیشدا و بتانیستایهت ، نهجا به پوومهتی پوی
 تیمان کرد و فهرمووی : په نابگن به خواله سزای ناگر ، وتیان :
 په ناده گرین به خواله سزای ناگر ، نهجا فهرمووی : په نابگن به خواله
 سزای گوپ ، وتیان : په ناده گرین به خواله سزای گوپ ، نهجا فهرمووی :
 په نابگن به خواله تاقیکردنه وه و ناشووب نه وهی که ناشکرایه و نه وهشی
 که نادیاره ، وتیان : په ناده گرین به خواله تاقیکردنه وه و ناشووب نه وهی
 که ناشکرایه و نه وهشی که نادیاره ، نهجا فهرمووی : په نابگن به خواله
 تاقیکردنه وهی ده جبال ، وتیان : په ناده گرین به خواله تاقیکردنه وهی
 ده جبال .

به لام خوشی گوپ : **ثَوَابًا بِأَوَّلِهِ وَأَوَّلًا بِأَوَّلِهِ** ، خوی گه وره
 فهرمووی ته تی : **﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
 الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾** (۲۰)
 [نمل] .

واته : به پاستی نه وانهی که وتویانه : په روه ردگارمان (الله) به و نهجا
 به رده وام بوون له سهری تاوه کو مردن نه وانه له کاتی سه رهمه رگدا فریشته
 داده به زیتنه سهریان و پنیان ده لئین : ترستان نه بیت و خه مبار و دلگرانیش
 نه بن و مرده تان لبیت به و به هه شتهی که و به لیفتان پی ده درا پیی .

وه خوی گه وره فهرمووی ته تی : **﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْمُلُوكُومَ﴾** (۸۲) **وَأَنْتَ حَنِيفٌ**
نُظُرُونَ﴾ (۸۱) **وَتَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُدُّ مِنْ أَنْ تَرْضَوا عَنْهُ فَمَنْ رَضِيَ عَنْهُ فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَدْوٍ بِهِ يُؤَيِّدُ الْبَغْيَ أَفَرَأَيْتَ مَا كَانَ لِلْمُصْرَفِينَ**
تَرْجُمُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۸۷) **فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾** (۸۸) **فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ**

واته : له کاتی سه ره مه رگدا که گیان ده گاته قورگ ﴿۸۷﴾ وه ئیوهش له و
 کاته دا سهیری ده کهن ﴿۸۸﴾ وه ئیمهیش (به فریشته کانمانه وه) نزیک ترین
 لییه وه تاوه کو ئیوه به لام ئیوه نایانینن ﴿۸۹﴾ وه نه گه ر ئیوه باوه پرتان
 نییه به زیندوو بوونه وه و لێ پرسینه وه و پاداشت وه رگرتنه وه ﴿۹۰﴾ نه وا
 نه و گیانه بگێرته وه بۆ ناو نه و لاشه یه ی که لییه وه ده رهینرا نه گه ر ئیوه
 راست ده کهن ﴿۹۱﴾ جا نه گه ر نه و که سه له وانه بیت که وا زۆر نزیکن له
 خواوه ﴿۹۲﴾ نه وا خۆشی (نیسراحت و ئارامی) و بۆنی په یهان و به هه شتی
 خۆشگوزانییان پی ده دریت .

وه له (البراء بن عازب) ه وه ﴿۹۳﴾ : پیغه مبه ر ﴿۹۴﴾ سه باره ت به باوه پدار
 نه گه ر وه لامی دوو فریشته که ی دایه وه فهرموویه تی : «فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ
 صَدَقَ عَبْدِي ، فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَأَلْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى
 الْجَنَّةِ ، قَالَ : فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِيْبِهَا ، وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهٖ مَدَّ بَصَرِهٖ» ﴿۹۵﴾ .
 واته : بانگکارتک بانگ ده کات له ئاسمانه وه : بهنده کهم راستی کرد ،
 پاخن بۆی له فهرشی به هه شت ، بیپۆشن له پۆشاکه به هه شت ،
 ده رگایه کی بۆ بکه نه وه به ره و به هه شت ، فهرمووی : له خۆشی و بۆنی
 به هه شتی بۆ دیت و گۆپه که ی بۆ فراوان ده کریته وه تاوه کو چاو
 برپکات .

* (ئهوانه نه کهوا فهرز و سوننه ته کانیش نه انجام ده ده ن و وازده مینن له حه رام و مه کروه کانیش) .

پهوانه : (تفسر ابن کثر) و (تفسر السعدی) .

﴿۹۵﴾ رواه أحمد ، مسند البراء بن عازب ، رقم : (۱۸۰۶۳) ، وأبو دود ، کتاب النة ، باب المسألة فی القبر

وعذاب القبر ، رقم : (۴۷۵۳) .

* وه هه لكانيك له لاريبوان كومرا بوونه و نكولى (نينكارى) سزا و هوشى
 كور ده كن : بزچونيان وايه كه وا نه مه مه حاله چونكه پيچه وانهى واقعه ،
 ده لئين : نه گهر مردووه كه سه ره لدريته وه و ده برخيت له نيو گورپه كيدا
 نه وا ده بينريت چون بووه هه وه كو خوى وايه ، وه گورپه كه نه گورپاوه نه به
 فراوان بوونه وه و نه به تنگ بوونه وه ش .

نه م بزچونش پوچه له ، به پيى شهرع و هه ست و عه قل :
 لايه نى شهرع : نه وا نه وه ده قانهى كه وا به لگن له سه ره له ماندنى سزا و
 خوشى گورپه له پيشه وه باس كران .

وه له (صحيح البخاري) دا له فهرموده ي (ابن عباس) وه (ﷺ)
 فهرموده ي : «خَرَجَ النَّبِيُّ (ﷺ) مِنْ بَعْضِ حِطَّانِ الْمَدِينَةِ ، فَسَمِعَ صَوْتَ
 إِنْسَانَيْنِ يُعَذِّبَانِ فِي قُبُورِهِمَا» باسى ته واوى فهرموده كه ي كرد كه تتييدا
 هاتووه : «كَانَ أَحَدُهُمَا لَا يَسْتَرُ مِنَ الْبَوْلِ» — وفي رواية : «مِنْ بَوْلِهِ» ، وفي
 رواية لمسلم : «لَا يَسْتَتِرُهُ مِنْ بَوْلِهِ» — ، وَكَانَ الْآخَرُ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ»^(۱۹).

واته : پيغه مبه ر (ﷺ) له هه نديك له باخه كاني ده ووبه ري مه دينه دا
 هاته ده ره وه و له ناكاودا ده نكي دوو مروفي بيست كه وا له نيو گورپه كانياندا
 سزا ده دران ...

وه فهرمودى : يه كيكيان خوى نه ده پاراست و خوى پاكړانه ده گرت له
 ميزه كه ي ، وه نه وه ي تريان قسه ي له نيوان خه لكدا ده هيتا و ده برد به
 مه به ستي زيان گه ياندن .

^(۱۹) رواه البخاري ، كتاب الأدب ، باب النيمة من الكبائر ، رقم : (۵۷۰۸) ، ورواه مسلم ، كتاب
 الطهارة ، باب الدليل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه ، رقم : (۶۷۶) .

وه لايه نې هه ست : نه وا به پاستي مړوځي خه وتوو له کاتي خه وتنيډا ده بينيت که وا له نيو شوينتيکي فراوان و زږد خوشدايه و خوشده گوزريت تيډا ، يان له نيو شوينتيکي تنگ و سامناکدايه و نازاري پي ده چيزيت ، وه له وانه يه هه نديک جار به خه بهر بيته وه به هڅي نه وه وه که بينيوپه تي له خه وه که یدا ، له گه ل نه وه شدا نه وه هر له سهر جيگه که ي خوډا به له نيو ژورده که ي خوډا به و شيوه يه ي که له سهر ي بووه ، وه خه و برای مردنه ، له بهر نه مه خوي گوره ناوي ناوه به (مردن) ، خوي گور نه رمويه تي :

﴿ اَللّٰهُ يَتَرَقَّى الْاَنفُسَ حَيْثُ مَوْتُهَا وَالَّذِي لَمْ تَمُتْ فِي مَمَاتِهَا فَيُمْسِكُ اِلَيْ

قَضَىٰ سَلْبَهَا اَلْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاٰخِرَىٰ اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى ﴾ [الزمر]

وا ته : خوا گباننه کان ده کيشيت له کاتي مردنياندا و نه وه ش که نه مردوه له کاتي خه وتنياندا ، جا نه وه يان ده گريته وه که وا برياري مردني به سهر دا داوه و نه وه ي تريشيان به رده دات بق کاتي ناو براوي خوي .

وه لايه نې هه قل : نه وا به پاستي مړوځي خه وتوو له کاتي خه وتنيډا خه وي پاست ده بينيت که وا له گه ل واقعا ده قاوده ق وه که يه کن ، وه هه نديک جار پيغه مبه ر ﴿﴾ ده بينيت له سهر شيوازي خوي ، وه هر که سيکيش بيبييت له سهر شيوازي خوي نه وا به پاستي بينيوپه تي ، له گه ل نه وه شدا که سي خه وتوو هر له نيو ژورده که ي خوډا به و له سهر جيگه که ي خوډا بووره له وه ي که بينيوپه تي ، جا نه گره نه مه پووداني شياو بيت له بواره کاني دونيادا ، نايا پووداني شياو ني يه له بواره کاني دواړوږدا ؟

وه نه وه ي که پشتيان پي به ستووه له بچوونه که ياندا که وا نه گره مردوه که سهر هه لدر يته وه و ده ريخريت له نيو گوره که یدا نه وا ده بينريت

چۆن بووه ههروهكو خۆی وایه ، وه گۆڕه كه نه گۆڕاوه نه به فراوان
بوونه وه نه به تهنگ بوونه وهش ، ئهوا وه لاسه كهس له چه نه
روویه كه وهیه :

یه كه م : ئه وهیه كه به پاستی نابیت به ره لستی ئه وه بكریت كه شهر
پئی هاتوو به نمونه ی ئه م گومانه هه لوه شیراوانه كه وا ئه گه ر ئه و
كه سه ی به ره لستكاریان پئی ده كات تیرابمیتیت تیرامانێکی پئویست و به
وردی بیربكاتوه له و به لگانه ی كه وا شهر پئیان هاتوو ئه وا به دلنیا ی
پوچه لیتی ئه م گومانانه ده زانیت ، وه وتراوه :

وَكَمْ مِنْ عَائِبٍ قَوْلًا صَحِيحًا وَآفَتُهُ مِنَ الْفَهْمِ السَّقِيمِ

واته : چه ندین كه س هه یه وته یه کی راست له كه دار (عه ییدار) ده كات ..
نه هه مه تیکه شی له لاوازی تیگه یشتنه كه یه تی .

هوه م : به پاستی بارودۆخه كانی (حاله ته كانی) ژیا نیو گۆڕ
(به رزه خ) به شیكن له بواره كانی په نهانی (غهب) كه وا هه ست په بیان
پئی نابات و ده رکیان پئی ناكات ، وه ئه گه ر بواره كانی غهب به هه ست
په بیان پئی بربایه ت و ده رکیان پئی بكرایه ت ئه وا سوودی باوه ره یێنان به غهب
نه ده ما و له و كاته شدا باوه ره یێنه ران به غهب و نكۆلیكه ران له
به پاستخستنه وه یدا یه كسان ده بوون .

سه یه م : به پاستی سزا و خوشی و فراوانی و تهنگی گۆڕ ته نها
مردوو كه هه ستی پئی ده كات و به س ، وه ئه مه ش وه كو ئه وه وایه كه
خه ولێكه وتوو له خه وه كه یدا خۆی ده بینیت كه وا له شوینێکی تهنگ و
سامناكدا یه یان له شوینێکی فراوان و خوشدا یه ، به لام ئه و كه سه ی كه له

ده وروبه ریدایه ئه مه نابینیت و هیچ ههستی پێناکات ، وه پێغه مبه ر (ﷺ) وه حیی بۆ ده نێردرا له کاتی کدا که له نیوان هاوه له کانیدا بوو ئه وه حییه که ی ده بیست به لام هاوه لانی نه یانده بیست ، وه هه ندیک جار فریشته که خۆی بۆی ده نواند له شیوه ی پیاوی کدا و قسه ی له گه لیدا ده کرد که چی هاوه لانی ش فریشته که یان نه ده بینی و گویشیان لێ نه ده بوو .

په واره م : به پاسی په یی بێردن و توانای هه ست کردنی دروستکراو سنوورداره به ئه وه نده ی که خوی گه وه توانای پێداون له په یی بێردن و هه ست پێ کردن ، وه مه حاله بتوان هه ست بکه ن به هه موو ئه و شتانه ی که بوونیان هه یه ، ئه وه ته هه ر هه وت ئاسمانه که و زهوی و ئه وانه ش که له نیوانیاندا هه ن و هه موو شتی که ته سبیحات و ستایشی خوا ده که ن ته سبیحاتی که راسته قینه ، که خوی گه وه هه ندیک جار ده یات به گوئی ئه وانه ی که ویستی لیبیت له دروستکراوه کانی ، وه له گه ل ئه وه شدا ئه مه دا پۆشراوه و شاردراره ته وه و په نه انکراوه له ئیمه ، وه سه باره ت به مه خوی گه وه فه رموویه تی : ﴿تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (۱۱) [الاسراء] .

واته : هه ر هه وت ئاسمانه که و زهوی و ئه وانه ش که له نیوانیاندا هه ن ته سبیحاتی خوا ده که ن ، وه هیچ شتی که نی به ئیلا ته سبیحات و ستایشی خوا ده کات ، به لام ئیوه له ته سبیحاتی ئه وان تیناگه ن .

هه ره ها شه ی تانه کان و جنۆکه به سه ر زه ویدا دین و ده پۆن ، وه جنۆکه ئاماده بوون له لای پێغه مبه ر (ﷺ) و گویشیان گرت بۆ قورئان خویندنه وه که ی و بێ ده نگ بوون بۆی ، پاشان گه پانه وه بۆ لای گه له که یان

و ناگاداريانيان کرده و ، و له گه لّ نه وه شدا نه وان شاردراونه ته وه و په نهانکرون له نيمه ، و سه باره ت به مهش خوی گه وره فره موويه تی :

﴿يَبْقَىٰ آدَمُ لَا يَفْنَىٰ ۖ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰبِهِمَا ۖ إِنَّهُ يَرْبِكُمْ ۖ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٧﴾﴾ [الاعراف] .

واژه : نهی ناده میزاد وریا بن شهیتان هه لتان نه خه له تیښت به پازاندنه وهی تاوان بۆتان وهکو چۆن باوه و دایه گه وره تانی (ناده م و حه وا) له به هه شت دهره ینایه دهره وه و پوښاکه کانیانی پی ډاکه ندن بۆ نه وهی عه وره تی خویانیان پی پیشان بدات ، به پاستی نه و هاوشیوه کانی له جنوکه نیوه ده بینن له کاتیکدا که نیوه نه وان نابینن ، به پاستی نیمه شهیتانه کانمان کردووه به دوست بۆ نه وانهی که باوه پ ناهینن .

جا نه گه ر دوستکراوه کان په ی نه به ن و هه ست نه که ن به هه مو نه و شتانه ی که هه ن ، نه و به دلنیایی نابیت ښکاری نه و شتانه بکه ن که سه لمینرون له بواره کانی په نهانی (غیب) و نه وان په بیان پینابه ن و دهرکیان پی ناکه ن .

باوه رپوون به قه دهر

قه دهر : بریتی یه له نه ندازه گیری خوی گه وده بق بونه وهران ، به پتی زانستی پیش وه ختی بق نه و نه ندازه گیریه ، وه به و شیوه یه ی که دانایی خوا خواستویه تی .

وه باوه رپوون به قه دهر چوار بوار ده گرێته وه :

یه کهم : باوه رپوون به وه ی که خوی گه وده زانایه به هه موو شتیك ، به گشتی و به ووردیش ، به هه میشه یی و هه تاهه تاییش ، جا نه مه له وانه دا که په یوه ندییان به کرداره کانی خواوه هه بیته یان به کرداره کانی بهنده کانی وه هه بیته یه کسانن .

هه دووهم : باوه رپوون به وه ی که خوی گه وده نه و زانیاریانی هه نووسیوه ته وه له نێو کتییی پارێزراودا (اللوح المحفوظ) ، وه سه باره ت به م دوو بواره خوی گه وده هه رموویه تی : ﴿الَّذِي عَلَّمَ أَحَدَ اللَّهِ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحج].

واته : ئایا نه ت زانیوه که به پاستی خوا زانا و ناگاداره به هه موو نه و شتانه ی له نێو ئاسمان و زه ویدایه ، به پاستی نه مه له کتییی (لوح المحفوظ) دایه ، به پاستی نه مه به لای خواوه ئاسانه .

وه له (صحیح مسلم) دا له (عبد الله بن عمرو بن العاص) وه (رضی الله عنهما) هه رموویه تی : بیستم پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده یفه رموو : «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ»^(۲۰).

^(۲۰) رواه مسلم ، كتاب القدر ، باب حجاج آدم وموسى عليهما السلام ، رقم : (٦٦٩٠) .

واته : خوا چاره نووسی دروستکراوه کانی نووسیوه پیش نه وهی
ناسمانه کان و زه وی دروست بکات به په نجا هه زار سال .

سینیم : باوه پپوون به وهی که هه موو پووداوه کان (نه و شتانه ی که
ده بن) پووناده ن و نابن ئیلا به ویستی خوی گه وره نه بیټ ، جا چ نه وه
له و شتانه دا بیټ که په یوه ندیان هیه به کرداری خواوه یان په یوه ندیان
هیه به کرداری دروستکراوه کانه وه په کسانن ، خوی گه وره سه باره ت
به وهی که په یوه ندی به کرداری خویه وه هیه فهرموویه تی : ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ [النهمر] .

واته : وه په روه ردگارت نه وهی که ویستی لی ی بیټ دروستی ده کات
و نه وه ش هه لده بژیریت که ویستی لی یه تی .

وه فهرموویه تی : ﴿وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ [ابراهم] .

واته : خوا نه وهی که ویستی لی ی بیټ ده کات .

وه فهرموویه تی : ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ [۱] [عمران] .

واته : خوا نه وه که سه یه که شیوه تان دیاری ده کات له منال دانی دایکاندا
به و شیوازه ی که ویستی لی ی بیټ .

وه خوی گه وره سه باره ت به وهی که په یوه ندی به کرداری
دروستکراوه کانه وه هیه فهرموویه تی : ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَتَلَكُمُ﴾ [النساء] .

واته : وه نه گه ر خوا ویستی لی ی بیټ نه و ا بن باوه ر په کان ده سه لاتدار
ده کات به سه رتانه وه و نه نجا له گه لتاندا ده جه نگان .

وه فرمویه تی : ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ [الأنعام] .

واته : وه نه گهر په روه ردگارت ویستی لږ ببیت نه وانه و کارانه یان نه ده کرد ، بږیه تق وازیبینه له خویان و له وهش که هه لیده بهستن .

چوارهم : باوه پېوون به وهی که هه موو بونه وهر و پووداوه کان (نه و شتانه ی که ده بن) دروستکاروی خوای گه وړنه به خوودی خویان و سیفه ته کانیان و جموجولیانېشه وه ، خوای گه وړه فرمویه تی : ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ [الزمر] .

واته : خوا به دیبینه ر و دروستکاری هه موو شتیکه ، وه به سر هه موو شتیکه وه و بکله .

وه خوای پاک و بڼ که م و کوپې فرمویه تی : ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان] .

واته : وه خوا هه موو شتیکی دروست کردووه و نه اندازه شی بڼ داناوه .
وه خوای گه وړه سه بارهت به پیغه مېر نیبراهیم (عليه الصلاة والسلام) که به که له کبی وتوه : فرمویه تی : ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ [الصافات] .

واته : خوا نیوهی دروست کردووه و نه وهش که ده یکه ن .
* وه باوه پېوون به وه دهر - به و شتووه یی که باسمان کرد - نه وه رد
ناکاته وه که وانه بنده ویستی هه بیت له و کردارانه یدا که هه لېژارده ی خویین و توانای هه بیت به سه ریاندا ، چونکه شهرع و واقع هه ردوکیان به لگن له سه ر سه لماندنې نه مه بږی :

لایه نی شهرع : نه وانه خوای گه وړه سه بارهت به ویستی به بنده فرمویه تی : ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَنَابًا﴾ [الباقی] .

واته : هر که سستی لئی بیست که پانه وه بقی لای په روه ردگاری مه لده بژیتریت .

وه فرمویه تی : ﴿قَاتُوا رِجْلَكُمْ اَنْیٰ شِئْتُمْ﴾ [البقرة] .

واته : بچه لای جینی توره کانتان چون ده تانه ویت (ویستان له سهری هیه) .

سه بارهت به توانای به ندهیش خوی گوره فرمویه تی : ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمِعُوا وَأَطِيعُوا﴾ [التغابن] .

واته : له خوا بترسن نه وندهی له توانا تاندا هیه ، وه گوئی بگرن و گوئی پایه ل بن .

وه فرمویه تی : ﴿لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ [البقرة] .

واته : خوا نه رك ناخاته سهر هیه که سیک نیلا به پیی توانای نه بیست ، پاداشتی نه وهی بقی هیه که کردویه تی له چاکه و پاداشتی نه وهشی له سهره که کردویه تی له خراپه .

وه لایه نی واقع : نهوا به پاستی هه موو مروفیک ده زانیت که خوی ویست و توانای هیه ، به هر دووکیان کردار ده کات ، وه به هر دووکیان واز دینیت له کردار کردن ، وه به هر دووکیان جیاوازی ده کات له نیوان نه وهی که پووده دات به پیی ویستی خوی وه کو پیی کردن له گه ل نه ودها که رووده دات به پیی ویستی خوی وه کو له رزلیهاتن ، به لام ویست و توانای به نده به ویست و توانای خوی گوره به دیدین ، له بهر فرمایشتی خوی

كه وړه : ﴿لَمِنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَفِيمَ﴾ (۱۸) وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹﴾
[التكوير].

واته : بۆ هر كه سيك له ئيوه كه ويستی هه بييت راست بيته وه (۱۸) وه ناتوان ويستان هه بييت ئيلا مه گه ر خواي په روه رديگاري هه موو جيهان ويستی لڼي بييت .

وه له بهر نه وه ي گه ر يوون هه مووي مولكي خوايه هيچ شتيك له نيو مولكي خوادا نابييت به بن زانياري و ويستی نو .

* وه باو وړيوون به قه دهر - به و شيوه يه ي كه باسما ن كرد - به لگه و بيانو نابه خشيت به بنده بۆ وازه يناني له و كارانه ي كه پتيويست كراون له سهر ي ، يان بۆ نه نجامداني تاوانه كان ، به پښي نه مه كردني قه دهر به بيانو له لايه ن نه و جوړه كه سانه وه پوچه له له چنډ روويه كه وه :

يه كه م : خواي گه وړه نه رمويه تي : ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاءُؤُنَا وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ (۱۸۸) [الانعام].

واته : نه وانه ي كه هاو به ش بۆ خوا داده نيئن ده لين : نه گه ر خوا بيو يستايه ئيمه و باب و باپيرانمان هاو به شما ن (بۆ خوا) دانه دنا ، وه هه روه ها نه گه ر خوا نه ي ويستبايه ئيمه هيچ شتيكمان له خومان هه رام نه ده كرد ، هه ر به و شيوه يه نه وانه ي پيش نه مانيش درويان ده كرد و هه مان قسه يان دهوت هه تا سزا و تو له ي ئيمه يان چه شت ، (نه ي پيغه مبه ر) بلي : نايا هيچ به لگه و زانياريه كتان لايه دهري خه ن بۆمان ، ئيوه شويني هيچ

شَتِّكَ نَاكَوَن جَگَه لَه گومان نه بَیت ، وه نه وهی ئیوه ده یَلِین لَه درِ زیاتر هیج شَتِّکی تر نی یه .

که واته نه گهر قه در به لگه ببوایه ت بَوایان نه وا خوا سزا و تَوَلای پَیْیان نه ده گه یاند .

﴿۱۰۹﴾ : خَوای گه وره فه رموویه تی : ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ [النساء] .

واته : پَیْغه مبه رانِیک که موژده در و ناگادار که ره وهن بَو نه وهی خه لکی بیانویان به ده سته وه نه بَیت له لای خوا له پاش ناردنی پَیْغه مبه ران ، وه خوا به ده سلات و دانایه .

که واته نه گهر قه در به لگه ببوایه ت بَو پَیْچه وانه که رانی پَیْغه مبه ران نه وا نه بیانوه به ناردنی پَیْغه مبه ران لانه ده چوو ، چونکه پَیْچه وانه کردن دواي ناردنیان روی دواوه به قه در ی خَوای گه وره .

﴿۱۱۰﴾ : نه وهی که (البخاري ومسلم — واللفظ للبخاري —) گَیْراویانه ته وه له (علي بن ابي طالب) وهه ﴿۱۱۰﴾ که وا پَیْغه مبه ر ﴿۱۱۰﴾ فه رموویه تی : «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ ، فَقُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تَتَكَلَّمُ ؟ قَالَ : لَا ، اَعْمَلُوا فِكُلُّ مِيسِرٍ ، ثُمَّ قَرَأَ : ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿۱۱۰﴾ وَصَدَّقَ بِالْحَقِّ ﴿۱۱۱﴾ فَسَنِّيَرُهُ لِلْیُسْرَى ﴿۱۱۲﴾ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ﴿۱۱۳﴾ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ ﴿۱۱۴﴾

﴿۱۱۵﴾ فَسَنِّيَرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿۱۱۶﴾﴾ [البقره] ﴿۱۱۷﴾ .

واته : هیج به کِیک له ئیوه نی یه ئیلا جِیکای له به هه شتدا و جِیکای له

(۱۱) رواه البخاري ، كتاب التفسیر ، باب تفسیر (فَسَنِّيَرُهُ لِلْیُسْرَى) رقم : (۴۹۴۷) ، ورواه مسلم ، كتاب القدر ، باب كيفية خلق الآدمي وكتابة أجله ، رقم : (۶۶۷۵) .

دوږه خدا نووسراوه ، وتمان : ئه ی پټغه مبهری خوا : ئایا بږ
 پالیلینه دینه وه و پشت به و نووسینه بیه ستین ؟ فه رموی : نه خیر ،
 کرده وه بکن چونکه هه موو که سیك به پږخراوه ، نه نجا نه م نایه تانه ی
 خوینده وه : به لام نه و که سه ی که وا ده به خشیت و خو پاریزی ده کات له
 تاوان و له خوا ده ترسیت ⑤ وه باوه پی هه یه به (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ / واته :
 هیچ په رستراویك نییه شایسته ی په رستن بیت جگه له خوا - الله - نه بیت)
 [یان باوه پی هه یه به (به هشت و پاداشتی چاکه کاری)] ⑥ نه وا هه موو
 چاکه کاری به کی بږ ئاسان ده که ین و یارمه تی دده ین بږ نه نجامدانی هه موو
 خیریک و دوورکه وتنه وه له هه موو خراپه یه ك ⑥ به لام نه و که سه ی که وا
 په زلی ده کات و خزی بی پیویست ده کات له خوا (پیویستی خزی بږ خوا
 ده رنابریست) ⑦ وه باوه پی نییه به (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ / واته : هیچ
 په رستراویك نییه شایسته ی په رستن بیت جگه له خوا - الله - نه بیت) [یان
 باوه پی نییه به (به هشت و پاداشتی پوژی دواپی)] ⑧ نه وا هه موو
 خراپه کاری به کی بږ ئاسان ده که ین و یارمه تی ناده ین بږ نه نجامدانی خیر و
 چاکه و دوورکه وتنه وه له خراپه .

(وفي لفظ لمسلم) پټغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی : ((اعْمَلُوا فِكْلٌ مِّسْرٌ

لِمَا خُلِقَ لَهُ)) [صحیح مسلم رم : (۲۶۴۷)] .

واته : کرده وه بکن چونکه هه موو که سیك به پږخراوه بږ نه وه ی که
 بږی دروستکراوه .

پټغه مبه ر (ﷺ) فه رمانی کردووه به کرده وه کردن ، و پږگری کردووه له

پشت به ستن به قه دهر .

چهارم : به پاستی خوی گه وره فرمانی کردوه به بنده و ریزگریشی
 لی کردوه ، وه نهرکی نه خستوه ته سهر جگه له وه نه بیئت که له
 توانایدا به ، خوی گه وره فرموده تی : ﴿فَاقْرَأُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا
 وَأَطِيعُوا﴾ [النهار] .

واته : له خوا بترسن نه و نه دهی له توانا تاندا مه به ، وه گوئی بگرن و
 گوئی پایه ل بن .

وه فرموده تی : ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ [مذرا] .

واته : خوا نهرک ناخاته سهر هیچ که سیټک ثیلا به پیی توانای نه بیئت .
 که واته نهر به بنده ناچار کراو و زور لیکراو ببویات له سهر کردوه
 کردن ، نهوا نهرک له سهر (ته کلیف لیکراو) ده بوو به وهی که له توانایدا نی به
 رزگاری بیئت لی ، وه نه مهش پووجه له ، وه له بهر نه وه نهر
 سهر پیچییه کی لی وه شایه وه به نه زانی یان به له بیرچوونه وه یان به
 زور پی کردن نهوا تاوانی له سهر نی به ، چونکه بیانوی مه به .

پنجم : به پاستی قه ده ری خوا نه پینی به کی شاراوه به پیی نازانریت
 ثیلا دوی پروودانی نه وه نه بیئت که دائراوه بیئت ، وه ویستی به بنده بق نهو
 کاره ی که دهیکات پیش کردنه کی که وتوه ، بقیه ویستی به بنده بق کردار
 بنیات نه تراوه له سهر زانیاری نهو به بنده به به قه ده ری خوا ، که واته له م
 کاته دا قه ده ر کردن به بیانو له لایه ن نهو که سه وه نامینیت و پووجه ل
 ده بیته وه ، چونکه به لگه و بیانو نی به بق که سیټک له شتی کدا که نابزانیت .

ششم : به پاستی نیمه ده بینین مروف سووره له سهر نه وه ی که
 گونجاوه بقی له بواره کانی دنیایدا تاوه کو پیی ده گات و ده سنی

ده که ویت ، وه له وه لانادات بڼ نه وهی که نه گونجاوه بڼی ، نه جا بڼ نه م
لادانه ی قه دهر بکات به به لکه !

باشه بڼ چی خوی لاده دات له وهی که سوودی بڼی هیه له بواره کانی
ثاینه که یدا بڼ نه وهی که زیانی پی ده که به نیت نه جا قه دهر ده کاته به لکه ؟
نایا باری هه رڼو بواره که به کیک نین *

— نه وه نمونه یه که بڼ تر که نه مه ت بڼ پرون ده کاته وه :

نه گهر له بهر ده سستی مرقدا دوو رنکا هه بیت :

یه کیکیان : ده یکه به نیته ولاتیک که هه مووی پشپوی و هه رکس بڼ
خویه : کوشتن و تالان کردن و نابرویدنی ناموس و ترس و برسیتی
تیدایه .

دوه میان : ده یکه به نیته ولاتیک که هه مووی یاسا و ناسایش تیدایه
به رقه راره و ژیانی خۆشه و پړز گرتنی تیدایه بڼ گیان و ناموس و مال و
سامانه کان ، نایا کام رنکایه یان ده گرته بهر ؟

به دلنیایی رنکای دوه میان ده گرته بهر که ده یکه به نیته ولاتی یاسا و
ناسایش ، وه هه رگیز مومکین نی یه بڼ هیچ که سیکي ژیر که وا رنکای ولاتی

* مه به سستی نه وه یه بڼ هه لېژارڼی لایه نی چاکه و دوو کوته وه له خرابه له بوری دوتیادا ده لیت
به ویست و بریار و توانای خۆم کړنومه و خۆم سه ریشک بوومه تیدایه ، به لام له بوری ناین و
دینداری دا بڼ نه جامدانی خرابه و دوو کوته وه له چاکه نالیت به ویست و بریار و توانای خۆم
کړنومه به لکو ده لیت به پی ی قه دهر بووه و خوا له چاره می نووسیوه که من خرابه کار یم و
چاکه کار نه یم !!!

به پراستی نه مه بانیکه و دوو ههوا ! چونکه له بوری ناین و دینه که بشدا هه به ویست و بریار و
توانای خوی خرابه ی کړنومه و چاکه ی نکرنومه ، که س نریه بتوانیت نکولی له نه مه بکات مه گهر
که سیکي نقد بن عه قل و گیل و گه مژه نه بیت . - وه رگپړ -

پشځوی و هر کس بق خوی و ترس بگریته بهر و قهدهر بکات به بهلگه و
بیانو !

نایا له بهر چی له بواړی دواړوژدا ریځای ناگری نوزده ده گریته بهر جگه
له به هه شت و قهدهر دهکات به بهلگه ؟

– نمونه یه کی تر : ده بینن نه خوش فرمانی پی ده گریت به درمان
خوارنده وه ، نه ویش ده یخواته وه له کاتیکدا که دلی نایبات و ناره زوی
ناکات ، وه نه و خوارنده ی لی قهدهغه ده گریت که زیانی پی ده گه یه نیت ،
نه ویش وازی لی دینیت له کاتیکدا که دلی ده بیات و ناره زوی دهکات ،
همو نه مانه نه نجام ددهات به مه به سستی داخوازی شیفا و چاک بوونه وه و
سه لامه تی ، وه مومکین نی به که وا خوی بگریته وه له خوارنده وه ی درمان
، یان نه و خوارنده بخوات که زیانی پی ده گه یه نیت و قهدهر بکات به بهلگه
و بیانو !

نایا له بهر چی مړوف واز دینیت له وه ی که خوا و پیغه مبه ره که ی
فرمانیان پی کردوه یان نه وه نه نجام ددهات که خوا و پیغه مبه ره که ی
قهدهغه یان کردوه نه نجا قهدهر دهکات به بهلگه ؟

هه و ته م : به پاستی نه و که سه ی که قهدهر دهکات به بیانو بق وازمینانی
له وه ی که وازی لی هیناوه له پیویستکراوه کان (الواجبات) ، یان نه وه ی که
نه نجامی ددهات له تاوانه کان ، نه گهر که سیك دهست دریژی بکاته سه ری و
ماله که ی بیات یان نابروی بیات و ناویانگی پروشینیت ، نه نجا قهدهر بکاته
بهلگه و بلیت : سه رزه نشتم مه که ! چونکه دهست دریژی کردنه که م به
قهدهری خوا پروی داوه ! نه وا بیانوه که ی لی قبول ناکریت .

باشه چۆن بیانو هینانه وه به قه ده ر له جگه له خوی قبول ناکات بۆ ده ست دريژی کردنی بۆ سه ری ، وه خوی بۆ خوی قه ده ر ده کاته بیانو له ده ست دريژی کردنیدا بۆ سه ر مافی خوی گه وړه ؟!

وه ده گپړنه وه له پيشه وای باوه پدارانه وه (عمر بن الخطاب ؓ) که وا دزکیان هیناوه بۆ لای که شایسته ی ده ست برینه وه بووه ، بۆیه فره مانی کرد به برینه وه ی ده ستی ، نه ویش وتی : په له مه که نه ی پيشه وای باوه پداران چونکه به پاستی من به قه ده ری خوا دزیم کردووه ! عومریش فره مووی : به پاستی ئیمه ییش به قه ده ری خوا ده ستت ده برین .

وه باوه پوون به قه ده ر چه ندین به ره می گه وړه ی هه یه ، له وانه :

یه که م : پشت به ستن به خوی گه وړه له کاتی نه نجامدانی هۆکاره کاند ، به شیوه یه ک که پشت نه به ستریت به خودی هۆکاره که خۆیه وه ، چونکه هه موو شتیك به قه ده ری خوی گه وړه ده بیئت .

هه موو م : که وا مرقف سه رسام نه بیئت به خۆیه وه له کاتی به دیه اتنی مه به سته کهیدا ، چونکه به دیه اتنی مه به سته که ی نیعمه تیکه له لایه ن خوی گه وړه وه به وه ی که پتکیخستوو و دایناوه له هۆکاره کانی چاکه و سه رکه وتن ، به لام سه رسام بوونی به خۆیه وه شوکر و سوپاسی نه م نیعمه ته ی له بیر ده باته وه .

سه ریه م : ئارامی و ئیسراحه تی ده روونی به وه ی که دیت به سه ریدا له قه ده ره کانی خوی گه وړه ، جا بیزار و شپرز نابیت به له ده ست چوونی خۆشویستراویك یان به پوودانی نه خواستراویك ، چونکه نه مه به قه ده ری خوا ده بیئت که مولکی ئاسمانه کان و زه وی هی نه وه ، وه نه وه ده بیئت

بیت و هیچ رنگاچاره یه نی یه بۆ روونه دانی ، وه سه بارهت به مه خوی
 گه وره فه رموویه تی : ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي
 كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا
 فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾﴾ [الحديد] .
 واته : هیچ به لایه ک روونادات له زه ویدا و له خوودی خویشتاندا ئیلا له
 کتیبی (الروح المحفوظ) دا نووسراوه ته وه پیش نه وهی دروستی بکهین ،
 به پاستی نه مه به لای خواوه ئاسانه ﴿٢٣﴾ بۆ نه وهی خه م نه خۆن بۆ نه وهی
 که له دهستان ده چیت و دل خویش نه بن به وهی که پیتان دراوه ، وه خوا
 هه موو خۆ به گه وره زان و شانازی که ریکی خوش ناویت .

وه پیغه مبه ر ﴿٢٢﴾ فه رموویه تی : ﴿عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ ،
 وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ ، إِنَّ أَصَابَتُهُ سَرَاءُ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ
 ضَرَاءُ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ﴾ (٢٢) .

واته : سه رسوپمان بۆ باری باوه پدار به پاستی هه موو باریکی خیره ،
 وه نه مه ش بۆ که س نی یه ته نها بۆ باوه پدار نه بیت ، نه گه ر خوشی به کی
 تووش بیت سوپاسی خوا ده کات نه مه ش خیره بۆی ، وه نه گه ر زیانیکی
 تووش بیت ئارام ده گرت نه مه ش خیره بۆی .

(٢٢) رواه مسلم ، كتاب الزهد والرقائق ، باب المؤمن أمره كله خير ، رقم : (٧٤٢٥) .

* وه له بواړی قهدهردا دوو ناقم کومرا بوون :

په که مینیان : (الجبرية) : نه وانه ی که وتویانه به نده ناچار و
نژدلیکراوه بؤ نه نجامدانی کرده وه کانی ، وه هیچ ویست و توانای خوږی
تیدا نی په .

دووه مینیان : (القدرية) : نه وانه ی که وتویانه به نده به ویست و توانای
خوږی سهر به خوږه له نه نجامدانی کرده وه کانیدا ، وه هیچ کاریگری ویست و
توانای خوا ی گهره ی له سهر نی په تیدا .

وه لاندانه ولس تا قلمی په که م (الجبرية) به شهره و واقع ده بیت :
لایه نی شهرع : نه و به پاستی خوا ی گهره نه وه ی سه لماندوه که و
به نده ویستی هیه ، وه کرده وه شی داواته پالی یه وه ، خوا ی گهره
هرموویه تی : ﴿مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾
﴿١٥٦﴾ [آل عمران] .

واته : هه ندیک له نټوه دونیای ده ویت و هه ندیکی دیکه یشتان دواړو تی
ده ویت .

وه هر موویه تی : ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ ﴿٢٩﴾ [الکهد] .

واته : نه ی پیغه مبه ر بلئ به خه لکی : نه مه ی که پیتانی پاده که به م
پاسته و لای په روه ردگار تانه وه هیناومه ، جا هر که سیک ده یه ویت باوه پ
بینیت با باوه پ بینیت وه هر که سیکیش ده یه ویت باوه پ نه هینیت با باوه پ
نه هینیت ، به پاستی نټمه ناگریکمان ناماده کردوه بؤ سته مکاران که و
چوارده وری داوون به په رزینه کانی و ناتوان لئی دهر باز بین .

وه فرموویـــــتی : ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ [نمل: ۱۷].

واته : هر که سیّک کرده‌وی چاکه نه‌نجامبدات شه‌وه بقو خوی کردوویته‌ی ، وه هر که سیّک خراپه بکات شه‌وه له‌سه‌ری ده‌که‌ویت ، وه په‌روه‌ردگارت هرگیز ستمکار نی‌یه له‌بهنده‌کان .

وه لایه‌نی واقع : شه‌وا به‌پاستی هه‌موو مروفتیک ده‌زانیّت جی‌او‌ازی هه‌یه له‌نیوان کرداره هه‌لبژێردراوه‌کانی که به ویستی خوی شه‌نجامیان ده‌دات : وه‌کو خواردن و خواردنه‌وه و کپین و فروشتن ، له‌گه‌ل شه‌و کردارانه‌یدا که ده‌که‌ونه سه‌ری به‌بن ویستی خوی : وه‌کو له‌رزلی‌هاتن له‌کاتی تالی‌هاتن و که‌وتنه‌ خواره‌وه له‌سه‌ریان‌وه ، شه‌و له‌یه‌که‌میاندا (فَاعِلٌ مُّخْتَارٌ بِإِرَادَتِهِ مِنْ غَيْرِ جَبْرِ) نه‌نجامده‌ر و سه‌رپشکه به‌ویستی خوی به‌بن زدر لای‌کردن ، وه له‌دووه‌میاندا (غَيْرُ مُّخْتَارٍ وَلَا مُرِيدٍ لِّمَا وَقَعَ عَلَيْهِ) سه‌رپشک نی‌یه و شه‌وه‌ی ناویت که‌وا که‌وتووه‌ته سه‌ری .

وه وه‌للمعدان وه‌س تا‌قمی دووهم (القدرية) به‌شهرج و سه‌قل ده‌بییت : لایه‌نی شهرج : شه‌وا به‌پاستی خوی گه‌وره به‌دیهنه‌ر و دروستکاری هه‌موو شتیکه ، وه هه‌موو شتیکه به‌ویستی شه‌و ده‌بییت ، وه خوی گه‌وره له‌کتیبه‌که‌یدا (قورشان) روونی کردووه‌ته‌وه که‌وا کرداری به‌نده‌کان به‌ویستی شه‌و پووده‌ده‌ن ، خوی گه‌وره فرموویته‌ی : ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَحَلَّ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَعِنْتُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَحَلُّوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ [البقرة: ۱۲۵].

واته : وه نه گهر خوا ویستی لى ببوایه ت ئه و ئه وانه ی دواى ئه وانه
 كوشتاریان نه ده كرد دواى ئه وه ی كه وا به لگه ی پوونیان بق هات به لام ئه وانه
 جیاوازی كه وته نیتوانیانه وه بۆیه هه ندیکیان باوه پى مینا و هه ندیکى تریان
 باوه پى نه مینا ، وه نه گهر خوا ویستی لى ببوایه ت كوشتاریان نه ده كرد
 به لام خوا ئه وه ده كات كه ده یه ویت .

وه فه رموویه تی : ﴿ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴾ [السجدة].

واته : وه نه گهر بمانه ویت پێپه وه ی پووناکیمان (باوه پمیان) ده دا به
 هه مور كه سیک ، به لام من به ئینی جیگیر و یه کلاییم داوه به وه ی كه وا
 دۆزه خ پر بکه مه وه به جنۆكه و مروف هه موویان .

وه لایه نی عه قل : ئه و به پاسی گه ردوون هه مووی خواى گه وره
 خاوه نیه تی ، وه مروفیش به شیکه له م گه ردوونه ، وه مومکینیش نییه بق
 خاوه ندار په فتار بکات له نیتو مولکی خاوه نه که یدا ئیلا به مۆله ت (ئیزن) و
 ویستی خاوه نه که ی نه بیّت .

مه به سته کانی بیروباوه پری نیسلا مه تی

(أهداف العقيدة الإسلامية)

وشه ی (الهدف) له زمانی عه ره بیدا بۆ چه ند واتایه ک به کار ده هینریت له وانه : (نیشانه : جیگیر ده گریت بۆ تیگرتنی ، وه هه موو شتیکی خواستراو) . مه به سته کانی بیروباوه پری نیسلا مه تی : بریتین له نامانج و مه به سته چاک و ریزداره کان که له نه نجامی په یوه ست بوون پتیه وه ده ست ده که ون ، وه نه و (نامانج و مه به ستانه) ش زقون و جۆراوجۆرن ، له وانه : په کهم : پاک کردنه وه ی نییه ت و په رستن بۆ خوای گه وره به ته نها ، چونکه نه و دروستکاره و شه ریکی نی یه ، بۆیه پتویسته که وا نییه ت و په رستن بۆ نه و بیت به ته نها .

هه وههه : نازاد کردنی عه قل و بیر له بی سه رو به ری و سه رلیتی کچوونی په یدابوو له نیو دلی خالی له م بیروباوه په ، چونکه هه ر که سیك دلی خالی بوو لی ی نه وه یان دلی خالی یه له هه موو بیروباوه پرنک و ته نها که ره سته ی هه سته پیکراو (ماده ی به رجه سته) ده په رستیت ، وه یان سه ری لیتی کچووه له نیو گومرپه تی بیروباوه په پووچ و نه فسانه کاندای .

سه نه یهه : ناسووده یی ده روونی و بی ری ، ده روونی هه یج هه ست به دوو دلی ناکات و بیریشی شلوق نابیت و تی کناچیت ، چونکه نه م بیروباوه په باوه پدار په یوه ست ده کات به دروستکار و به دیه پنه ره که یه وه ، بۆیه به دروستکاره که ی پازی ده بیت که وا نه و په روو دگار و به پتیه بهر و فه رمانپاوه و به رنامه دانر بیت بۆی ، نه نجا دلی نارام ده گریت به قه ده ری خوا و سنگی ده کریت وه بۆ نیسلا م و خوازیاری هه یج به رنامه یه کی تر نابیت جگه له و .

چوارم : سه لامة تی و بېرېگردي مه به ست و کرده وه له لادان و لاپېښون له پرستنی خواي گه ورده دا ، يان له مامه له کردن له گه ل دروستکراوه کاندا ، چونکه په کيک له بڼه ماکانی ته م بېرېواوه په بریتۍ په له باوه پېوون به پیغه مبه ران که شوینکه وټنی پټبازه سه لامة ته که يان له مه به ست و کرده وه دا ده گرته وه .

پېنجم : په کلایي و گورج بوون له شته کاندا ، به شیوه په ک که وا هیچ دهره تیک بډ کرده وه ی چاکه له ده ست نادات و نیلا به کاری دینیت تییدا به نومیدی پاداشت وهرگرته وه ، وه هیچ جیبه کی تاوان نابینیت نیلا خوی لی دورور ده خاته وه له ترسی سزا و ټوله ی خوا دا ، چونکه په کيک له بڼه ماکانی ته م بېرېواوه په بریتۍ په له باوه پېوون به زیندو بوونه وه و پاداشت وهرگرته وه له سه ر کرده وه کان .

خواي گه ورده فرموده تی : ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۳۲) [الانعام] .

واته : وه چه ندین پله هیه بډ هره په کيکیان له پاداشتی نه وه دا که کردوویانه ، وه په روه ردگارت بې ناگا نی په له وه ی که ده یکن .

وه پیغه مبه ر ﴿﴾ هانی باوه پدارانی داوه بډ ته م مه به سته له م فرموده په یدا : «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ ، وَفِي كُلٍّ خَيْرٌ ، احْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ : لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا ، وَلَكِنْ قُلْ : قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ اللَّهُ فَعَلَ ، فَإِنْ لَوْ تَفْتَحْ عَمَلَ الشَّيْطَانِ» (۱۳۳) .

واته : باوه‌پرداری به‌هیز چاکتره و خۆشه‌ویستره لای خوا له باوه‌پرداری
 بیهیز ، وه هه‌ردووکیان هه‌ر خه‌ریان تێدایه ، سووریه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که
 سوودی تێدایه بۆت و دلوای یارمه‌تی له‌ خوا بکه و بێ‌ده‌سه‌لات مه‌به ، وه
 نه‌گه‌ر ناهه‌ مواری و به‌لایه‌کت تووش بوو ئه‌وا مه‌لێ : "نه‌گه‌ر من ئاوام
 بکهدایه‌ت ئاوه‌ها و ئاوه‌ها ده‌بوو" ، به‌لکو بلێ : خوا وای دانا بوو (قه‌ده‌ری
 خوا وا بوو) وه‌ خوا ویستی له‌ هه‌ر شتێک بیه‌ت ده‌یکات ، چونکه‌ وتی
 "نه‌گه‌ر ... " ده‌رگا ده‌کاته‌وه‌ بۆ کاری شه‌یتان .

شه‌هه‌م : پێکهاتنی ئومه‌مه‌ تێکی به‌ توانا و به‌هیز که‌ هه‌موو شتێکی به
 نرخ و که‌م نرخ به‌خشیت له‌ پێناوی جێگیر کردنی ئاینه‌که‌ی و تۆکه‌ و
 به‌هیز کردنی پایه‌کانیدا ، وه‌ گۆی نه‌ده‌ر به‌وه‌ی که‌ تووشی ده‌بیته‌ له
 پێناوی ئه‌مه‌دا ، وه‌ سه‌باره‌ت به‌مه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت : ﴿إِنَّمَا
 الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ [المحرات] .

واته : به‌پاستی باوه‌رداران ته‌نها بریتین له‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هه‌یناوه‌ به
 خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و نه‌جا گومانیان نی‌یه‌ له‌وه‌دا و تێکۆشاوان به‌ مال و
 خۆپانه‌وه‌ له‌ پێناوی خوادا ، ئا ئه‌وانه‌ بریتین له‌ پاستگریان .

هه‌هه‌هه‌م : که‌یشتن به‌ به‌خته‌وه‌ری دنیا و دواڕۆژ به‌ چاک کردنی
 تاکه‌کان و کۆمه‌له‌کان ، وه‌ ده‌ست خستنی پاداشت و پێزه‌کان لای خوا ،
 وه‌ سه‌باره‌ت به‌مه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌رموویه‌تی : ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ
 أَوْ أَنْفَقَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ [النحل] .

واته : ههركه سيك كرده وهى چاكه نه نجامبدات چ نير ياخود مى
بيت و باوهردار بيت نهوا به دنيايى ژيانىكى خوش و به له زه تي بۆ
ده په خستين له دنيادا ، وه به دنيايى له دواپوژيشدا پاداشتيان
ده ديه وه به باشت له وهى كه كړدويانه .

نه مانه هه نديك بوون له مه به سته كاني بيروياومري ئيسلامه تي ...
نووميد هوارين له خواى گوره كه بۆ ئيمه و هه موو موسلمانانى به دى
بيتيت ، به پاستى خوا ده سترکراوه و به خشنده يه ، وه سوپاس و ستايش بۆ
خواى په روهردگارى هه موو جيهان .

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

سوپاس بۆ خواى په روهردگار ته واو بووم له وه رگيپانى نه م كتيبه نذر به سووده
له پوژى سن شه مەى مانگى موچه په مى پاش هه زار و چوارسه د و سى سال له كړچ
كړنى پتفه مبه رى خواوه (ﷺ) له مه ككه وه بۆ مه دينه كه ده كاته به رووى : (١٠ / ١)
١٤٢٠) كړچى .

وه رگيپ

محمد عبد الرحمن لطيف

پيشنويز و وتارخوينى مزگه وتى (شيخ ابراهيم)

كوردستان / كه لار : (١٩٨٨٦٢٢ - ٧٧٠)

ناوه پۆك

- ٣ ..... پيشهكى وه رگيتر
- ٥ ..... پيشهكى دانەر
- ٧ ..... ناينى ئيسلام
- ناينى ئيسلام هه مو ئه و به رژه وهنديانهى تيدايه كهوا له ئاينه كانى پيشوودا
- ٩ ..... هه بووه و پيشكه وتويشه به سه رياندا
- ناينى ئيسلام شياوه بق هه مو كات و شوين و ئومعه تيك و واتاي نه م
- ٩ ..... رسته يه
- ناينى ئيسلام : بيوياوه و شريعته و چه ند نموونه يه كه له فرمانه كان و
- ١٠ ..... قه ده غه كراوه كانى
- ١٢ ..... پايه كانى ئيسلام روون كردنه وهى و به ره مه كانى
- ١٧ ..... بيه ماكانى بيوياوه پى ئيسلامه تى و به لگه كانيان
- ١٨ ..... باوه رپوون به خوا
- ١٨ ..... باوه رپوون به خوا چوار بوار ده گرته وه
- ١٨ ..... به لگه كانى بوونى خواى گه وه : فيتره و عه قل و شرع و هست
- ٢٦ ..... واتاي په روه ردگار
- نه زانراوه هه چ كه سيك (ئينكارى) په روه ردگارتى خواى گه وهى كرديت به
- ٢٦ ..... بيوياوه په وه
- ٢٩ ..... واتاي په رستراويتى
- بوچه ئيتى په رستراويتى جگه له خواى گه وه به چه ندين به لگه ي
- ٣٢ ..... عه قلى
- ٣٦ ..... واتاي باوه رپوون به ناوه كانى خوا و سيفه ته كانى
- له بوارى ناوه كانى خوا و سيفه ته كانى دوو تاقم گومرا بوون و وه لامدانه وه يان
- ٣٨ .....

- ٤١ ..... به رهمه كاني باوه پېوون به خواى كورده
- ٤٢ ..... باومړيوون به فرېشته
- ٤٣ ..... باوه پېوون به فرېشته چوار بوار ده گرېته وه
- ٤٥ ..... به رهمه كاني باوه پېوون به فرېشته
- وه لامدانده وى نه واندهى كه نېنكارى نه وه ده كېن كه وا فرېشته
- ٤٦ ..... به رجه ستن
- ٤٩ ..... باومړيوون به كتيبه كان
- ٤٩ ..... باوه پېوون به كتيبه كان چوار بوار ده گرېته وه
- ٥٠ ..... به رهمه كاني باوه پېوون به كتيبه كان
- ٥١ ..... باومړيوون به پټفه مېرآن : به كه مينيان و دواهمه مينيان
- هېچ نه ته وه په ك (نوممه ټيك) نه بووه پټفه مېرآنك (رسول) يان ه والپېدر او ټكى
- ٥٥ ..... (كېي) تېدا نه بوو پټت
- ٥٧ ..... باوه پېوون به پټفه مېرآن چوار بوار ده گرېته وه
- ٥٧ ..... باوه پېوون به په كيك له پټفه مېرآن باوه پېوون نه بوونه به هموويان
- ٦٠ ..... به رهمه كاني باوه پېوون به پټفه مېرآن
- ٦٠ ..... گومانى به درووخه روانى پټفه مېرآن و پوچه لكر دنده وى
- ٦٢ ..... باومړيوون به پڅى دوايى
- ٦٢ ..... باوه پېوون به پڅى دوايى سى بوار ده گرېته وه
- ٦٩ ..... به رهمه كاني باوه پېوون به پڅى دوايى
- گومانى نكوليكه رانى زيندوويوونه وه و پوچه لكر دنده وى به شرع و هست و
- ٧٠ ..... عه قل
- ٧٠ ..... هه نديك نمونه وى هستى بى زيندوويوونه وى خوا بى مړيوان
- به به لگه بوونى عه قل له سر نه وى كه ده نگووچيت زيندوويوونه وه
- ٧٤ ..... هه بيت
- ٧٦ ..... نه واندهى كه ده درېته پال باوه پېوون به پڅى دوايى

- گومانی نکتولیکه رانی سزا و خوشی گزپ و پوچه لکردنه وهی به شرع و هست و
 عه قل ۸۱
- وه لامدانه وهی و ته که یان که ده لنین : نه گهر مردووه که سه ره لدریته وه و
 ده ربخریت له نیتو گزپه که یدا ... هتد .. له چوار رووه وه ۸۲
- باوه پیوون به قه دهر ۸۶
- باوه پیوون به قه دهر چوار بوار ده گزپته وه ۸۶
- باوه پیوون به قه دهر نه وه ره د ناکاته وه که وا بهنده ویست و توانای هیه به سه ر
 نه و کرداران یدا که هه لبرآرده ی خویین ۸۸
- باوه پیوون به قه دهر به لگه و بیانو نابه خشیت به بهنده بق و ازهینانی له
 پیویستکراوه کان و نه نجامدانی تاوانه کان ۹۰
- پوچه لکردنه وهی نه وه کردن به به لگه و بیانو له حوت رووه وه ۹۰
- به ره مه کانی باوه پیوون به قه دهر ۹۶
- له بوار ی قه دهر دا دوو تاقم گومرا بوون و وه لامدانه وه یان ۹۸
- مه به سته کانی بیرویا و مری نیسلامه تی ۱۰۱
- ناوه پوک ۱۰۵

(اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ عَمْرِي آخِرَهُ ،
 وَخَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِمَهُ ،
 وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ أَلْقَاكَ)

له بهر هه مه كاني وه رگيتر

- ۱ - سئ بنچنه كه ي بيروياومر و به لگه كانيان - چاپي چواره م - .
- ۲ - بيروياومر و ميرگره له قورئان و سوننه ت - چاپي دهه م - .
- ۳ - پوخته يه كه له بيروياومري نيسلامه تي - چاپي چواره م - .
- ۴ - كورته يه كه له فقه ي سوننه ت و قورئاني نازيز ، له بريتيه له وه رگيتراني كتيبي :
(الرحيز في فقه السنة والكتاب العزيز) - ناماده ده كرت بق چاپ - .
- ۵ - براهه تي نيوان موسلمانان .... چاپي چواره م - .
- ۶ - له گه ن كيدا داده نيشيت و هاوړيه تي كني ده كه يت ؟ - چاپي حوته م - .
- ۷ - چوښتي قورباني كردن له سهرده مي پښه مبهردا (ﷺ) - چاپي چواره م - .
- ۸ - كاتي پارشي و بهر يانگ كردن له سهرده مي پښه مبهردا (ﷺ) - چاپي چواره م - .
- ۹ - حوكم و نادابه كاني قهرزدان و قهرزكردن و قهرزداڼه وه ... - چاپي يه كه م - .
- ۱۰ - فه تو اي گه وړه زاناياني هاوچه رغي نه هلي سوننه و جماعه سه باره ت به حوكمي حزبايه تي و جياوازي و پارچه پارچه گهرتي - چاپي سوه م - .
- ۱۱ - گه پراڼه وه بولاي زاناياني نه هلي سوننه پاريزمره له تياچوون و گومر اېوون - چاپي يه كه م - .
- ۱۲ - له نيسلامدا چه ندين گروپ و حيزب نيبه به لكو كومه لي موسلمانان و خه ليفه هه يه - چاپي يه كه م - .
- ۱۳ - حوكمي كومه ن و حزيه نيسلاميه كان له نينو كومه لگاي موسلماناندا / فه تو اي هردوو شيخ ؛ (ابن باز) و (ابن العثيمين) - چاپي يه كه م - .
- ۱۴ - زنجيره مي نافرمه ت له سايه مي نيسلامدا :
يېكه م : نافرمتان و فيرېووني زانسته شرعي - چاپي شه شه م - .
دووه م : زانا ترين نافرمه تي دونيا - چاپي شه شه م - .
سئ يه م : له دايك بووني كچان و سهره لداڼه ومي خه صله تيكي سهرده مي نه فامي و جاهلي له سهرده ي پشكه و تووي بيست و يه كدا ۱۱۱ - چاپي پتنجه م - .
- ۱۵ - نياي له م دمرگايه ت داوه ؟ (پراڼه وه له خواي پهره مده كار) - چاپي چواره م - .

لتحميل كتب متنوعة راجع: «مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي»

يُودَعُ بِهَذَا الْمَنْشُورِ جُودُهُمَا كَتَيْب: سَهْرَدَانِي: «مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي»

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

1.750

پروپاگاندہ اور
ترویجیہ
شوشان و سوشلٹ

(مذہبیت کے من گھڑت و فساد)

شیخ: محمد جمیل زینو

ترجمہ: محمد جمیل زینو

مکتبہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پوختہ یہ کہ
لہ
پروپاگاندہ کی سیلابی

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

تایا ہم درگاہت دارہ؟

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

لہذا دیکھو بیوٹی کھان

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

لہذا دیکھو بیوٹی کھان

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

برایہ تی
نیوان مسلمانان

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

ژمارہی سپاردنی ۳۴۶ ی سالی ۲۰۰۲ پییدراوہ

پیش کش: دارالعلوم دیوبند

